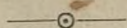

ISTORICUL
REGIMENTULUI ARGHEȘ No. 4

SCRIS
CU OCAZIA JUBILEULUI DE 50 ANI

1877 — 1927

„POARTA EROILOR“

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „ARTISTICA“ P. MITU — PITEȘTI

1 9 2 7

7-87

450

ISTORICUL
REGIMENTULUI ARGEȘ No. 4
SCRIS
CU OCAZIA JUBILEULUI DE 50 ANI
1877 — 1927

PITEȘTI

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „ARTISTICA” P. MITU
1927

III-4353

355,312(498)/1877 Reg. Documente Argeș,

ISTORICUL

REGIMENTULUI ARGEȘ NR. 4

SCRIS

CU OCAZIA JUBILEULUI DE 80 ANI

651135

Biblioteca Județeană
— CLUJ —

1
2009

8561
7

1994

PITEȘTI

INSTITUTUL DE ARTE GRANDĂ ARHIVĂ ȘI BIBLIOTECĂ

1993

my.4 1082.2

OFIȚERULUI

ȘI

SOLDATULUI ROMÂN,

ÎN SEMN DE ADMIRAȚIE PENTRU

BRAVURA ȘI CURAJUL LOR LE-

GENDAR, SĂ ÎNCHINĂ RÂNDURILE

CE URMEAZĂ.

DE VEGHE PE MALUL NISTRULUI

(Pagina 84)

C U V Â N T I N A I N T E

„Cultul eroilor este însuși
cultul Patriei“.

In războiul neatârănărei, precum și în războiul de întregire al neamului, prea mult a sângerat Regimentul 4 „al nostru“; prea mulți „Argeșeni“ au stropit cu sângele lor câmpurile de bătălie, pentru ca numele celor cari căzură sub cutele drapelului și faptele de glorie ale „Viteazului“ între cele mai viteze Regimente, să nu fie cunoscute de urmașii acelora, cari luptară ca lei, la Rahova și Vidin, la Kalbor, Moha, Homorod, Szt. Peter, Inotesti, Schitul Tarnița și mai cu seamă la Mărăști.

Aci în marea bătălie, sub ochii M. S. Regelui Ferdinand, Regimentul „Nostru“, în atacul puternicilor pozițiuni germane, se acoperi de cea mai mare glorie, înscriind cea mai frumoasă pagină de vitejie în cartea de aur a neamului și în istoricul acestui Regiment.

Ca o răsplată a bravurei lui M. S. Regele, l-a decorat la 31 August 1917, pe câmpul de luptă, cu cea mai înaltă distincțiune röstind cu această ocazie cuvintele:

Conferim Drapelului Regimentului Argeș No. 4 ordinul Mihai Viteazu cls. III, pentru vitejia și avântul extraordinar cu care au luptat ofițerii, subofițerii și soldații Regimentului în aprigile lupte din Iulie.

Primind ordinul de a străpunge puternicul front german de pe Dealul Mărăști, au plecat la atac în dimineața zilei de 11 Iulie și pătrunzând în tranșeele inamice, după o luptă înverșunată corp la corp au continuat înaintarea către Valea Draceea-Mare, iar în zilele următoare, acționă pentru ocuparea pozițiunii Rosculeț spre Câmpurile.

S'a capturat : 3 ofițeri, 360 trupă, 1 tun unguresc de 105 m/m, 4 tunuri de 57 m/m, 12 mortiere de tranșee, 1 mortier de 117 m/m, 7 aruncătoare de grenade, 14 chescane mitraliere, 700 arme infanterie precum și o enormă cantitate de munițiuni și de material de Răsboiu.

Doisprezece ofițerii și 1140 soldați al căror nume urmează la sfârșitul istoricului, au pecetluit cu sângele lor cauza sfântă a dreptului nostru milenar, lăsând județului Argeș o glorie neperitoare și un renume de : Eroi.

Pitești 1 Mai 1927.

Colonel BARBU PÂRĂIANU.

ISTORICUL REGIMENTULUI ARGHEȘ No. 4

MOTTO : „Ei n'au murit
trăesc în noi, că sunt
eroii”.

Inființarea :

Acum 50 ani, sub domnia marelui nostru Rege Carol I, s'a născut prin voință regească în ziua de 1 Februarie 1877, „Regimentul 4 Dorobanți Argeș”, nume care i-a rămas și până astăzi, doar cu singura deosebire că, s'a înlocuit cuvântul frumos de „Dorobanți” cu vorba : *infanterie*, care îndeobște, tot dorobanți înseamnă.

Noul regiment a fost format din : Batalionul Argeș, care ținea de Regimentul de Dorobanți din Râmnicul Vâlcea și din Batalionul Muscel, ce ținea de Regimentul de Dorobanți din Ploești.

În capul noului regiment, Măria Sa Vodă, puse comandant pe Colonelul Gorjan, care nu comandă regimentul de cât vreo 15 zile, și veni în locul său Lt. Colonel Herfner.

Dar, ca și unui copil, merit de soartă să fie necăjit dela început, tot așa și noului regiment, nu-i fû dat să se bucure prea mult de viață liniștită, căci abia după două luni dela înființarea lui, începû să sufle peste el vântul răsboiului.

Și iată, că la începutul lunei Aprilie, el își chiamă oamenii în jurul șefilor, ca să se răsboească cu Turcii

și să scape țara de sub jugul lor, jug ce de veacuri îl pusese pe gâtul Românului.

Războiul din 1877—78.

La 5 Aprilie 1877, Regimentul era gata de luptă cu 1050 viteji.

La 10 Aprilie, Batalionul I (Argeș), pleacă la Craiova, iar a doua zi, pleacă și Batalionul II (Muscel).

Ce de plâns pe mamele și mândrele flăcăilor, ce de vorbe de îmbărbătare din partea bătrânilor. Iar Caporalul Stancu Niță din Valea Popei, parcă nu era în mințile lui, atâta chiuiă și spuneă la Snoave, pe care le mai întărea din când în când cu vorba lui moale și trăgănată, și Locotenentul Bordeanu Pavel, comandantul lui de companie

Sărmanii! parcă nu le era a bine; îi pândeă moartea în văile Rahovei.

După marșuri lungi și ostenitoare de câte 40—50 km. pe zi, Regimentul întreg ajunge la 21 Aprilie în preajma orașului Calafat, unde intră în Divizia comandată de Colonelul Cerkez.

A doua zi, pe la orele 3 dimineața, Regimentul se așează în bivouac în marginea de Răsărit a Calafatului, întinzându-și pânza de anteposturi pe marginea Dunărei, căci dincolo, peste bătrânul râu, era cetatea turcească Vidinul.

Oamenii s'au pus pe săpat șanțuri (tranșee), dar vicleanul Turc de pe malul celălalt, nu se astâmpără, și în ziua de 26 Aprilie, pela orele 12 din zi, trage primul foc de tun în dorobanții noștrii, care lucrau.

Atâta le-a trebuit tunarilor noștri; din cele trei baterii, pe care le botezaseră: *Carol, Mircea și Ștefan*, ei încep să scuipe focul omorător asupra cetății turcești.

Până la 7 ceasuri seara, i-a învățat minte să mai poftască și altă dată, căci tocmai dela noi se auzeau vaetele lor pe limba turcească. Și pentru că se făcea noapte, tunarii noștri au avut grijă să le deă și lumină, aprinzându-le Vidinul cu porcele grase, trimise din gurile de oțel.

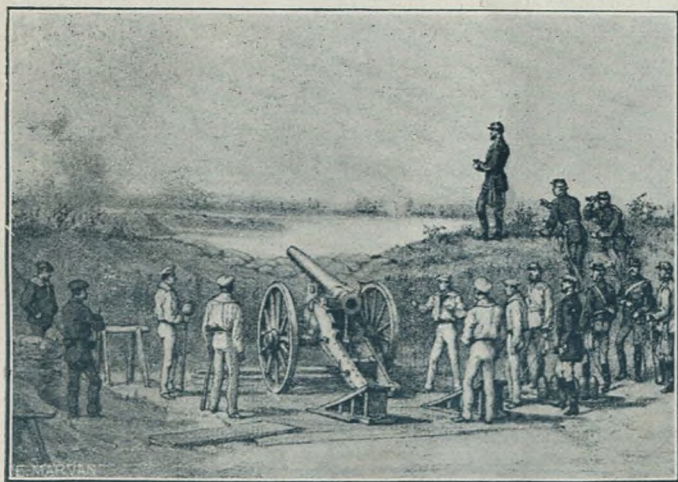
DOMNIȚA ELISABETA
1877

Supranumită „Mama răniților“
pentru dragostea cu care a îngrijit
ostașii răniți în războiul cu turcii.

DOMNITORUL CAROL
1877

Întemeietorul Reg. Argeș No. 4
(Pagina 8—11)

Domnitorul Carol pe parapetul Bateriei „Mircea“ dela Calafat, Mai 1877
(Pagina 9).

Ce bucurie pe dorobanții noștri! La început, de, ca omul, care n'a mai auzit și n'a mai văzut așa ceva, inima a svâcnit și ea puțin, da nu de frică, ci de fiorul acela dintâi al lucrului necunoscut, ca și în dragostea dela începutul începutului.

La mirosul prafului de pușcă, nările dorobanților noștri se măriseră de trei ori cât erau ele de obicei și fiecare s'a gândit o clipă acasă, ca apoi îndată acest gând să intre în umbră și altul mai mare, mai scump și mai sfânt să-i ia locul: *lupta cu înverșunare pe viață și pe moarte contra jugului turcesc. Țara, pământul să fie desrobii!*

Și'n timp ce tunarii noștri trimiteau ploae de obuze, toți dorobanții amenințau mândros cu pumnul cetaea turcească.

În zilele ce urmară din luna Aprilie, Regimentul nostru, făcând anteposturi cu batalioanele pe rând, strajă neclintită pe malul pământului românesc, cum și șanțuri (tranșee) pentru dorobanți și pentru tunari, drumuri de legătură, magazii de muniții și alte lucrări trebuitoare.

La 15 Mai, Măria Sa Domnitorul, veni să vadă dorobanții lui. Inimile crescuseră și mai mari și focul vitejiei de veacuri al Românului, se aprinse cu putere.

Domnitorul, se duse apoi la bateria „Carol“, de unde dădu ordin tuturor bateriilor să deschidă focul asupra cetății turcești.

O vijelie de foc porni din gurile de oțel.

Dar nici Turcii nu se lăsară mai pe jos de data aceasta, și un obuz căzdu chiar aproape de Domnitor, care în picioare, râzând și disprețuind moartea, își scoase chipiul de pe cap și zise: „*Asta-i muzica ce-mi place*“.

În celelalte zile din luna Mai, Regimentul a făcut de pază și a lucrat mereu.

Intr'o seară pe la sfârșitul lui Iunie, veni vestea, că trupe inamice au debarcat în oștroavele noastre dintre Vidin-Calafat și satul Ciuperceni, mai jos de Calafat. Îndată se dete alarma, dar recunoașterile trimise a-

duseră spre dimineață vestea, că nici picior de inamic nu eră acolo.

La 9 Iunie, artileria noastră, care se mai mărise cu două baterii, botezate: „*Independența și Renașterea*“, deschise focul la ora 1 ziua asupra Vidinului, și-l ținu până seara, aprinzând orașul în două părți.

Dar, comandanții noștri, voiau să știe ce este și dincolo pe malul turcesc, și atunci trimiseră în seara de 11 Iunie un ofițer și opt soldați să facă o recunoaștere.

Aceștia, plini de vitejie, trecură noaptea în bărci pe malul turcesc, și a doua zi ascunși prin stufărișuri, recunoscură anteposturile turcești. Dar, nu se mulțumiră cu atât, și înaintară și mai mult spre liniile inamice.

Cum mergeau, văzură o patrulă turcească; nu traseră în ea ci o lăsară să se apropie până la 10 pași, când deschiseră foc. Câțiva Turci căzură, ceilalți luară fuga, dar și patrula noastră fu nevoită să se retragă către barca cu care venise și să lopăteze, căci Turcii se alarmaseră, trimițând trupe numeroase.

Către sfârșitul lunei Iunie, Regimentul nostru se apropie de inamic, ocupând ostroavele din mijlocul Dunărei în fața cetății turcești, unde a trecut pe pontoane. Acum îi despărțea numai brațul mare al Dunărei de liniile turcești, braț ce aveă cam 6-700 m. Aici așezară anteposturile și începură să lucreze șanțuri (tranșee). Zi și noapte Turcii trăgeau în dorobanții noștri, dar și dorobanților noștri, grozav le plăcea să vâneze carne de păgân.

Din când în când, artileria noastră îi luă în primire.

Purcelele sburau cu zgomot de păsări speriate pe deasupra capetelor alor noștri, iar în ziua de 3 Iulie, dorobanții lui 4 Argeș, se prăpădeau de răs când au văzut cum fugeau Turcii, ce începuseră să lucreze la așezarea unei baterii de a lor, și în mijlocul cărora curgeau obuzele tunurilor noastre, care îi dibuise.

Fuga-i rușinoasă, dar e sănătoasă pentru cei fricoși și cu suflet neofelit pentru luptă!

Cum însă, Regimentul nu avea drapel, acea icoană sfântă, care întruchipează pământul strămoșesc și pe conducătorul lui, Măria Sa Domnitorul Carol, veni în ziua de 17 Iulie, adună Regimentul, — pe care îl înlocuise în ajun altă trupă de dorobanți, — și în satul Poiana, aproape de Calafat, Domnitorul, în fața întregului Regiment, prinzând cu putere drapelul, îl dete în mâna Comandantului de Regiment, zicându-i: „*Vă încredințez acest drapel, apărați-l dar, cu onoarea și viața voastră*“.

Un strigăt viteaz de: „Ura“, eși din pieptul dorobanților lui 4 Argeș, strigăt, care făcu să clocotească văile toate, până în piscurile înalte și falnice ale munților Carpați, și să se clatine însăși cetatea Vidinului turcesc; bătrâna Dunăre martoră și ea la această zi mare și sfântă, ducea încet pe valurile ei la vale spre malurile turcești, răsunetul strigătului viteaz.

În cursul lunii Iulie, precum și în luna August, Regimentul a stat de pază pe malul Dunărei, întinzându-se cu anteposturile, dela satul Cetatea până la satul Ciupereni, pe un front de 20 km.

Din cauza frontului prea mare de pază, a drumurilor puține și rele, a Turcilor, care mereu încercau să treacă la noi, hârțâindu-ne prin toate mijloacele, oamenii noștri au suferit dese ori de foame, de nesomn și de neodihnă.

Dar, aceasta n'ar fi însemnat nimic, pe lângă o veste tristă pe care dorobanții noștri o primiră și care a zguduit sufletele tuturor. Din cauza nevoilor militare comandantii mari, fură nevoiți să despartă Regimentul în două. Frații din Muscel, se despărțiau de cei din Argeș, căci la 19 Sept. Batalionul de Muscel, formând un detașament cu Batalionul din Regimentul 1 Dorobanți și cu o baterie de artilerie, toate sub comanda Lt. Colonel, Herfner, primi ordin să plece spre comuna Orășani, din fața cetății turcești Rahova, care era peste Dunăre, unde așează anteposturi.

Aci Batalionul de Muscel, stătă până la 13 Octombrie, când pornește spre orașul Corabia, de unde în ziua de

17 Octombrie, trecu Dunărea pe malul inamic cu întreaga brigadă.

În satul Ghighiu este primit de Colonelul Slăniceanu comandantul Brigăzei.

Bătălia dela Rahova.

Pe la 5 Noembrie, „Batalionul Muscel,” sub comanda Maiorului Giurăscu, cu restul Brigăzei, pornește din Ghighiu, trece râul Ischer pe un pod de vase și se îndreaptă spre cetatea turcească Rahova.

După două zile de marș, dorobanții ajung către seară în satul Selanovița, așezat pe poalele unei văi adânci, la 5 km. departe de blestemata cetate turcească R a h o v a.

Și nu de mult timp se așezase fiecare să se odihnească, când veni ordinul că a doua zi, 7 Noembrie de dimineață, la orele 6, dorobanții să pornească la luptă.

Oh! de când așteptau ei această zi. De când vroiau ei să dea în sfârșit odată piept cu Turcii, acei păgâni, cari îi necăjiseră atâta timp fără folos, când se aflau la Calafat, în fața Vidinului!

În sfârșit a venit și ziua aceia, când să se măsoare cu fesurile roșii, ei, voinicii munteni din munții Muscelului, când să prindă și să apuce în brațele lor vâjnoase, liftele turcești.

Pieptul fiecăruia se umflă cu putere, și mâna dreaptă strângea arma, gata s'o sfarme ca pe-o surcică.

O singură părere de rău aveau ei: aceia de a nu fi la un loc cu frații lor, camarazi de regiment cu Argeșenii.

Dumnezeu îi despărțise; cine știe însă, în clipa aceasta și ei vor fi având norocul să lupte acolo, departe peste Dunăre, la Vidin!

Și fiecare din ei, dormi în noaptea aceia, visându-se în focul luptei, împingând cu sete baioneta în pieptul unui Turc, care se repezeă să-i taie cu iataganul nevasta și cei 2 copii ai lui...

Iar el nebun de răsbunare și plin de sânge, dădea

în dreapta și în stânga cu patul armei și cu pumnul căutând să se cațare pe parapetele turcești.

Visă apoi și pe Dormnitor cum îi arată drapelul și-i strigă: „înainte“; iar sub cutele drapelului, vedeă pe mama lui cum îl privia cu ochii înlăcrămați de bucurie!...

Săriră'n sus înfrigurați de vis: gornistul suna adunarea. În grabă coloana se formă. Eră frig și noapte încă. Departe o geană de lumină plumburie, arată că dintr'acolo va veni lumina aurie a soarelui.

Dumnezeu să le ajute!

Făcură cu toții câte o cruce mare, așa cum se cuvine să facă orice creștin la un botez de sânge, și porniră.

Maiorul Giurăscu eră în capul batalionului. Gândul lui se repezi departe, peste Dunărea rece, la soțioara lui tânără și frumoasă și la cei trei îngerași, copiii lui dragi.

O clipă, o lacrimă fierbinte se prelinse cu repeziciune pe obrazul înghețat de frig și se ascunse în mustața lui stufoasă.

Se uită rușinat înlături. Nu-l văzuse nimeni; sufletul se împietri din nou.

În jurul lui zburdă neastâmpărat, Tirax, prepelicarul iubit, care când maiorul Giurăscu a plecat din Câmpu-Lung, s'a luat pe furiș după el, nevoind cu nici un chip să se întoarcă acasă. Și, buni tovarăși, au plecat amândoi să se răsboiască cu Turcii.

Batalionul urcă platoul de deasupra satului Selanovița, unde se odihniise în ajun, și se opri, așezându-se în coloană de batalion pe companii. Erău 720 de Musceleni, printre care 200 recruți din contingentul 1877, cu mustața abia mijind deasupra buzei.

Dar, care nu fù durerea maiorului când, la primirea ordinului de atac, văzù că Batalionul său, nu numai că nu eră în linia întâi, dar nici în a doua, ci tocmai în rezerva generală a Diviziei!

Atunci, în clipa când comandantul Diviziei, Colonelul Slăniceanu, se apropia să treacă în revistă batalionul, maiorul Giurăscu, aruncându-și privirea spre

oamenii lui, citește în ochii lor frământarea ce toată noaptea îi rosese, și ne mai putând răbda imboldul conștiinței, ese înaintea comandantului Diviziei, și-l roagă să-i facă lui și batalionului, onoarea de a trece în linia întâi.

Colonelul, îl privește lung, cu sufletul plin de admirație, și-i zice:

— „Dar bine maiorule, ai uitat că ai trei copilași și-o nevastă tânără?”

— „Domnule Colonel, răspunde Giurăscu, eu aparțin mai întâi țării, care e în primejdie și trebuie să o apăr, și apoi în al doilea rând, sunt al nevastii și copiilor mei“.

Colonelul tace. Ochii lui mari se uită la maior ca la o arătare dumnezească. Apoi privirea lui se rotește peste întregul batalion.

Cu vocea tremurătoare, el strigă:

— „Copii, ați auzit ce vrea maiorul vostru? Și voi cereți onoarea de a da cei dintâi piept cu vrășmașul?”

— „Da, răspunde ca un singur glas, Batalionul.

Atunci, Colonelul Slăniceanu, ordonă ca Batalionul să facă cerc împrejurul lui, și zice:

Ostași,

„Sunt mândru de-a vă cunoaște și în aceste momente supreme, și sunt cu atât mai mândru și încurajat, cu cât am constatat devotamentul cu care v'ați oferit voluntari a combate în linia întâia; nu mă îndoesc o secundă că fiecare își va face datoria; vă mulțumesc și nu vă urez decât victorie și bun succes. Sper că de va voi Dumnezeu, diseară vom fi cu toții în Rahova“.

Un singur „ura“, pornit din pieptul a șapte sute de musceleni, zgudui văzduhul, ducând departe spre Rahova păgână, furtuna vitejiei românești.

Batalionul porni spre capul coloznei, luând loc în linia întâi de bătae.

La început Rahova nu se vedeă. Dar după ce

coloana ajunsese pe un platou, observă drept în față peste mai multe văi, șanțuri (tranșee) și redute așezate unele în spatele celorlalte, iar în fund de tot cetatea întărită.

Batalionul înainta mereu, urmat de bateria de artilerie.

Când ajunsese cam la 3 km. de redutele turcești inamicul deschise un foc viu de artilerie, asupra lui și asupra bateriei.

Proiectilele zburau printre coloanele Batalionului și printre tunurile noastre.

Atunci Maiorul Giurăscu, ordonă desfășurarea Batalionului în coloane de companii la interval de desfășurare.

Ai noștri înaintau greu. Pe la ora nouă, artileria noastră luă și ea poziție și deschise focul asupra taberilor și redutelor inamice.

La ora 10^{1/2}, batalionul, primi ordin să lase ranițele și împreună cu o companie din al 6-lea Regiment de dorobanți, porni spre pozițiile inamice în trei linii:

Compania 5, 6, și 7 porni în trăgători (tiraliori), și trupe de susținere, iar compania 8 și cu cea din Regimentul al 6-lea de dorobanți, eră în rezervă. Batalionul astfel dispus, înaintă către inamic sub comanda Maiorului Giurăscu.

Acum, Batalionul înaintă în contra pantă, adăpostit de vederea inamicului. Abia ajuns pe creastă, după ce făcuse o schimbare de direcție la stânga, el fu primit de o ploaie de gloanțe și șrapnele.

Dar, dorobanții în pas gimnastic (alergător), cucceriră tabăra de corturi, adăpostindu-se în șanțurile (tranșeele) ei.

De aci, cu ochi înfrigurați de focul luptei, deschiseră un foc rar asupra primei redute inamice, în timp ce artileria o bătea de asemeni cu înverșunare.

Reduta nu rezistă multă vreme, căci focul bine ochit al artileriei și al dorobanților, siliră pe Turci să se retragă.

Cu un avânt fără de seamă, cu strigăte de „ura“ dorobanții se repeziră ca leii și o ocupară.

Adăpostiți în șanțuri, Muscelenii deschiseră uu foc viu asupra păgânilor, cari se așezaseră acum pe creasta dealului.

Intre ei și ai noștri eră o vale adâncă, o vale a morței, peste care nu se putea trece decât cu prețul a multe vieți.

Un foc groaznic de puști începù din nou, din partea alor noștri. Vaetele Turcilor se auzeau ca strigătele unor fiare sălbatice. Coasa morței seceră rânduile lor adăpostite.

Au început să fugă înapoi îngroziți. Un strigăt de bucurie fără seamă ieși din pieptul Muscelenilor. „Uita-ți-i cum fug“, strigau ei Maiorului și ofițerilor lor. „Pe ei mă“, și într'un avânt, pe care numai sălbăticia luptei, îl dă, ei se aruncară în valea adâncă.

Dar, gloanțele Turcilor ce nu părăsiseră încă creasta, curgeau ca ploaia repezită din înaltul cerurilor.

Iată-l pe caporalul Stancu Niță cum urcă în goană pe panta turcească, strângând arma în mâini, gata să împlânte baioneta. Dar un glonț păgân îl lovește drept în frunte. El cade strigând: „înainte“.

Sărmanul! nu'i fusese a bine cu joaca și glumele lui, la plecarea din Pitești.

Și nu-i numai el. Cad rând pe rând: Caporalii Mitu Niculae și Derian Ion; mai încolo, soldații Gruincea Nicolae, Tutulea Ion și Matei Gheorghe, și câți alții; cine-i mai poate vedea în focul luptei și-a vârtejului de gloanțe ce cade în jurul dorobanților.

Dar, nimeni n'are timp de asta; toți strigă înfierbântați ca într'o horă: „înainte, tot înainte“.

Au pus mâna pe creasta dealului; păgânii ce nu s'au grăbit să fugă, acolo au rămas pe vecie. Abia ajunși, și Muscelenii deschiseră focul asupra Turcilor ce fugeau să se închidă, într'a doua redută, ce nu eră la mai mult de 50 de pași, și din ale cărei parapete crenelate, curgeau gloanțele, ca vâjâitul stolului de păsărele speriate.

„Înainte“, se striga din toate părțile; dar cine se ridică o clipă de la pământ, cădeă trăsnit de miile de

Ofițerii Regimentului 4 Argeș, la 1 Februarie 1877, cari au luptat în războiul 1877—78 cu acest Regiment.

gloanțe. Rândurile se răriau văzând cu ochii; susține-rile deși întăriseră linia, se topiau ca argintul viu.

Nimeni nu mai putea înainta. Fiorul morții intrase adânc în sufletul tuturor.

Și atunci, îndemnându-și flăcăii tot înainte, iată-l pe maiorul Giurăscu, că se ridică ca un uriaș cu pieptul de oțel. Drapelul Regimentului fâlfăia alături de el.

Clocotea văzduhul de strigătul alor noștrii; albastrul cerului vărsă o lumină scânteetoare.

„Înainte“, striga maiorul Giurăscu.

Dar n'apucă să facă câți-va pași spre reduta turcească și lovit de moarte, se prevale, ca un stejar retezat, la 40 de pași de reduta turcească, stropind cu sângele lui drapelul Regimentului.

Sufletul lui viteaz și curat, s'a înălțat acolo, sus, în albastrul cerului sclipitor, acolo, unde nu sunt nici patimi, nici ură, acolo unde nu sunt decât zile senine și flori și primăvară veșnică, și unde nimeni nu cunoaște nefericirea.!!

Alături de el, câinele lui „Tirax“, urlă a pustiu. Plin de mânie, Locotenentul Bordeianu, pornește din nou cu valurile de dorobanți. Dar cade și el lângă șeful și camaradul lui scump.

Fumul și praful de pușcă și obuze întunecă acum zarea.

Nimeni nu mai poate înainta, dar nimeni nu dă îndărăt.

Ca un zid de granit stau dorobanții cu pieptul lor, la câți-va pași de reduta turcească.

Și în acest timp, sosește'n goană să ia comanda liniei Maiorul Ene, din al 6-lea de dorobanți. Dar, avântându-se și el spre reduta păgână, cade trăsnet de gloanțele turcești.

O clipă de liniște, dar liniște pregătitoare de furtună. Artileria sosește la prima redută cucerită și în stolul de gloanțe inamic, deschide focul asupra celeilalte redute turcești, foc care mai stăpânește puțin, vijelia ce aruncă păgânii.

Spre seară, Batalionul având pierderi mari, fu schimbat de Regimentul 10 Dorobanți sub comanda

Lt. Colonel Maldărescu, iar Căpitanul Cruțescu, Comandantul Companiei 6, cu Compania sa, incendiază o magazie de cartușe a inamicului.

Dar, nimeni nu poate pleca lăsând părăsit pe câmpul plin de sânge, pe bravul maior.

Batalionul își caută comandantul viteaz.

Intins pe pământul înghețat, maiorul Giurăscu dormea somnul de veci, cu fața liniștită, pe care încremenise un zâmbet fericit. Și peste trupul lui, acoperindu-l par'că de o nouă primejdie, Tirax, murise și el, izbit de un glonț, care îl alăturase pentru totdeauna de stăpânul său.

Dacă din inimele unora, veștejite de patimi mici s'ar stărpi simțământul iubirei și al datoriei către cei ce și-au slujit patria, pe aceia, câinele maiorului Giurăscu care îl însoțise până la moarte, îi va învăța cum se iubește și slujește cu credință.

Maiorul Giurăscu și câinele Tirax, vor rămâne ca două vie și adânci simboluri: unul, ca simbol al eroismului și abengației, celălalt ca simbol al fidelității.

Marea umbră a lui Giurăscu, care în delirul iubirei de Patrie și-a dat ultima suflare ca să răscumpere ne-atârnarea țării lui, cucerind un mormânt în pământ străin, ne va îmbărbăta din negura timpurilor. Unele morți, sunt chezașia vieții însăși!!

Batalionul, după ce ia cadavrul Maiorului Giurăscu, se adună la prima redută, de unde scoborând în spre satul Selanovița, își ia ranițele și intră în sat la ora 12 noaptea, unde vitejii Musc-leni obosiți de luptă, cu gândul dus departe, acasă la ailor, adoarme, cu somnul omului ostenit, care a întârziat cam mult la o sindrofie frumoasă.

În ziua de 9 Noembrie, împușcături dese se aud din spre Rahova; Batalionul pornește pe o ploaie rece din nou într'acolo.

Câmpul eră plin de cadavre. Inamicul părăsise orașul Rahova, retrăgându-se spre Vidin. Batalionul intră în oraș.

La 23 Noembrie, Batalionul plecă din Rahova cu

Corpul ce se formă aici sub comanda Generalului Haralambie, care mulțumi în numele Măriei Sale, luptătorilor dela Rahova.

La 28 Noembrie, Batalionul intră în Lom-Palanca, unde stătù 25 zile, sărbătorind căderea Plevnei.

De aici pleacă la 23 Decembrie, în antegardă spre Belogracic, unde se așează în anteposturi, făcând legătura cu aripa dreaptă a armatei sârbești, spre satul Cipreni.

La 28 Decembrie, batalionul pleacă spre Vidin.

Ajungând la Borovița, sat așezat aproape de Vidin, în ziua de 2 Ianuarie 1878, batalionul fu destinat ca antegardă a armatei de împresurare a cetăței Vidin și ocupând satul Bela-Rado, fu trimis a doua zi în prima linie cu o baterie de artilerie, spre a face față inamicului, care ieșise din Vidin spre a ataca cantonamentele noastre.

Batalionul dispus în coloană de companii, înaintă cu artileria până la 2 km. de satul Tatargic, de unde se și deschise focul de către artilerie.

Muscelenii aveau onoarea să intre iarăși în foc!

Cavaleria inamică venia în goană asupra lor, dar cum a venit așa s'a și dus împrăștiată de focul alor noștrii. În acelaș timp și artileria deschizând focul, în flancul infanteriei turcești, care ocupase liziera satului Tatargic, a pus-o pe fugă spre Vidin. Dar, în urma ei, câmpul a rămas preserat de mulți păgâni.

Tatargicul fù ocupat de călărașii noștrii.

La 10 Ianuarie, batalionul de Musceleni, primește ordin să plece spre stânga, unde ocupă satul Musulmana.

În timpul acesta, Batalionul I Argeș, care după cum am spus la început, rămăsese de pază la Calafat în fața Vidinului, a construit acolo bordeie în care să ierneze. Pentru a le feri de vederea inamicului, în fața acestor bordeie au ridicat parapete.

El n'a avut norocul batalionului Muscel, să ia parte la lupte sângeroase.

În luna Decembrie, gerul năprasnic, îngheță Du-

nărea; Batalionul trecu pe ghiată și ocupă ostroavele din fața cetății turcești, făcând întăriiri puternice.

La 9 Ianuarie 1878, deși Dunărea se desghetase, batalionul trecu pe mici pontoane, printre miile de sloiuri, dincolo pe malul turcesc. Muntenii noștri neînvățați cu asemeni pericole pe apă, traseră un dram de spaimă, când sloiurile mari loveau pontoanele gata să le spargă.

A doua zi, o bucurie mare fără de seamăn, cuprinse pe Argeșeni. După patru luni de despărțire vi-tregă, ei se întâlniră cu frații lor Musceleni, în satul Musulmana. Dar pe cât eră bucuria de mare, pe atât eră și durerea, căci mulți dintre camarazii și rudele lor, nu mai erau în viață. Trupurile lor dormeau som-nul de veci, în pământul din fața Rahovei, pururea martor al vitejiei românești.

Regimentul 4 de Dorobanți, astfel format din nou intră în compunerea Diviziei comandată de Generalul Leca, cu misiunea de a înconjură Vidinul.

Zilele de primejdie mare, dar și de glorie, nu se terminaseră încă.

La 12 Ianuarie 1878, regimentul, cu sprijinul artileriei, ocupă fără lupte satul Rupcea din fața Vidinului.

Alături, la Smârdan, tunul bubuiă cu putere și lupte grele dădeau alte trupe române.

Regimentul, ocupă moara lui Hagi-Omer-Bei și satul Ruia, legându-se prin întăriuri, la dreapta cu Rupcea, iar la stânga cu Smârdanul și întinzându-și anteposturile până la 1 Km. de Vidin. De aci, făcea dese recunoașteri în spre satul Novoselo, ocupat puternic de inamic, în timp ce atât artileria de aci, cât și cea din Calafat, bombardă mereu Vidinul. Dar, nici Turcii nu se lăsau mai prejos cu artileria lor, care răspundeă cu sforșarea omului pe moarte. Ba în ziua de 22 Ianuarie un obuz turcesc, traș cu ciudă, căzu în anteposturile noastre, și omoră doi oameni, rănind trei.

Sărmanii soldați: Pănțurescu Ion și Ivășcu Teodor, erau tocmai în postul mic de lângă moara lui Hagi-Omer-Bei, când i-a plesnit obuzul turcesc. Un

argeșan din Ungheni și un muscelean din Topoloveni și numai de câte 23 de anișori eră fiecare.

La 24 Ianuarie 1878, Turcii, cu sufletul morței la gură, cerură încheerea armistițiului.

Puterea și vitejia ostașilor noștri îi îngenuncheaseră.

Faima oștilor turcești care de veacuri stăpâneau popoarele din Balcași până la Viena, și în calea cărorora nimeni nu se putea opune, o înfrânse eroismul peptului românesc, curajul și bravura trupelor noastre.

Pe la mijlocul lunei Februarie, Vidinul se predețe; comandatul cetății turcești, falnicul Izet Pașa, defilă cu sufletul zdrobit, în capul oastei sale, prin fața generalilor și oastei române.

Divizia Generalului Cerkez ocupă Vidinul pre-dat de Turci.

La 23 Februarie, Regimentul primi ordin să se reîntoarcă în țară.

Războiul era terminat.

În ziua de 29 Aprilie, după ce Regimentul stătuse aproape două luni în cantonament în satul Maglavid de lângă Calafat, porni spre casă, cantonând prin satele Galicia Mare, Radovan etc. ajunse în ziua de 1 Mai la Craiova. Aci M. Sa Domnitorul Carol, trecu Regimentul în revistă și prinse cu mâna sa pe pieptul multor soldați „Virtutea Militară“.

Din Craiova, Regimentul porni spre Pitești, unde ajunse în seara zilei de 9 Mai.

A doua zi, 10 Mai se sărbători suirea pe tronul României a M. S. Domnitorului.

La 1 August 1878, Regimentul fii demobilizat, și luptătorii plecară fiecare spre casele lor.

Cine poate descrie bucuria ce cuprinde sufletul unui războinic, când se întoarce învingător în satul său? Cine poate arăta sfințenia cu care cei rămași acasă privesc pe viteazul, care intră în miezul zilei pe linia satului?!!

Cine poate număra lacrămile de adâncă bucurie

ale logodnicilor, soțiilor și mai ales ale mamelor, la vederea iubitului, soțului și copilului viteaz.

El calcă falnic, cu capul sus, cu pieptul plin de decorații, ca un uriaș, care a doborât cu pumnul său vânjos, tot ce i-a stat în cale.

Și cum în clipele grele de luptă înverșunată, Patria și-a răzămat capul pe umărul său, așa în clipele acestea, logodnica, soția sau mama lui, și-l reazămă acum, și pline de bucuria aceea fără hotare, pe care numai asemenea timpuri o poate naște, ele varsă lacrimi ferbinți, care udă cămașa uriașului, așa cum în vijelia de gloanțe și obuze, i-a udat-o sângele din rană.

Și iată-l pe viteaz cum după multă rugămintă, istorisește seara la gura sobei, frânturi din luptele grele, care-i fac pe toți să înghețe cu mâinile duse la gură și să semire cum poate un om să făptuiască atâtea. Și rășboinicul ia în mintea fiecăruia, chipul unui Făt frumos din alte timpuri, care doboră cu paloșul său dihaniile înaripate.

Și totuși, vocea lui puternică și hotărâtă de ostaș încercat în viforul luptei și care tună când povestește, odată se moaie și tremură înecată în plâns, atunci când pomenește cum a murit alături de el Maiorul Giurăscu, comandantul lui de Batalion.

L-a răsbunat el, nu-i vorbă, căci Turcul care i-a doborât comandantul și-a luat răsplata; i-a trimis frântura de plumb, tocmai acolo, deasupra locului unde se îmbină sprâncenele.

De-acum urmează ani de liniște, în care Regimentul se întărește și se înalță pentru luptele grele de mai târziu.

In anul 1880 la 1 Iunie, prin înaltul Decret No. 1459, Batalionul Muscel, fu transformat în Regimentul 30 Dorobanți, iar Batalionul Argeș în Regimentul 4 Dorobanți-Argeș.

La Iulie, Regimentul 4 Dorobanți Argeș, era alcătuit din opt companii, fiecare cu reședințele astfel:

Compania 1	în	Pitești.
"	2	" Comuna Dobrogostea.
"	3	" " Rătești-Furduеști.
"	4	" " Costești.
"	5	" " Curtea de Argeș.
"	6	" " Stoiceni.
"	7	" " Tigveni.
"	"	" " Sălătruc.

La 14 August, Regimentul primește arme model 1879.

In anul 1881, la 3 Martie, Compania 2 și 6 se mută cu reședința în Pitești; Compania 3 la Costești, iar Compania 7 la Curtea de Argeș.

La 16 Martie se înființează muzica militară.

In anul 1882, la 2 Septembrie, un Batalion cu muzică și drapel, pleacă la Focșani pentru a lua parte la manevrele regale. Manevrele se execută în poziția unui inamic, care înaintează dinspre Bârlad și a trecut Siretul. El este respins peste Siret până în apropiere de Bârlad, unde manevra se suspendă în ziua de 3 Octombrie din cauza timpului rău.

La 5 Octombrie, M. M. L. L. Regele și Regina, însoțiți de Ofițerii misiunilor străine, primesc defilarea trupelor pe câmpia Simila de lângă Bârlad. Batalionul se imbarcă a doua zi și sosește la Pitești în ziua de 8 Octombrie.

In anul 1883, la 11 Februarie, moare Lt. Colonel Eftimie Ulescu comandantul Regimentului, iar în locul său ia comanda Lt. Colonel Ivanovici, până la 16 Martie când ia comanda Regimentului și a Brigadei 3-a, Colonelul Gh. Măldărescu.

In anul 1884, la 1 Iunie, se numește comandant al Regimentului, Colonelul Șișman Ștefan; iar la 16 Noembrie, se numește comandant al Regimentului, Colonelul Gorjan August.

In anul 1886, la 12 Octombrie, Regimentul a concentrat un batalion de dorobanți, care a plecat cu drapel și muzică la Curtea de Argeș, pentru târnosirea bisericii „Curtea de Argeș“, târnosire ce s'a făcut, în ziua de 14 Octombrie, în prezența M. M. L. L. Regele și Regina.

In anul 1887, la 1 Iulie, se numește comandant al Regimentului și Brigadei a 3-a, Colonelul Papadopol Alexandru.

La 20 Septembrie, Regimentul a luat parte la manevrele regale din Oltenia. Manevrelle se execută în poziția unui inamic, care vine dinspre Craiova, și încep din regiunea Balș. Regimentul face parte din Divizia care luptă în retragere, trecând Oltul pela la Slatina, unde manevrele încetează în ziua de 3 Octombrie, iar a doua zi este trecut în revistă, împreună cu celelalte corpuri de trupă, de către M. S. Regele.

In anul 1889, la 1 Aprilie, prin I. D. No. 556, Regimentul a trecut, în urma unei noi organizări de sub comanda Brigadei a 3-a, în a Brigăzii a 5-a și din Divizia 2 în Divizia 3-a și din Corpul I Armată în Corpul II Armată, având comandanți: de Brigadă pe Colonelul Papadopol, de Divizie pe Generalul Budișteanu și de Corp de armată pe Generalul Cernat Alexandru.

În același timp cele două Batalioane ale Regimentului, au luat reședințele astfel: Batalionul I la Pitești, iar Batalionul II la Curtea de Argeș.

In anul 1890, la 31 August, Regimentul format dintr'un singur batalion sub comanda Maiorului Botescu, a luat parte la manevrele regale din regiunea Ciocănești-Pitești, în poziția unui inamic venind din spre Pitești.

La 29 Septembrie manevrele au luat sfârșit, iar a doua zi, împreună cu celelalte trupe, a fost trecut în revistă de către M. S. Regele.

In anul 1891, la 15 August, prin I. D. Nr. 2329, Regimentele de linie s'au contopit cu Regimentele de Dorobanți. Compania 1 și a 2-a din Reg. 3 linie, au fost vărsate acestui Regiment, care s'a alcătuit pe 3 Batalioane, dintre care unul permanent și două teritoriale, primind numele de „Regimentul Argeș Nr. 4.”

Batalionul permanent a luat reședința în București.

In anul 1894, s'au primit arme sistem Manlicher model 1893.

La 1 Noembrie, Colonelul Bădulescu Vasile, a fost numit comandant al Regimentului.

Bătălia dela Răhova 7 Noembrie 1877
(Pagina 12)

DOROBANȚUL NOSTRU
de santinelă în 1877
(Pagina 20)

Monumentul ridicat de Piteșteni în amintirea
eroilor căzuți în războiul 1877/78.

In anul 1895, la 24 Septembrie, Regimentul a luat parte la manevrele regale din jurul Bucureștiului, făcând parte din trupele care atacau cetatea în direcția forturilor Mogoșoaia și Otopeni. La 26 Septembrie manevrele au luat sfârșit, iar a doua zi Regimentul, împreună cu celelalte trupe, a fost trecut în revistă de M. S. Regele. La 30 Septembrie trupa a sosit în Pitești.

In anul 1896, la 1 Mai, s'au format cadrele unui al patrulea batalion (de miliții), sub comanda unui Căpitan care eră și instructor de tir al Regimentului.

La 1 Iulie, s'au început construirea pavilioanelor pentru companiile teritoriale.

In anul 1897, la 1 Aprilie, Batalionul de miliție, s'a transformat în regiment, primind numele de Regimentul 4 miliții Argeș.

La 1 Mai, Batalionul permanent de sub comanda Maiorului Chicoș Gheorghe, batalion ce avea reședința în București, cu ocazia schimbării gărzi la palatul regal, prin modul cum s'au prezentat ofițerii și trupa, a atras atenția M. S. Regelui, care a transmis mulțumiri comandantului, prin Generalul Arion, Comandantul Corpului II Armată.

In anul 1898, în Ianuarie, având loc agitațiunile în contra Izraeliților, care luaseră proporția unei răscoale, Batalionul permanent a luat parte la potolirea răscoalei.

La 1 Aprilie, a fost numit Comandant al Regimentului, Lt. Colonel I. Budișteanu.

La 15 Aprilie, Batalionul permanent a fost mutat din București la Pitești la reședința Regimentului.

La 15 Iulie, cele patru companii permanente, au fuzionat cu cele opt teritoriale, împărțindu-se oamenii permanenți în număr egal tuturor companiilor.

In anul 1899, compania 8, a luat denumirea de „*companie de munte*“ începând instrucția în acest sens.

La 1 Iulie, Batalioanele regionale de miliții, au fost desființate.

La 1 Noembrie, prin I. D. Nr. 3657, Regimentul a fost organizat pe două batalioane permanente și unul teritorial.

In anul 1900, la 1 Iulie, s'a creiat în Regiment, biuroul mobilizării.

In anul 1902, la 9 Mai, vechiul drapel al Regimentului, a fost înlocuit prin altul nou. Solemnitatea s'a făcut în după amiaza zilei de 9 Mai, la București la Palatul regal. Prima țintă a fost bătută de M. S. Regele iar celelalte de: Maior Dumitrescu Elefterie, Căpitan Chirișescu Grigore, Locotenentul Robescu și Sublocotenentul Dumitrescu Ion și gradele inferioare: Serg. adjutant Mihăilescu Ion, Sergent Constantinescu Ion, Corporalul Sandu Niculae, Sold. fruntaș Ene Marin și Soldat Ionescu Niculae. În ziua de 10 Mai s'a distribuit cu paradă noul drapel.

La 1 Iunie comanda Regimentului, a fost încredințată Lt. Colonelului Vlădoianu Luca.

In anul 1903, la 7 Noembrie, A. S. R. Principele Ferdinand, ia comanda Corpului II Armată, prin I. D. Nr. 2635.

In anul 1906, la 10 Mai, sărbătorindu-se 40 de ani de domnie a M. S. Regelui Carol I, s'a trimis la București pentru a lua parte la această serbare, drapelul Regimentului, cu o gardă, cum și 20 veterani, cari au luat parte în războiul din 1877—78. Garda ca și veteranii au defilat în fața M. S. Regelui și au fost decorați cu „medalia jubiliară Carol I“.

In anul 1907, la 19 Ianuarie, Regimentul a fost inspectat de A. S. R. Principele Ferdinand.

La 8 Martie Regimentul constituit pe două batalioane, a câte 600 oameni, a plecat la Vaslui și Huși, pentru potolirea răscoalelor țărănești, de unde s'a înapoiat la 9 Iulie.

La 16 Septembrie, Regimentul a plecat în Dobrogea în vederea manevrelor regale, care s'au desfășurat în jurul Cerna-Vodei până la 22 Septembrie. La 23 Septembrie M. S. Regele, a trecut în revistă trupele. La 24 Septembrie, Regimentul s'a înapoiat în Pitești.

In anul 1908, la 21 Ianuarie A. S. R. Principele Ferdinand a inspectat Regimentul.

La 1 Aprilie, s'a numit Comandant al Regimentului

Lt. Colonel Niculescu Marin, care la 10 Mai, a fost înaintat Colonel.

La 21 Aprilie, s'a înființat al treilea Batalion permanent.

La 15 Septembrie, Regimentul mobilizează pentru exerciții, sub arme: 11 contingente. Mobilizat cu un efectiv de 6500 oameni, pleacă la 20 Septembrie spre Târgoviște, în supoziția că, inamicul ar înainta din acea direcție. Este respins, dar atacând din nou câștigă lupta. La această manevră a asistat și A. S. R. Principele Ferdinand, Ministrul de războiu și toți atașajii militari.

Pe platoul de la Sud de Târgoviște în ziua de 23 Septembrie, A. S. R. primește defilarea trupelor din Divizia a 3-a. Seara Regimentul pleacă la Pitești.

In anul 1909, la 22 Ianuarie, A. S. R. Principele Ferdinand, a inspectat regimentul.

La 1 Aprilie, Regimentul este constituit pe patru batalioane, dintre care trei permanente a câte patru companii și al patrulea cadre, care împreună cu acela al Reg. Radu Negru Nr. 28, constituie Regimentul 4 de rezervă.

In anul 1911, la 27 Aprilie, se numește comandant al Regimentului, Colonelul Băbeanu Alexandru.

Tot la această dată, Regimentul este dotat cu o secție de mitraliere.

La 20 Septembrie, Regimentul pleacă în nordul Moldovei în vederea manevrelor regale, care se desfășoară în zona Dolhești — Cuza-Vodă, de unde se înapoiază la 29 Septembrie.

In anul 1913, adică după 36 de ani, vântul războiului se abătù din nou asupra țării noastre. Vecinii noștri, Bulgarii, după ce bătuseră pe Turci în unire cu Sârbii și Grecii, îngânfați peste măsură de isprava lor și lacomi la împărțitul prăzei, se certară cu aliații lor și căarta se transformă în lupte sângeroase.

Voiau să-și bată proprii lor aliați, pe frații lor de luptă și de necazuri și să le zmulgă aceia ce li se cuvenea ca răsplată pentru sângele ce vărsaseră pe pământul turcesc.

Atunci România, trebui să pedepsească îngâmfarea bulgară, mai ales că parte din pământul românesc — Cadrilaterul lui Mircea cel Bătrân — îl stăpâneau de multă vreme pe nedrept.

Și la 23 Iunie, se decretă mobilizarea.

Ca întotdeauna ostașii alergară într-o clipă sub cutele drapelului. O bucurie fără seamăn stăpnea sufletele tuturor. Venise vremea să arate și fii și nepoții celor dela 1877, că sângele apă nu se face și că vitejia de veacuri a Românului, e aceeași pretutindeni și întotdeauna.

La 28 Iunie, Regimentul porni în marș spre Dunăre (T-Măgurele), pe care o trecu în seara zilei de 2 Iulie pe un pod de vase.

De aci, înaintă spre inima Bulgariei.

În ziua de 9 Iulie, inamicul deschise foc asupra cavaleriei noastre. În urma acesteia se găsea Regimentul 2 vânători și apoi Regimentul nostru.

Atât Regimentul 2 vânători cât și al nostru, luară imediat măsuri de susținere a cavaleriei: dar măsurile au fost de prisos, căci armata bulgară parte s'a predat iar parte a fugit spre Sofia.

Simțise cu cine avea a aface și își păzeau pielea cu multă băgare de seamă.

Dela 15 Iulie până la 1 August, Regimentul stătu pe loc în bivouac, în satul Dermantz.

Între timp, Bulgarii, care se încumetaseră să-și bată aliații, nu îndrăsniră să se măsoare cu noi, și cerură pace.

Dar dacă viteji Argeșeni nu au avut norocul să se măsoare cu trupele inamice, au avut, însă nenorocul să se lupte cu un alt dușman, mai mare și mai puternic, cu un dușman, care atacă, care lovește nevăzut: „holera“, boală nemiloasă.

Douăzeci de Argeșeni muriră atinși de holeră. Dumnezeu să le odihnească sufletele acolo, în câmpiile bulgare, unde au fost îngropați!

La 1 August, Regimentul porni în marș spre țară. După ce trecu pe la Șiștov, intră în Zimnicea, de unde

plecând în satul Găuriciu în jud. Teleoraman, a stat în carantină până la 12 August, când imbarcându-se în gara Smărdioasă, ajunsese la Pitești la 15 August. Aici, pe câmpul orașului, sub pază severă, Regimentul stătu din nou opt zile în carantină, intrând în cazarmă la 25 August.

La 31 August, Regimentul a trecut pe picior de pace.

Dar, cei douăzeci de viteji nu au murit zădarnic pe pământul străin, căci moartea lor și a altora, ostași din alte Regimente, aduseră pământul românesc — Cadri-laterul—alătura de patria mamă. Bulgarii fuseseră pe-depsiți pentru nesațul lor.

Drept răsplată, M. S. Regele, dădu următorul Inalt ordin de zi:

„INALT ORDIN DE ZI PE OASTE“

Ofițeri, subofițeri și soldați,

Înălțărul avânt cu care ați răspuns chemări Mele într'un ceas de grea cumpănă, mi-au dovedit din nou, că sunteți ori când gata a vă da viața pentru Patrie.

Ați plecat voioși și cu încredere pe câmpul de onoare, părăsind holdele voastre, hotărâți de a înfrunța cu bărbăție toate primejdiile războiului.

Mulți dintre camarazii noștri au căzut jertfă boalelor nemiloase de peste Dunăre.

Dureroasa lor pierdere Mi-a sângerat inima Mea Nici odată nu voi uita mărturisirile de dragoste cu care M'ați înconiurat pe amândouă țarmurile Dunărei în ziua când armata sub ochii Mei, a trecut a doua oară acest fluviu mareț.

Strigătele voastre înflăcărate au găsit un puternic răsuneț de la Carpați până în Balcani și au pătruns adânc inima Mea de bucurie.

Ați ajuns cu o repeziciune mai presus de toate așteptările până în creasta munților Balcani.

Prezența voastră acolo, a impus pacea fără văr-sare de sânge, a mărit țara noastră cu un ținut în-

semnat spre întărirea hotarului ei și-a înălțat vaza României în ochii tuturor.

În amintirea acestor fapte, veți purta cu cinste pe piept, un semn doveditor al bărbăției voastre.

În curând vă veți putea întoarce la căminurile voastre, cu înalta mulțumire sufletească că v'ați făcut datoria și că ați scris una din cele mai mândre pagini ale istoriei patriei.

Să plecăm cu smerenie capetele noastre, înălțând rugi fierbinți către a tot Puternicul, care ne-a învrednicit să trăim aceste zile înălțătoare și să lăsăm urmașilor noștrii, o Românie mai tare și cu mai mare încredere în vitejia fiilor săi.

Din tot sufletul mulțumesc scumpei Mele armate pe care de apururea o voi înconjura cu o părintească dragoste.

Dat în București la 31 Iulie 1913.

„CAROL“

In anul 1914, la 1 Aprilie, se numește comandant al Regimentului, Colonelul Scărlătescu Gheorghe.

Tot atunci, Regimentul este înzestrat cu o companie de mitraliere, în loc de secție.

La 9 Mai, drapelul Regimentului este decorat cu medalia comemorativă: „Avântul țării“.

La 14 Iunie s'a deslănțuit „Războiul European“. România, cu toată insistența Germanilor de a intra de partea lor în război, nu a putut lua armele contra soarei ei mai mari: Franța, ci a stat cu arma la picior, așteptând evenimentele.

La 27 Septembrie, ora 5,30 a încetat din viață M. S. Regele Carol I întemeetorul Regatului Român și acela, care a condus cu înțelepciune și vitejie oastea română, atât în războiul din 1877 cât și în acela din 1913. Țara întreagă s'a îmbrăcat în doliu mare, și sufletele tuturor Românilor au fost adânc lovite de această pierdere nespuse de dureroasă.

Toată suflarea românească și-a îndreptat acum privirea, spre moștenitorul tronului, spre A. S. R. Prin-

cipele Ferdinand, care în ziua de 28 Septembrie la ora 14,30 depune jurământul de credință ca Rege al României și dă următorul Înalt ordin de zi.

Ostași,

După o muncă fără preget de o jumătate de veac, încărcat de ani și mărire, Iubitul nostru Rege și-a închis pentru veci ochii, care v-au privit neconținut cu dragoste fără margini.

Inima Lui părintească v'a însoțit zi și noapte.

El v'a dus la glorie și cinste; cu lauri culeși pe câmpurile de bătae a încununat fruntea Lui, frunțile noastre.

Ostași,

Cu inima îndurerată, dar plină de nădejde iau asupra-Mi greaua sarcină ce Mă așteaptă.

Cu credința că veți urma tot înainte pe calea pornită de întâiul vostru Rege și Căpitan, vă aduc la rândul Meu dragostea și încrederea unui părinte către copiii săi, cerându-vă din partea voastră precum v'a cerut și Dânsul, să vă închinați întru muncă încordată sufletele, Țării și Tronului.

FERDINAND I.

În aceeași zi la ora 15, Ofițerii și trupa, depun jurământul de credință către noul Rege.

La 30 Septembrie, Regimentul pleacă cu drapelul și muzica la Curtea de Argeș, unde ia parte la trista ceremonie a înmormântării M. S. Regelui Carol I.

La anul 1915, la 29 August, Batalionul I-iul cu o secție de mitraliere se detașează la Rucăr.

La 6 Septembrie, Ofițerii și complectășii Batalionului I-iul care în răstimp fuseseră concentrați, se trimit ca trupă de acoperământ la Dâmbovicioara.

La 25 Noembrie, Batalionul 2, înlocuește la Rucăr, Batalionul I.

In anul 1916, o altă durere copleşe pe Români: moartea M. S. Regina Elisabeta, vrednica tovarășă a Re-

gelui Carol I. Durerea ce i-a pricinuit pierderea soțului Ei, a făcut-o să nu rămână mai multă vreme departe de Acela, cu care împărțise în viață clipe de bucurie și de durere.

La 21 Februarie, Regimentul format din două batalioane, cu drapel și muzică, plecă la Curtea de Argeș, pentru a lua parte la înmormântarea M. S. Regina Elisabeta.

La 1 Aprilie, se numește Comandant al Regimentului Lt. Colonel Urdăreanu Nicolae, care la 15 August a fost înaintat Colonel.

La 1 August, Batalionul 4 ce fusese concentrat, se dislocă în comuna Găuriciu.

În acest timp, de doi ani de zile, Europa întreață aproape, era învăluită de focul războiului. Glasul tunului chemă rând pe rând popoarele în vârtejul luptei, cu aceiași fierbințeală cu care se încing jucători într-o horă. Decât numai, acolo este hora veseliei și a plăcerii, pe câtă vreme aici, e hora morții și a durerii.

Și din această horă, nici nu puteam lipsi. Glasul fraților noștri Ardeleni, ne chemă mereu, ne chemă cu stăruința aceia pe care numai sângele de frate o poate avea.

Pentru ce luptau ei? Pentru ca să mărească țara propriilor stăpâni, care îi țineau subjugați de o mie de ani?!

De 2 ani de zile ei luptau contra prietenilor și fraților lor: Basarabeni, Francezi, Italieni și Sârbi; de doi ani de zile ei strigau: „scăpați-ne de această nelegiuire pe care o facem; scăpați-ne de jugul maghiar“.

Și atunci, glasul sângelui a triumfat!

Și în miezul unei nopți senine și limpezi de vară, ca o lacrimă de fecioară nepângărită, la 14 August, clopotele bisericilor începură să sune cu putere în toate colțurile cele mai depărtate și mai ascunse ale țării; muzica militară și corniști, cântau cu glasul lor de metal cântecul vitejiei răsboinice, anunțând tuturor mobilizarea generală a armatei.

Codrii Carpaților tremurau de fiorul bucuriei, chemând în adâncul desișului lor, pe poteci tănuite, oștile române.

De pe toate meleagurile țării, tineri și bătrâni, lăsându-și casa și holdele pustii, alergau cu înfrigurare sub cutele drapelului sfânt, simbol pe care juraseră credință deapururi, Regelui și Țării.

Un singur gând îi stăpâneau pe toți; să răspundă cu brațul și pieptul lor, la chemarea tânguitoare a fraților de peste Carpați.

De ce avea să fie, nimănui nu-i păsă; durerele răsoiului greu, nu înfricoșa pe nimeni.

Și apoi, cum puteau vitejii face altfel, când însuși M. S. Regele Ferdinand, cel mai viteaz dintre viteji, cuvânta astfel în chemarea Lui către poporul român.

Ostași,

V'am chemat ca să purtați steagurile voastre peste hotarele unde frații noștri vă așteaptă cu nerăbdare și cu inima plină de nădejde. Umbrele marilor voivozi Mihaiu Viteazu și Ștefan cel Mare, a căror rămășițe zac în pământurile ce veți desrobi, vă îndeamnă la biruință ca vrednici ostași ai ostașilor, care au învins la Răsoeni, la Călugăreni și la Plevna. Veți lupta alături de marile națiuni cu care ne-am unit.

O luptă aprigă vă așteaptă. Cu bărbăție să-i îndurăm greutatea și cu ajutorul lui Dumnezeu izbânda va fi a noastră.

Arătați-vă dar vrednici de gloria străbună.

De alungul veacurilor, un neam întreg vă va binecuvânta și slăvi.

FERDINAND.

Și regimentul 4 Argeș a știut să răspundă cu prisosință acestei chemări regești.

Iată ordinea de bătae cu care a plecat el în luptă:

O F I Ţ E R I

STATMAJORUL—REGIMENTULUI

Comandantul Regimentului Colonel Urdăreanu Niculae.
 Ajutorul Comandantului Lt. Colonel Stăncescu Emanoil.
 Ofiţer Adjutant Sublocotenent Ungureanu Stan.
 Medicul Şef al Corpului, Md. Maior Constantinescu N.
 Farmacist Locotenent Cerchez Niculae.
 Ofiţer cu Aprovizionarea Sub-Lt. Mihai Gheorghe.
 Ofiţer Comptabil A-dtor Sublocot. Lesto Cristache.
 Comandantul Tren Luptă Sublocot. Lilea G. Mihail.
 Preotul Regimentului Buzescu Constantin.

B A T A L I O N U L I-iu

Comandantul Batalionului Maior Filip Ioan.
 Ofiţer Adjutant Sublocotenent Mazilu I. Dumitru.
 Medicul Batalionului Medic Sublocot. Blidescu Ioan.

C O M P A N I A 1-a

Comandantul companiei Locotenent Popescu Gr. Ioan.
 Comandant de Pluton Sublocotenent Turase Alfred.
 " " " Sublocotenent Enescu Vasile.
 " " " Sublocotenent Enescu Olimpiu.

C O M P A N I A 2-a

Comandantul Companiei Sublocotenent Dumitru A. Ioan.
 Comandant de pluton " Duţoiu Nicolae.
 " " " " Marinescu Ilie.
 " " " " Mareş G. Nicolae.

C O M P A N I A 3-a

Comandantul Companiei Căpitan Acrivescu Dumitru.
 Comandant de pluton Sublocotenent Dumitrescu M. Gh.
 " " " " Ionescu E. Grigore.
 " " " " Stănculescu Vasile

C O M P A N I A 4-a

Comandantul Companiei Căpitan Pancu Petre.
 Comand. de Plut. Sublt. Constantinescu Gh.

Comand. de Plut. Sublt. Silberman Isac.
 " " " " Drăghici Ioan.

BATALIONUL II

Com. Bat. Maior Nicolescu Alexandru.
 Of. Ad. Sublt. Păun Gheorghe.
 Medicul Bat. Md. Sublt. Rădulescu Gh.

COMPANIA 5-a

Com. Comp. Lt. Stamatiu Ioan.
 " Plut. Sublt. Mălăncescu Nicolae.
 " " " Netejorul Ioan
 " " " Marinescu Vasile.

COMPANIA 6-a

Comand. Com. p. Lt. Diaconescu Nicolae.
 " Plut. Sublt. Ghiță Vasile.
 " " " Ștefănescu Mihail.
 " " " Stănescu Ștefan.

COMPANIA 7-a

Comand. Comp. Lt. Brățașanu Alexandru.
 " Plut. Sublt. Cristian Vasile.
 " " " Meculescu Alexandru.
 " " " Bunescu Ioan.

COMPANIA 8-a

Comand. Comp. Căp. Bălan Cristea.
 " Plut. Sublt. Florescu D. Grigore.
 " " " Lehrer Mihail.
 " " " Bădoi Gheorghe.

BATALIONUL III

Comand. Bat. Lt. Col. Stăncescu Em.
 Of. Adj. Locot. Ioan Alexandru.
 Med. Bat. Md. Sublt. Grigore Amedeu.

COMPANIA 9-a

Com. Comp. Căp. Grigoriu Sergiu.

Com. Plut. Sublt. Florescu Gheorghe.
 „ „ „ Vasilescu Ionel.
 „ „ „ Marenco Teodor.

C O M P A N I A 10-a

Comand. Comp. Sublt. Teodorescu R.
 „ Plut. „ Dumitrescu I.
 „ „ „ Bradu Gr.
 „ „ „ Păiș Ion

C O M P A N I A 11-a

Comand. Comp. Lt. Gheorghe Marin.
 „ Plut. Lt. Dumitrescu Em.
 „ „ Sublt. Boboc Gheorghe.
 „ „ „ Dinescu Vasile.

C O M P A N I A 12-a

Comand. Comp. Căp. Lilea G. Ion.
 „ Plut. Sublt. Tomescu Vasile.
 „ „ „ Bobocescu C-tin.
 „ „ „ Săvulescu Gh.

C O M P A N I A de M I T R A L I E R E

Comand. Comp. Lt. Alexiu Ioan.
 „ Secție Sublt. Dobrinescu Ioan.
 „ „ „ Stroescu Ion.

B A T E R I A 53 m | m.

Comand. bateriei Lt. Oncică Dumitru.
 „ Secției Sublt. Georgescu Stan.

Dar, Regimentul nu era tot la un loc. Batalioanele I și III erau în Pitești, în timp ce Batalionul II, făcând parte din grupul Bran (sub comanda Colonelului Lupescu Alexandru), era mai de mult de strajă în Carpați.

Și în miezul nopții de 14 August, pe când la poalele Carpaților, glasul de aramă al clopotelor chema vitejii sub drapel, Batalionul II, în liniștea adâncă a codrilor din creștetul Carpaților, trecu tainic prin poteciile mun-

toase, peste granița de veacuri, și întâlnind finanții unguri, îi puse pe fugă, ca pe un stol de potârnicchi, făcând prizonieri câțiva din ei, care se încumetaseră să se măsoare pentru prima oară cu vitejia românească.

Apoi, Batalionul așteptând noi ordine, rămâne la Măgura față în față cu inamicul, care ocupa poziție în defileul ce duce la Zărnești.

La 18 August, Batalionul II legat la stânga cu Regimentul 22 Inf. atacă satul Zărnești, respingând pe inamic.

În acest timp, restul Regimentului (Bat. I și III) mobilizându-se sosi la 21 August în satul Bran.

Despre inamic știa, că o parte se retrage spre Poiana Mărului, iar altă parte din Rășnov spre Codlea în fața înaintărei Brigadei a 6-a.

Până în ziua de 26 August Batalioanele I și III înaintază fără lupte sângeroase până în satul Vad, trecând prin Poiana Mărului-Șinca Nouă-Șinca Veche.

Batalionul II formând avangarda Brigadei a 6-a, înaintază din Țânțari, prin Vlădeni spre Perșani, unde întâlnind inamicul, în ziua de 24 August, îl dă peste cap, făcând la stânga legătură cu Reg. 22 Inf.

A doua zi, continuă înaintarea spre Șercaia, unde găsind inamicul, îl bate și de data aceasta. Artileria ungurească de la Halmagy, nu-i dădă pace toată ziua și toată noaptea, trimițându-i obuze mari și dese ca ploaia.

Dar aceste obuze se vede că nu erau făcute pentru ai noștri, căci nici unul nu atinse pe cineva.

A doua zi, Batalionul II, plecă din Șercaia să se adune la Regiment, în Vad.

Ce mai bucurie pe celelalte batalioane când se văzură adunați cu toții la un loc, căci simțeau că lupte mari se vor da în curând, și de; „unde-i unul nu-i putere, la nevoi și la durere“.

Nici batalioanele I și III nu au fost scutite de obuzele ungurești dela Halmagy, căci pase-mi-te în asta stăteă puterea ungurească, să arunce vitejia de departe din mașini, iar nici de cum la luptă dreaptă, românească.

În timpul acesta Ungurul, se așezase dincolo de râul Olt, pe aproape de orașul Făgăraș.

În zilele dela 27 August și până la 2 Septembrie, Regimentul întărit cu un batalion din Reg. 28 Inf. și cu Divizionul 2 din Reg. 6 art. se îndreaptă dinspre satul Szevestreny spre satul Bethlen, din marginea stângă a Oltului, aproape de Făgăraș, de unde avea să treacă peste Olt, pentru a lovi cu putere oastea ungurească, așezată pe dealurile Calbor de lângă Făgăraș.

Lupta dela Bethlen și Calbor.

În noaptea de 2 Septembrie la ora 2,20, Regimentul se găsea la Olt (satul Beclean), rânduindu-se astfel: Batalionul I ca avangardă. Batalionul II și III din Reg. 4 cu Batalionul II din Reg. 28 și divizionul 2 din Reg. 6 art. și bateria de 53 mm. a Reg. 4 Inf. grosul coloanei.

Oltul șerpuia în față; apele lui aveau sclipiri de argint în geana de lumină purpurie a răsăritului. În văzduh aripele morței fluturau peste capetele ostașilor ce treceau prin apă.

Batalionul II intră în linie la stânga Bat. I; Compania 8 a viteazului printre viteji, Căpitanul Bălan Cristea, cam la vre-un km. și la stânga, ca flangardă mobilă.

Deodată din satul Calbor, de pe înălțimile lui, inamicul trimite o ploaie de gloanțe ca grindina din ceruri, asupra companiei a 8-a. Curând apoi, două tunuri inamice aruncă obuz după obuz asupra luptătorilor; Compania 6 și 7 aleargă în ajutor, apoi Bat. II/28 Inf.

Inamicul dă înapoi, rândurile lui se răresc văzând cu ochii, tunurile lui amuțesc sub focul artileriei noastre.

În acest timp, restul Regimentului se îndreaptă spre Halmagy, chemat de Brigada 6-a, care ducea luptă grea cu inamicul.

După amiază, Ungurii strânși cu ușa, au fugit; n'au cutezat să simtă baioneta românească.

Acum, frontul se întindea de la Halmagy spre răsărit până deasupra Calborului, peste piscul Plopului dela Halmeagy, apoi spre stânga pe dealurile dela miazănoapte de satul Galați și pe Dealul Crucei.

Lupta fusese destul de cruntă: zece viteji dormiau somnul de veci pe dealurile Calborului, iar brancardierii legau rănila la 33 de ostași ai Bat. II.

A doua zi la 3 Septembrie, inamicul ocupa dealurile Mesteacăn și piscul Făgărașilor, puternic întărite.

Batalionul I primi ordin să-i cadă în flanc prin valea Molon-Buciumeilor-Felmer, cota 509.

Ungurii se țineau tare și ploaia lor de gloanțe ră-niră șase ostași. Noaptea căzū și inamicul o lumina cu rachete. Perderi: șase răniți.

De la 3 și până la 15 Septembrie, Regimentul în-locuit pe poziție de trupele Brig. a 8-a Inf. plecă spre Galați-Kiralyhalma, Also Comana, Kukșulata, Felso Ko-mana, mergând spre Kobor.

În ziua de 14 Septembrie, Regimentul ajunge la ora 9 seara în satul Kobor, instalându-se în cantona-ment de alarmă. Batal. II, pune mâna pe satul Lemnek; dar rămâne pentru moment pe loc, căci dealurile dela miază-noapte de sat erau ocupate de Unguri.

În răstimp, păsări de oțel dușmane, aruncaseră bombe asupra Regimentului, dar fără să atingă pe cineva.

Pasă-mi-te aveau ochii bufniței în miez de zi!

Lupta dela Cincu Mare.

La 15 Septembrie, se plănuî atacul inamicului pe dealurile de la miază-zi de Cincu Mare. Regimentul fără bat. III porni din Cobor în capul grosului coloanei, ca împreună cu Reg. 28 Inf. să atace pe inamic. Bat. II flancgardă a Diviziei pe dreapta. Reg. 28 lovește inamicul, care pare că nu se clatină. Se încinge luptă grea. Un aeroplan inamic aruncă bombe. Regimentul se strecoară pe la stânga satului să lovească în coastă dușmanul. Acesta simte și fuge mâncând pământul.

Un covoi inamic iese din sat în goană spre miazănoapte.

Dar ciocănitorele noastre de oțel, aruncă mii de gloanțe spre căruțele dușmane, ai căror cai și oameni fug îngroziți.

Un obuz unguresc cade lângă locotenentul Duțoiu Niculae, și-l sângerează alături de mitralierele lui.

Noaptea se lasă plumburie peste avantposturile obosite.

Santinele în picioare se zăresc ca niște stane de piatră.

Undeva, departe spre miazănoapte și răsărit, tunul bubue cu învierșunare. Și acolo tot de ai noștri poartă cu trudă, dar vitejie, steagurile victorioase.

Spre satul Cincu Mare, lătratul câinilor demască patrulele noastre, ce au pornit într'acolo să prindă urma oștilor dușmane învinse.

În zilele următoare și până la 19 Septembrie, Regimentul are o clipă de răgaz. Înaintând prin Presmer către Kürpod fără lupte, dar mereu în spatele inamicului, el se înapoiază în urma ordinului, Diviziei a III-a la Naghy-Șaroș lângă Moha.

Lupta dela Moha.

Noaptea de 19 Septembrie eră plină de lună; piscurile munților poleite cu argint, mângâiau înaltul cerului.

Păsări de noapte spintecau văzduhul liniștit, țipând a moarte.

Și în lumina argintie, la miezul nopții, Regimentul în coloană de marș îndreptându-se spre satul Moha, pe care trebuia să-l atace, părea un balaur uriaș, târându-se pe drumul prăfuit.

În mintea fiecărui ostaș se depăneau gânduri felurite, dar toate mergând sau spre victoria de mâine, sau spre cei de acasă.

Par'că niciodată nu fusese atâta presimțire de moarte în lungul coloanei ca acum. Țipetul păsărilor de noapte, niciodată nu tulburaseră ca acum, sufletul viteaz.

Batalionul I era în avantgardă, al III-lea și Reg. grosul coloanei.

În zorii zilei coloana se apropia de sat. Bat. I pune mâna pe sat, unde prinde câteva patrule.

TABEL

De comandanţii Regimentului Argeş No. 4
de la 1877 — 1927

General Gorjan August

1 Febr. 1877 — 15 Febr. 1877.
16 Noemb. 1884 -- 1 Iulie 1887

General Hefner Gheorghe

15 Febr. 1877 — 1 Iunie 1880

Locot.-colonel Ulescu Eftimie

1 Iunie 1880 — 11 Febr. 1883

Colonel Ivanovici Mihail

11 Febr. 1883 — 16 Martie 1883

Dar, dușmanul se cuibărise pe înălțimile de la miazănoapte și apus de sat.

Soarele era de o suliță pe cer. Regimentul ia formația de atac, în valuri de trăgători, înapoia dealului Galgenberg. O liniște adâncă se lăsa peste dealurile înbracate de lumină. Cine se mai gândea acum aiurea decât la bârlogul dușman?

Ofițerii dădeau ordine scurte, cu glas metalic. Oamenii se așezau la locurile lor, cu aceiași repeziciune și siguranță ca pe câmpul de instrucție.

„Înainte“, și primul val sare pe creasta dealului.

Dar în aceiași clipă, două rachete mari, albe, ca două globuri de foc, s'au înălțat dela inamic, și s'au lăsat drept deasupra valului de trăgători. Și abia au căzut, că de dincolo de dealul din față pe care era inamicul, a început să curgă o ploaie de obuze.

Bucați mari de pământ sar aruncate în sus cu frânturi de trupuri în ultima svârcolire de viață.

Bucațile de schijă sfârâie și cântă pretutindeni, un cântec de moarte, alegându-și locul unde să cadă.

Și plouă, plouă mereu cu obuze, mii de obuze de toate mărimile.

Pare că toată urgia vrășmașului s'a pornit asupra Regimentului.

O furie fără de margini a cuprins pe Argeșeni. Ei urlă și sue pe creasta dușmană, prin ploaia de obuze. Glasul Colonelului Urdăreanu s'aude îmbărbătând batalioanele.

Locotenentul Popescu Ioan își îndeamnă ostașii tot înainte; nici nu bagă în seamă sângele ce-i curge din mâna stângă și din umărul drept.

Plutonierul Major Ghemaru Niculae, strigă mereu în nebunia luptei „Înainte flăcăi“ și flăcăii nu-l fac de rușine. Dar cât-mi-ție de mare bucata de obuz îi frânge picioarele, și totuși în genunchi, cu ultima frântură de viață, cu pumnii strânși spre inamic, strigă mereu: „tot înainte flăcăi“.

Și flăcăii, cuprinși de nebunia luptei, aleargă înainte. Ei caută sânge, să curgă sânge dușman; cer răsburare cei rămași în urmă fără viață.

Obuzele cad acum mult în spate. Căștile inamicului răsar din pământ aliniate pe marginea parapetului.

Nimic nu-i oprește pe Argeșeni; focul omorător al dușmanilor adăpostiți în pământ, nu-i clatină.

N'au decât un gând: „la baionetă“; acolo-i puterea Românilui, acolo-i viața viteazului. „Înainte, înainte“, strigă toți.

Valurile curg unul după altul. Ei nu mai văd nimic înaintea ochilor, împlântă baioneta, care scârțâe în coastele dușmane și dau cu patul puștei.

De data asta, nu le mai trebuie nimic decât sânge, mult sânge; atâta i-a învierșunat ploaia de fier.

Inamicul fuge înspăimântat. Mitralierele noastre cosesc val după val; trupuri păgâne s-ableacă și cad pentru vecie.

A fost cruntă lupta, noroc că noaptea s'a lăsat parcă înadins de vreme.

Cât sânge a curs pentru un petic de pământ. Și poate că n'a curs încă mult, atâta e de scumpă o palmă de pământ, românesc!

Apoi, s'a făcut liniște, o liniște adâncă. Și-au început să curgă coloane de prizoneri, cu fețele holbate, unii aproape goi, cu mâinele în semn de rugăciune.

Luna aruncă lumina aurie peste ostașii trudiți, peste dealurile din preajma satului Moha, și peste cei treizeci de morți și o sută șapte-zeci și nouă de răniți, a căror vaete mai tulbură liniștea adâncă a nopții senine.

După lupta dela Moha, Regimentul deși victorios, a trebuit să se retragă în zilele de 20, 21 și 22 Septembrie, spre Homorod, din cauză că dușmanul cu forțe mari spărsese frontul nostru la Făgăraș.

Regimentul ocupă pozițiile la miazăzi și răsărit de Homorod, unde batalioanele se îngroapă în pământ.

Spre seară, puternice patrulare inamice es din sat îndreptându-se spre noi, dar câteva gloanțe zvârlite din mitraliera caporalului Manea Ion, le pune pe fugă.

Și toată noaptea, rachetele aruncate de dușman, luminează poziția noastră.

Când s'a crăpat de ziuă, mânia tunurilor ungurești

a început iarăși. Văzduhul se cutremură de bubuiturile înfiorătoare. Și în hăuitul acela asurzitor, dușmanul începe să apară în valuri nenumărate, suind creasta spre noi. Dar și bateriile tunurilor noastre din 6 artilerie, încep asupra lor cu vajnică învierșunare, un foc omorâtor.

Ah! cât ne-au răsbunat aceste baterii! Cum porneau hohotele de râs alor noștrii, când vedeau dușmanii aruncați cu brazde de pământ în înaltul cerului, așa cum și ei aruncaseră pe ai noștri în lupta dela Moha.

Și cum fug furnicile zăpăcite, atunci când le scormonești mușuroiul, așa fugeau vitejii Unguri.

Dar, nu s'au lăsat cu sculele lor de oțel, căci după masă iar au început să toarne ploae de obuze în tranșeele noastre. Și după ce le-au pisat două ceasuri, iar au pornit vitezele furnici ungurești la atac.

Și i-am lăsat până aproape și atunci a început prăpădul pământului. Mitralierele coseau valurile inamice, așa cum coase acul mașinei în pânză.

Dar și gloanțele lor bâzâiau pe la urechile noastre ca roiul de albine. Ochii înfiorați, cătau în lungul puștei ținta inamică.

Alături, pe un colț de tranșee, Caporalul Manea Ion, încremenise pe vecie, cu degetul pe trăgaciul mitralierei, în mijlocul servanților lui, ale căror suflete se ridicaseră în acelaș timp cu al lui, sus, acolo unde Dumnezeu judecă pe fiecare după fapta sa.

Flăcăii se reped la atac cu baioneta ce sclipește în soare. Și dușmanul fuge, aleargă înapoi de unde venise, dar cu mai multă repeziciune de data aceasta.

Intr'un târziu, inamicul primi ajutoare nenumărate.

Și atunci, încet, și în ordine, deși lovit neconținut de ploaia de obuze, Regimentul se retrase spre Satul-Lung.

Ajuns aici, ostenit de lupte, dar oțelit și pururea viteaz, Regimentul primește ordin ca în ziua de 24 Septembrie, să cucerească satul Sfântul-Petru și împrejurimile lui, ajutat de batalionul III din Reg. 28 Inf.

Vești noi, spuneau că Ungurii neputând dovedi vitejia românească, chemaseră în sprijin pe aliații lor

Germani, care și sosiseră la început cu artileria lor multă și tare, apoi și cu infanteria.

Noi nu avem atâtea scule, dar aveam în schimb pieptul de oțel iar dreptatea era de partea noastră și Dumnezeu avea să pedepsească *dacă nu acum, dar mai târziu*, pe acei cari voiau să ne pângărească casa și ogorul strămoșesc.

Și în ziua de 25 Septembrie, la ora 8 dimineața, Argeșenii, copiii ai celor din 1877, se avântară la atac, cu vitejia pe care numai ostașul român o poate avea.

Dușmanul fuge, ca în totdeauna și se ascunde spre satele Botfalu și Halchiu, de unde începe iarăși focul ucigător al gurilor de oțel. Obuz după obuz sfredelește pământul și-l svârle cu pocnete îngrozitoare.

Și în fața acestui zid de nepătruns, Regimentul se oprește o clipă ca un om obosit la capul unui urcuș de munte.

Atunci, inamicul încurajat de stavila mașinelor lui omorâtoare, ce ne pusese în cale, se aruncă asupra noastră.

Iată-i cum se apropie, cu frică, par'că cătând mai mult înapoi, spre sprijinul tunurilor lor, decât spre noi.

În aer, plutește moartea, cu fâlfâiri de aripi greoaie.

Nourași de fum, ca niște bulgări enormi de vată, întunecă sclipirea soarelui sfânt, care încălzește deopotrivă și pe cei răi ca și pe cei buni.

Se apropiaseră de noi ca la o asvârlitură bună de băț. Inima Argeșenilor svâcnea cu putere.

Și atunci, ai noștri au pornit un prăpăd de foc, de credeai că s-a năruit pământul. Batalionul al III-lea aleargă din urmă în valuri dese, întărind liniile cu armele întinse, pentru asalt. O încăerare scurtă, dar înviersunată puse pe fugă pe inamic. Un salt în urma lor, fără un glonț tras și peste o sută căzură prizonieri iar ceilanți fugiră, lăsând pe câmpuri, mormane de trupuri omenești, de arme și mitraliere.

Noaptea se lasă pe dealuri. Departe în spre Râșnov ard cu lumini întunecate rafinăriile de petrol, umplând văzduhul de fum otrăvitor. Din gara Brașov, limbi mari de foc se ridică în înaltul văzduhului.

Din când în când, câte un obuz mai cade printre noi, cu sgomot ce înfioară până departe codrii deși ai Brașovului.

Intr'un târziu se face liniște adâncă. Luna răsare din dosul codrilor Carpaților, cu lumina ei palidă, mângâind fețele ostenite și negre de fum și de sudoare a vitejilor Argeșeni.

Și-acolo, pe câmpia Sfântul Petru, șaisprezece (16) morți și două sute trei zeci și cinci (235) de răniți dintre cari 12 ofițeri, sunt martori înaintea lui Dumnezeu, de cât ne-am străduit să oprim puhoiul barbar să cutropească moșia străbună, puhoi nenumărat, care făcù în noaptea aceea Regimentul victorios să se retragă spre Satul-Lung.

Regimentul nostru ca și întreaga armată, pornise la luptă contra Ungurilor, cu cari aveam de răfuit o socoteală de atâtea veacuri. Dar, dușmanul acesta, nu s'a încumetat să se lupte singur cu noi, ci simțind vitejia românească, a chemat în ajutorul lor pe Germani pe Bulgari și pe Turci, cu cari erau aliați.

Noi luptam deci unul contra patru. Și poate asta nu ne-ar fi necăjit atâta, că i-am fi răbufnit noi pe toți, căci Românu' are șapte vieți în pieptu-i de aramă, dar, povestea este că dușmanii au venit nu numai mulți la număr, ci și cu tot felul de scule, care de cari mai grozave: tunuri de care nu se mai auzise și care aruncau dela zeci de kilometri, obuze atât de mari că abia zece oameni puteau mișca unul din loc, necum să-l bage în țeavă. Și-au mai venit și cu mii de mitraliere, de avea aproape fiecare soldat câte una. Și-au mai venit și cu gaze otrăvitoare, pe care le aruncau din obuze sau din tot felul de mașini. Și-au mai venit încă, Dumnezeu știe cu câte alte năzbâtii cu cari să ne prăpădească, dar, noi n'aveam nimic altceva decât pieptul, baioneta și pe Dumnezeu.

Și totuși, am luptat cu vitejie, și am apărat pământul Țării noastre scumpe, pas cu pas, palmă cu palmă.

După ce am dat lupta dela Sf. Petru, Regimentul

din ziua de 26 Septembrie și până la 6 Octombrie, a pornit a se retrage în jos, spre graniță, luptând zi și noapte, mereu bombardat de artileria dușmană.

La 29 Septembrie șefii noștrii, au despărțit Regimentul în două ca și la 1877; Batalionul I-iu și III au plecat spre Bratocea, iar Bat. II și bateria noastră de tunulețe de 53 ^m/_m, spre vama Predeluș.

Lupta dela Predeluș.

Dar abia despărțiți în două, în lacrimile fraților ce-și luau rămas bun, căci despărțirea iar avea să fie lungă, că inamicul s'ași repezit cu două batalioane pline de mitraliere asupra batal. II, pe care îl pisase mai întâi câteva ceasuri cu mii de obuze, trimise din patru tunuri mari cât casa.

Lupta a fost învierșunată. Clocoteau văile și se cutremura înaltul munților de bubuitul tunurilor și păcănitul mitralierelor.

Bietele noastre tunișoare, mari cât să le iei în brațe, trăgeau și ele cu pocnet de bici, dar nu asupra namilelor dușmane, pe care nici vorbă să le ajungă, ci asupra pusderiei de mitraliere și asupra capetelor germane și ungare ce se iviau din fundul șanțurilor adânci.

Apoi s'au retras mai jos, spre Trestieni, la casa pădurarului, purtând în spate 12 morți și 44 răniți, obolul acestei zile de sânge.

În ăst timp, detașamentul Bratocea, (căci așa avem să-i spunem de aci înainte Bat. I-iu și III, spre deosebire de Bat. II, căruia îi vom zice, detașamentul Predeal, fiecare după locurile unde se îndreptaseră), s'a îndreptat spre Pasul Bratocea.

Până la 6 Octombrie, amândouă detașamentele au stat în fața inamicului, ciocănindu-l ici și colo și stându-i mereu în cale; unul (Predeal) pe muntele Unghia, iar celălalt (Bratocea) pe muntele Babeș, din creștetul Cârpaților.

În dimineața de 6 Octombrie ningeă cu fulgi mari de zăpadă.

Rețelele de sârmă ninse, păreau în fața șanțurilor niște odgoane, imense de vată. Un sat se întindea departe pe vale; căsuțele pustii își așteptau par'că stăpânii.

Un câine urla a pustiu și din când în când un pocnet de armă, tulbura liniștea adâncă.

Nimic nu se vedea în față și cu toate acestea ființi nenumărate se pândeau cu dușmănie de fiară și cătau să se omoare una pe alta.

Lupta de pe muntele Stevia.

Inamicul stătea în fața detașamentului Predeal, pe muntele Ștevia la 1850 m. înălțime. Pe aproape de amiază sosește ordinul de atac. Batalionul, împreună cu câte un batalion din Regimentul 46/21 și 33 Inf. trebuie să-l dea jos pe inamic de pe munte. Batalionul este avangarda. Pornește. Nămeții sunt până la genuchi și gerul se lăasă năprasnic. Incep bubuituri de tun și ploaia de obuze cade cu nemiluita în viteji și în zăpada albă stropită pe alocurea de sângele alor noștri. Șuerături de gloanțe, repezite printre copaci, umplu pădurea cu sunet ascuțit.

Dar înaintel!

Trăgătorii umplu pădurea de valuri, ce se împing unul pe altul în liniște.

Nu e mai mult de-o sută de metri între ei și ai noștrii poate și mai puțin. Mitralierele orăcăe ca niște broaște pe o margine de lac, și stoluri de gloanțe fâșăe pretutindeni.

Dar, iată-i că fug, vitejii dușmani lepădând armele și căștile țuguiate. Și cât ai clipi din ochi, au golit șanțurile și s'au repezit pe fundul văilor, ducând cu ei groază sclipitului de baionetă română.

Gerul s'a lăsat mai năprasnic, odată cu vânățul amurg. În tranșeele înzepezite, observatorii privesc cu ochii aprinși, înainte, cu armele gata, pe când de sus cad peste ei, în sclipiri de argint, ace de ghiață svărlite de viscolul ce șueră năprasnic prin crângile de brad.

Dar, în zorii dimineții, brancardierii, au scos de sub nămeții de zăpadă, trupurile înghețate pentru totdeauna a doisprezece, viteji, dintre cari Locot. Stamatiu și Sublt. Bădoi, abia mai aruncau afară din gura rece, răsuflări puțin calde; erau în agonie.

Până la 15 Octombrie, detașamentele își întăresc poziția în fața inamicului, respingându-i încercările de zi și noapte de a ne svârli înapoi.

În ziua de 15 Octombrie detașamentul Predeal, se aruncă asupra unui batalion inamic, care înconjurase patru mortiere de tranșee ale brigadei a 8-a a noastră. Atacul, a căzut ca un trăsnet asupra dușmanului, care pusese ochii pe bună pradă.

Și drept răsplată a vitejiei sale, detașamentul este citat prin ordin de zi.

Până la 1 Noembrie, detașamentele n'au mai dat lupte aprige. Și ai noștri și inamicul svârleau doar din gurile de tun, obuze peste obuze zi și noapte. Patru-lele noastre, căutau cu înfrigurare pe cele dușmane și dese ori, vânătoarea de oameni, pornea cu furie din ambele părți. Dar ciocnirile și mai ales focul artileriei, inamice, secerau zi cu zi viețile vitejilor noștri, rărind rândurile batalioanelor, care se topiau văzând cu ochii.

În răstimp Bat. I-iu din detașamentul Bratocea, scoborându-se prin Comarnic, s'a ridicat spre Predeluș, și s'a alăturat de Batal. II al detașamentului Predeal, încât în ziua de 1 Noembrie, Bat. I se lega la dreapta prin Zănoaga Mortului cu Bat. III Bratocea de pe Piscul Cailor, iar la stânga cu Bat. I-iu Predeal de pe muntele Unghia Mare.

Frații Argeșeni se reîntâlniseră și stăvileau cu piepturile lor în munții Carpaților, năvălirea dușmanului peste ogoarele scumpe ale părinților noștri bătrâni, cari cu sufletul senin, așteptau rugând pe Dumnezeu să pedepsească dușmanul cutropitor.

Până la 22 Noembrie, ai noștri nu s'au clintit din loc.

În fața Regimentului, o întregă Divizie germană se sbătea să străpungă Bratocea și Predelușul, pentru ca să cadă în spatele trupelor noastre, care luptau la

Colonel Măldărăscu Gh.

16 Martie 1883 — 1 Iunie 1884

Colonel Şişman Ştefan

1 Iunie 1884 — 16 Noemb. 1884

Colonel Papadopol Alex.

1 Iulie 1887 — 30 August 1894

General Bădulescu Vasile

30 August 1894 — 1 Aprilie 1898

Sinaia. Toate atacurile lor de zi și noapte, au fost sfărâmate.

Dușmanul străpunsese însă Carpații prin alte locuri, și veneau ca puhoiul fără sfârșit, târând după el, nenumărate mașini omorâtoare, de tot soiul.

Și atunci, Regimentul primi ordin să se retragă!!!

De acum încep zilele triste ale retragerii; de acum începe adevărata suferință, fiindcă noi, o mână de oameni, fără hrană și fără scule multe de războiu, ne încumetăm să ținem piept la patru neamuri străine, ce năvăliseră în țară, hotărâți să o prade până la cenușa din vatră.

Și ne-am retras, dar retragerea această a costat viața a mulți dușmani, căci ne-am retras încet, cu socoteală, în lupte de zi și noapte.

Și eră frig și lapoviță; ba în munți, potecile toate înzepezite.

Sufletele tuturor erau ca vremea de afară.

Și coborând la vale pe drumuri strâmte de munte, gândurile mâhnite ale Argeșenilor, se întorceau spre apus, acolo, la căminurile și ogoarele lor, cutropite acum de batalioanele dușmane.

Caporalul Popa Ioan strângea cu înverșunare arma.

În mintea lui întunecată de vârtejul luptelor, el vede un Neamț, ostaș ca și el, e drept, dar nu de un sânge cu el, cum se aruncă asupra soției lui.

Ea se sbate cu toată puterea, și dă să strige, dar cine să o audă! Și chiar de-ar auzi-o, ce ar putea face cineva, când acum dușmanul e tare acolo!. Dar iată-l pe bătrânul lui tată, că se scoală sprijinit de laviță, ridică cârja și o repede în creștetul capului dușman. Un strigăt ca de fiară, o baionetă care iese din teacă și se repede asupra pieptului bătrân, apoi caporalul Popa Ion, nu mai vede și nu mai aude nimic; îl sprijină doi camarazi și îl zăgâlțae să se trezească, fără să-i fi putut cineva smulge arma din mână.

—Ce e cu tine Popa, „îl întreabă subtil Vasilescu Ion, de leșini ca muerile, tu care ai frânt gâturile la atâția șoacăți și ai băgat frigarea într'atâția Nemți?“

„N'am nimic, trăiți Domnule Sublocotinent, dar mi-a venit așa ca o sfârșeală, fără să știu de ce“.

„Ai fi ostenit și tu măi Popa, că astă noapte, toată noaptea ai umblat în patrulă,“ zise sergentul Lazăr Petre.

Și Regimentul fără Bat. III, care rămăsese înapoi la dispoziția Diviziei a III-a, coboară la vale, spre Vălenii de munte, ca de aci să se îndrepte spre Moldova. Aci pe un nou front de luptă dela gurile Siretului, până la Dorna prin Carpați, *armata română trebuia să lupte sau să moară până la ultimul om.*

În seara de 25 Noembrie Regimentul ajunge în satul Ceptura, unde rămâne să doarmă o noapte chinuită, căci abia fiecare ostaș, ostenit de drum și de lupte pusese capul să se odihnească, pe ranița tare, când veni ordinul să plece iarăși.

Și Regimentul la ora patru dimineața porni, spre satul Inotești.

— Iar în retragere? se întrebau oamenii.

— Ba nu, zice că e ordin să atacăm inamicul din satul Crângu și Loloiasa.

Un fior de adâncă bucurie străbătău întregul Regiment. Atacul; da; să-i oprească și să-i alunge, de parte peste granițe pe dușmani.

Regimentul mai avea în ajutor Bat. III din Regimentul 5 Vlașca, în locul Bat. III al nostru ce eră rezerva Diviziei.

Lupta dela Inotești.

La 9 dimineața, Regimentul ajunge în satul Inotești. Eră o vreme mohorâtă de toamnă târzie.

De sus curgea ca prin sită o abureală de ploae; prin sat noroiul era până la glesnă. În colț lângă biserică se adunaseră toți ofițerii, în jurul Colonelului.

Pe hărți întinse și muiate de ploae, fiecare căta cu ochii aprinși, direcția de atac a unității sale.

Oamenii, în coloană de marș, așteptau în mijlocul șoselei, semnalul de moarte. Țigări peste țigări se aprindeau și iarba aceasta trasă cu patimă până în

fundul pieptului, alina par'că fiecăruia gândurile mohorâte. Și totuși ici colo, câte un hazliu, de care slavă Domnului Regimentul nu se putea plânge că nu are destui, trântea câte o glumă de răsuna văzduhul de răs, în ciuda obuzelor nemțești ce începuseră să se spargă prin marginea de Miază Noapte a satului.

Uite și un stol de aeroplane dușmane, sus, deasupra șoselei, că se îndreaptă spre Mizil, mergând încet, în băzăit de bondari uriași.

Ofițerii vin spre trupă, cu fețele vesele, cu sufletul plin de o speranță neînțeleasă. Ei explică repede trupei ceva, apoi unitățile odată cu eșirea din sat în spre Apus, spre Loloioasa și Crângu, se desfășoară în trăgători, pe valuri, și cu arma în cumpănire, înaintând.

Și odată cu această înaintare, baterii de ale noastre, din dosul Inoteștilor și a unor conace boerești, deschid un foc puternic, trimițând obuz după obuz, în cetele nemțești din Loloioasa și Crângu.

Dar iată că începe plescăitul gloanțelor nemțești.

Valurile se opresc și deschid focul, Bat. I-iu e în cap.

O ploaie de obuze inamice mari peste măsură, acoperă tot Regimentul. Și curge fără sfârșit. Nimeni nu mai poate face un pas, nimeni nu se mai poate ridică de jos, nimeni nu mai poate trage un glonț.

A! tot asta le e puterea la aman; tot ăsta le este meșteșugul cu care înving vitejia noastră, a omului cinstit.

Iată-i că vin, se apropie în valuri dese și nenumărate, trăgând din mers cu puști mitraliere.

Li zărim abia, prin valurile negre de fum ce le-a împânzit peste întregul Regiment, obuzele lor. O parte din ei, dar mulți la număr, se îndreaptă spre flancul nostru drept, ca să ne cadă în spate.

Și atunci Regimentul ca un singur om, a sărit în picioare. Bat. I-iu aleargă în valuri, în timp ce al II-ilea se îndreaptă spre dreapta, să facă fața dușmanilor și să caute la rândul lui să-i întoarcă stânga.

Artileria a încetat de amândouă părțile. Puștile mitraliere inamice cu sunetul lor guturăiat, cum și mitralierele cu păcănitul lor regulat și aspru, toacă fără încetare avântul vitejilor noștri, cari umplu câmpul în svârcoliri de moarte.

Acum dreapta noastră e aproape învăluită și atât Bat. II al nostru, cât și III din 5 Vlașca, nu poate interveni din cauza barajului de obuze imense, pe care inamicul le aruncă în fața celor două batalioane, ținându-le pe loc, despărțite de noi.

Și atunci iată-l pe sublt. Vasilescu Ioan, cum fuge cu o mitralieră în brațe spre flancul drept, cum pune banda lungă de cartușe în ea și începe să trimită din arma ucigașă, sărutul de moarte al celor ce se pregăteau să ne atace mișelește din spate. Și iată-i cum cad ca spicele tăiate de mâna secerătorului, și iată-i cum fug, tocmai în clipa când abia singur Batal. II, reușise să se strecoare printre obuze și să facă față atacului inamic.

Dar, tocmai când obosit Sublt. Vasilescu, se odihnea puțin, privind cu liniștea aceia adâncă a omului stăpân pe sine, spre dușman, un glonț ca un fulger schinteiat din cer, îl isbește drept în frunte, acolo, în locul unde de obicei se înseamnă în lupte, cei viteji.

Și cade lângă mitraliera lui, care îl slujise cu credință, stând martoră a vitejiei stăpânului ei, în fața mormanelor de leșuri nemțești.

A amurgit și totuși gloanțele șueră pretutindeni, și nimeni nu mai poate înainta prin negura nopței întunecoase.

Ostașii își sapă adăposturi adânci; fețele lor asudate și înegrite de fum, poartă oboseala unei zile de trudă amarnică. Lopețile lovesc pietrișul în noapte, cu un sgomot înăbușit; oamenii parcă sunt ființe ce caută comori vechi ascunse în fundul pământului. Dar comoara ce fiecare sapă, poate că, în câteva clipe va fi mormântul său, odihna lui de întotdeauna.

Ce de mormane de trupuri schilodite; uite într'un loc, două trupuri încleștate pe vecie, ca doi iubiți în

ultima strânsoare pe pământ; dar câtă deosebire: un sergent german și un soldat de al nostru, dorm amândoi somnul veciei, cu mâinele încheștate în beregate!!

Din când în când, dușmanul aruncă rachete și câte o pocnitură de pușcă pornește de la ei; ai noștri nu răspund, toată lumea sapă; sapă mereu în noaptea adâncă și umedă de toamnă amară, în care suntem pribegi în țara noastră.

A doua zi, 27 Noembrie în zori, Regimentul formând flangarda Diviziei a 16-a, s'a retras prin satele Ceptura și Fântânele, către Mizil. Dar ce a mai rămas din falnicul nostru regiment? Doar 250 de viteji, căci restul, dorm somnul veșnic cu trupul de pază în pământul strămoșesc, iar cu sufletul privind din ceruri și încurajând deapururi pe frații lor, pe cari încă Dumnezeu nu-i luase acolo sus. La acești 250 Argeșeni, se alăturaseră încă resturi din Reg. 5 și 64 inf.

Câtă obidă eră în sufletul fiecăruia! Vitejii ostași știa, că nu sunt, că nu pot fi învinși, dar, ori cât suflet și ori câtă putere ar pune, nu puteau ține piept nenumăratelor oști inamice ce se prăvăleau peste ei, întocmai ca un munte peste un vultur.

Și 'n mâhnirea aceia adâncă ce stăpânea pe fiecare, iată că se face parcă o clipă de senin. Din spre miază noapte, veneau călări, oști multe rusești, regimente întregi, risipite pe tot câmpul, cât vedeai cu ochi spre Mizil și Inotești, pe unde luptaserăm noi în ajun, să ne dea ajutor.

Aliații noștrii; sprijinul nostru. O Doamne câtă bucurie!!

— Ehei Rumanski, na casa, na mamaliga, Ruski na răsboi, zice unul înfipt pe cal.

Ostașii, nu răspund nimic; cu rușine pleacă capul în jos.

Pesemne puzderia ceia rusească nu mai luptase niciodată, că erau grași și îmbrăcați ca din fabrică, și mândri pe cai frumoși.

Ne-am văzut de drum; dar n'am mers mai mult ca o jumătate de ceas, că auzim în urma noastră clân-

țânind mitraliere multe. Ne gândiam: o să-i respingă puzderia rusească pe dușmani. Și o veselie mare trecu printre rânduri. Uitasem vorbele lor înțepătoare.

Dar, iată că în curând auzim din urma noastră, tropote grozave de cai și numai ce ne pomenirăm cu căzăcimea aceia, că fugea înapoi, de rupea pământul, trece de noi, ba să ne calce și mai multe nu, și „du-te“.

Și ai noștrii, cât erau de necăjiți, strigau după ei, cât îi luau gura: „Ruski, na răsboi sau na ovăz?“

La 28 Noembrie, Regimentul se împarte în două. Resturile din Reg. 5 și 64 Inf. formează un grup sub comanda colonelului nostru, „Urdăreanu Nicolae“, iar frânturile din batalioanele Reg. 4, un alt grup sub comanda căpitanului Acrivescu.

Primul grup cu ordinul să reziste la Breaza, al doilea la Drăghicești.

Lupta dela Breaza.

Abia grupurile au ajuns pe poziții, că inamicul se aruncă cu o furie nebună asupra grupului Colonel Urdăreanu.

Din toate părțile sute de valuri cu mitraliere, înaintează, înconjurându-l.

Ostașii noștri trag cu disperare: țevile armelor se înroșesc, mormane de cadavre inamice acoper câmpul, dar alții răsar ca iarba din pământ și vin în valuri fără sfârșit.

„La baionetă“ strigă Colonelul și din măștile puțin adânci, abia se mai ridică câțiva luptători ce mai sunt în viață. Cu revolverul ce-i fumegă în mână, el trage în gloata de Germani ce se reped să-l prindă.

Dar bravul comandant se luptă pe viață și pe moarte, nedând un pas înapoi, ca o pildă vie de eroism, până când sfârșit de oboseală, cade peste mormanul de trupuri inamice, de pe care îl smulge ceata dușmană.

În ziua de 29 Noembrie, grupul căpitan Acrivescu

adică însu-și Regimentul, afară de Batalionul IV care era la dispoziția Diviziei a III-a se, retrage prin Ulmeni, Buzău, spre Râmnicu-Sărat.

Regimentul mergea pe câmpurile desfundate, alături de șosea. Mii de căruțe în coloane fără sfârșit umpleau drumul, ducând povara averilor vrăfuite a celor ce fugiseră de urgia dușmană. Mame cu copii mici în brațe și copii fără mame, bătrâni și bătrâne uzi de ploae și slăbiți de nemâncare și de nesomnul nopților chinuite de fugă, se târau în lungul drumului desfundat, în care căruțele intrau în noroaie până în butucul roților.

Din văzduh, stoluri de avioane inamice, aruncau bombe ucigătoare, fărâmiând în bucăți ființele nevinovate.

Și privind fără nici o putere de ajutorare, această durere cumplită, Regimentul, obosit și nemâncat de trei zile, hărțuit continu din spate de escadroanele de cavalerie dușmană, și de sus de stolurile de avioane sălbatice ale inamicului, ajunse în miezul nopții de 30 Noembrie în R.-Sărat.

În timpul acesta Bat. III, care făcea parte din grupul Buzău (Divizia III-a), se hărțuia cu coloanele inamice pe stânga râului Buzău.

Din Râmnicul Sărat, Regimentul a pornit prin Băbeni și s'a oprit în satul Dumitrești, unde a rămas până la 13 Decembrie.

Abia aici, oamenii s-au mai odihnit puțin câteva zile, s-au așezat în unități bine înjgebate într'un singur batalion, și s-au oțelit din nou, pentru luptele ce aveau să fie.

Bat. III vine și el la Regiment și Regimentul se închiagă din nou, pe două batalioane cam 500 oameni, sub comanda Maiorului Nicolescu Alexandru, având comandanți de batalioane pe Căpitanii Acrivescu Dumitru și Bălan Cristea.

Hărțuit mereu în lupte de retragere, la Dumitrești la Mahriul, ca ariergardă a Brigăzii 5-a, pe D. Pie-

trosu, la Balotești, la Găgești, ajunge în dimineața zilei de 23 Decembrie în măgura Odobești.

Lupta dela Schitul Tarnița.

Aci se află la 1001 m. înălțime, un schit tainic, uitat de oameni; îi zicea Tarnița. Trei călugări bătrâni, înălțau în sfânta bisericuță, rugăciuni fierbinți lui Dumnezeu, pentru victoria armatei române. De ani de zile nu se mai întâmplase ca picior de om să ajungă până la ei. Nimeni, nu tulburase cu nimic, adâncă pace sfântă a codrilor de stejar. Doar numai pasările cerului, aduceau alături de rugăciunile fierbinți ale cuvioșilor călugări, ciripitul cântecului lor dumnezeesc.

Și iată că, în dimineața ajunului de Crăciun, un obuz de tun dușman, sparse odată cu liniștea seculară și Casa Domnului, împruscând zidurile Sf-tului Schit, cu sânge românesc.

Și atunci, în timp ce batalioanele apărau Sf. Mânăstioară, cuvioșii călugări, făcând adânc semnul crucii ca să alunge satana din cugetul inamicului, au intrat, senini și liniștiți în Sf. bisericuță, au îngenunchiat, și ridicând ochii spre Dumnezeu, s'au rugat; s'au rugat fierbinte în fața altarului pe care un obuz inamic îl spărsese în două, în clipa când ei au intrat pe ușa sfântă a bisericuței.

Și au rămas acolo, mult timp; până când rând pe rând, i-au acoperit mormanele de pietre și cărămizi ce curgeau din pereții și bolta Casei lui Dumnezeu, sfărâmată până la pământ de obuzele de oțel al bandelor civilizate.

Afară, în preajma zidurilor mânăstirei, pe un picior de plai, Batalionul căpitanului Bălan, aștepta înfrigurat, despre Apus, izbirea dușmană. Și mai în jos puțin spre Miazăzi, Batalionul Căpitanului Acrivescu, având tovarăși la dreapta și la stânga lui, frânturi din batalioanele Regimentelor 55 și 68 inf. așteptă și el să oprească pe pângăritori.

Și iată că din spre apus, pădurea se umple cu

Colonel Budișteanu Ioan
1 Aprilie 1898 — 15 Mai 1902

General Vlădoianu Luca
15 Mai 1902 — 1 Aprilie 1908

General Niculescu Marin
1 Aprilie 1908 — 1 Aprilie 1911

Colonel Băbeanu Alexandru
1 Aprilie 1911 — 1 Aprilie 1914

puzderie inamică; pe cărarea tănuită plină cu zăpadă, se ridică la deal pe piciorul de plai, firul inamic, venind agale, în gura morței, șerpuiind ca un balaur ucigaș, din povești. Și căpitanul Bălan, păunașul codrilor și spaima Nemților, îi lasă să se apropie; aproape, cât mai aproape, iar degetul îi tremură nerăbdător pe trăgaciul mitralierei. Și odată, Dumnezeu îi duce în minte, altarul sfărâmat de obuzul inamic din schitul Tarnița, și în urechi aude un cântec de rugăciune al mamei lui, de departe, din țara cutropită de dușmani și pe șosele vede în noroiul groasnic, svârcolindu-se bătrâni, copii și femei sub bomba aeroplanului inamic, și atuncea apasă pe trăgaciul mitralierei.

Lupta începe. Pădurea hăue de pocnetul obuzelor și al grenadelor. Gloanțele plescăe prin pomi, par'că ar fi mii de păsărele ciocănituri. Trupurile căzute sângerează zăpada. Dar, cine mai poate lupta cu puzderia inamică care năvălește din toate părțile și înconjoară batalionul, din care n'a mai rămas decât o mână de viteji!?

Și totuși, nimeni nu se retrage. Iată-l pe căpitanul Bălan, mic și îndesat, cu căciula în cap apăsată pe sprâncene, cu arma în mână acum, cu baioneta pusă, cum trage în toate părțile, în picioare, sprijinit de un stejar de veacuri, ca un haiduc din vremea lui Tudor?

Iată cum vitejii Argeșeni se ridică cu toții în picioare și răzemați de pomi, trag glonț după glonț, fără încetare.

Dar, alpinii germani vin neconținți, umplu golurile răsar ca furnicile de pretutindeni, și înconjoară batalionul.

Și atunci așezându-se în rânduri dese, ostașii cu baioneta la armă, se reped asupra inamicului, într'un strigăt sălbatic de „ura“.

Un glonț, străpunge pe viteazul căpitan; dar el împunge mereu cu baioneta și scârțăitul lamei ucigătoare în trupurile dușmane, se amestecă cu acel al zăpezei înghețate sub picioarele luptătorilor, și cu răcnetul luptei ce umple pretutindeni pădurea.

Sângele a umplut mantaua căpitanului Bălan și curge rău în zăpadă albă, roșind-o ca para focului. Și

viteazul îngălbenește sleit de puteri, brațele-i tremură, picioarele nu-l mai țin, pădurea se învârtește în jurul lui, amețitor; abia simte cum brațe multe vâjnoase îl apucă, ca prin vis aude vorbe străine de limba lui și vede figuri aprinse, apoi cade cu arma în mână, șoptind printre buze: „Înainte copii“ . . . „tot înainte pentru Patrie și Rege“.

Așa a fost și la batalionul căpitanului Acrivescu.

Așa s'a luptat pe viață și pe moarte vitejii Argeșeni contra batalioanelor de alpini germani. În fața locotenenților Ungureanu Ștefan și Păun Gheorghe comandanții companiilor 2-a și 3-a, mormane de trupuri inamice dormiau somnul de veci, pe care bravii Ofițeri li-l trimiseră din arma și din baioneta lor.

Și numai izbiți de moarte, și ne mai putând face nici o mișcare, a putut inamicul să pună mâna pe ei după ce își făcuseră datoria cu prisosință.

Iar resturile, copleșite de puzderia inamică, s'au retras încet, cu baionetele însângerate întinse, mereu cu fața la inamic, și au coborât în vale spre satul Găgești, unde au întins avantposturile.

.....Noaptea se lasă din nou neagră și înghețată. O liniște adâncă, înfiorătoare, stăpânește toți munții; numai sus, deasupra, în creștetul înalt al muntelui, la schitul Tarnița, un clopot dângăne a jale.

Cum de-a mai rămas cu sunetul viu acest clopot și cine l-o fi trăgând și pentru ce?!!

Și această întrebare și-o pune în minte fiecare din ostașii chinuiți, dar cu adâncă și mare nădejde în puterea fără de margini a bunului Dumnezeu.

In noaptea anului nou 1917, Regimentul, din care nu mai rămăsese decât vre-o 200 de oameni, se întări cu 600 de oameni străini trimiși de Centrul de instrucție și ocupă terenul din marginea satului Irești și până pe dealul Voloșcanilor.

Aici, a stat vre-o săptămână, până în ziua de 6 Ianuarie când veni vestea că Rușii o să ne schimbe de pe poziție, că iar ne vin în ajutor. Dar, noi știam ajutorul lor, că îl mai cântărisem odată pe lângă Mizil.

Trecu o zi, dar nici urmă de Rus. Comandantul Regimentului, maiorul Nicolescu Alexandru, întreabă Brigada la telefon, ce e cu Rușii?

Brigada îi răspunde: „Au plecat de eri să vă schimbe, aveți răbdare, ei merg încet, sunt oameni cu socoteală“.

Pe la 5 după amiază, Maiorul trimite pe sublt. Bunescu:

— Ia dute D-ta D-le spre ei în recunoaștere, poate au greșit sectorul.

Ofițerul pleacă. Incepuse să se însereze. Se strecoară printr'o pădurice de tufe. Doi agenți de legătură cu el. Coborând la vale, cum eră întuneric, îl trăsnește un miros strașnic de vin și aude niște cântece pe limbă străină.

— Mă, ce să fie asta, zice ofițerul către agenții lui?

— Trebuie să fie vre-o crămă aproape, D-le Sublocotenent.

La vre-o 50 de pași, întradevăr o crămă.

Se apropie; în fața cramei, vre-o zece ruși, trântiți în zăpadă, dormiau somnul bețiilor; vre-o patru cântau alătura.

Ofițerul cu oamenii intrară în crămă. Aprind o lumină; crama pe un sfert eră plină cu vin, câte-va butoaie săltate ca niște bărci, pluteau în vin.

Lângă un butoiu, doi ruși, cărora numai capetele și umerii li se vedeau din băutura vărsată, dormeau somnul dreptilor bețivi.

Trecuseră pe lumea cealaltă, așa cum poate visa-seră ei când-va, să moară înecați în vin.

Scârbit, ofițerul ese în pragul cramei.

— Rumânski, Rumânski, na poziția noi. Noi avangarda regiment, noi legătura Rumanski, predai poziția, zice unul din cei ce mai trăiau încă, pentru nefericirea noastră.

Ofițerul se uită lung la el. Aștia ne sunt aliați, gândește el? Aștia ne schimbă? În mâna ăstora, lăsăm noi paza pământului scump și sfânt ce ne-a mai rămas?

Rusul se uită la ofițer, cu o figură îndobitocită.

Se scoală de jos și clătinându-se se apropie.

— A, vinovat, vinovat gospodin Rumanski Ofițer.

Și salutând gata să cadă, întinse mâna ofițerului.

Sublt. Bunescu, își reținu două perechi de palme ce eră să-i scape pe obrazul soldatului rus, îi întoarse spatele și împreună cu agenții de legătură plecă spre regiment.

Incepuse să ningă ușor.

În urma ofițerului, agenții vorbeau în șoaptă; își blestemau zilele.

Pe la vre-o nouă ceasuri Sublt. Bunescu, ajunse la coliba maiorului.

A povestit tot ce a văzut, zicând că mai departe nu s'a mai dus, căci dacă avantgarda rusească eră așa, ce trebuie să fi fost grosul.

Maiorul, dădea din cap mereu; pe urmă după ce ofițerul a terminat, și-a prins capul în podul palmelor și sprijinindu-și coatele pe genuchi, a rămas dus pe gânduri.

Afară ningeă deabinele. Vântul svârleă pumni de zăpadă prin frunzișul uscat al colibeii maiorului.

În tranșeele înzăpezite, observatorii priviau cu ochii aprinși, înainte, cu armele gata, pe când de sus cădeau peste ei milioanele de fulgi.

În sfârșit, a doua zi, Rușii ne-au schimbat.

Regimentul a trecut să se odihnească în satele Străoani și Drăgușani.

Aici, cu oamenii primiți, s'a întocmit din nou Regimentul pe trei batalioane.

După cinci luni de lupte și de sbucium continu, în care vitejii Argeșeni luptaseră zi și noapte, cunoșcând atât zilele frumoase cât și pline de amar, prin creștet de munți, prin văi, pe dealuri și pe câmpii, tocmai din munții Făgărașului și până în cei ai Vrancei, iată în sfârșit că a venit o zi când pentru scurt timp, cei ce mai rămăsese din vitejii luptători Argeșeni, să poată dormi un somn liniștit, într'o casă omenească și pe un pat creștinesc. De cinci luni dormiau numai pe pământul gol sau sub pământ, în apă, în noroi și în zăpadă

tremurând de ger sau de umezeală, osteniți, flămânzi și goi și fără adăpost.

Dar, o răsplată, trebuia să vie; cineva știa suferințele lui 4 Argeș, și acel cineva care le cunoaște pe toate—M. S. Regele—veni în ziua de 16 Ianuarie 1917 și trecu Regimentul în revistă, îi mulțumi pentru curajul lui fără seamăn și umplu drept răsplată cu decorații, pieptul ofițerilor și soldaților viteji.

O lună de zile, schimbând din când în când cantonamentul, Regimentul s'a odihnit.

La 16 Februarie, el porni în marș, spre satul Măraști, unde schimbă de pe poziție Reg. 62/70 și 44/68.

Regimentul, aveà să arate iarăși că, vitejia numelui său nu piere, și că norii de o clipă ce aruncase puhoiul dușman, nu întunecă pentru multă vreme, seninul unei glorii străbune.

El, se refăcù din nou, aproape cum plecase la început, întru cât primi atât ofițeri noi cât și trupă proaspătă, care împreună cu vechiul rămas, numără acum, peste 70 ofițeri și 1662 trupă.

Iată ordinea de bătae, la 21 Februarie:

STAT MAJOR REGIMENT

Comandantul Regimentului Lt.-Col. Atanasiu Atanasie
 Ajutor-Comandant Maior Nicolescu Alexandru
 Ofițer Adjutant Locotenent Ghiță Vasile
 Medicul Regimentului Medic-Căpitan Faur Constantin
 Farmacistul Regimentului Farm.-Căp. Cerchez Nicolae
 Ofițer cu aprovizionare Locotenent Mihai Gheorghe
 Casierul Corpului, Administrator-Lt. Lesta M. Cristache
 Com. Tr. de L. Locotenent Constantinescu Florian
 Ofițer Informator, Locotenent Bădărău Teodor
 Preot-Paroh pe Regiment, Buzescu P. Constantin

STAT MAJOR BATALIONUL I

Comandantul Batalionului, Căpitan Petrică Octav
 Ofițer-Adjutant, Sublocotenent Drăgușanu Emil
 Medicul Batalionului, Medic-Locot. Atanasiu Mihail

COMPANIA 1 - a

Comandantul Companiei, Lt. Constantinescu Gheorghe
 Comandant de Ploton, Sublt. Hârsu Gheorghe
 " " " " Cartoian Emil
 " " " " Plotonier Vârzescu Florian

COMPANIA 2 - a

Comandantul Companiei, Sublt. Olănescu Darie
 Comandant de Ploton, " Ștefănescu Z. Mihail
 " " " " Teodorescu Ioan
 " " " " Sergent Instructor Mincu Badea

COMPANIA 3 - a

Comandantul Companiei, Locot. Cinculescu Petre
 Comandant de Ploton, Sublocot. Stoica Filoftei
 " " " " Dumitrescu Gheorghe
 Plotonier Major, Popescu G. Ioan

COMPANIA 4 - a

Comandant de Companie, Locot. Mazilu Dumitru
 " " Ploton, Sublt. Rez. Dumitrescu Gheorghe
 " " " Rez. Constantinescu Dumitru
 " " " " Plotonier Maj. Geantă Ioan

STAT MAIOR BATALIONUL II

Comandantul Batalionului, Major Nicolescu Alexandru
 Ofițer-Adjutant, Sublocotinent Enescu Olimpiu

COMPANIA 5 - a

Comandantul Companiei, Căpitan Dospinescu Alexandru
 Comandant de Ploton, Sublocot. Mălăncescu Nicolae
 " " " " Vasilescu Ioan
 " " " " Serg. Intr. Patrășescu Alexandru

COMPANIA 6 - a

Comandant de Companie, Locot. Dumitrescu Emanoil
 Comandant de Ploton, Sublocot. Marinescu Vasile
 " " " " Martoiu Ioan
 " " " " Ajutor-Sublt. Badea Marin

COMPANIA 7-a

Comandant de Companie, Locot. Brătășanu Alexandru
 Comandant de Ploton Sublt. Bunescu Ioan
 " " " " Bădoi Gheorghe
 " " " " Plutonier Major Bădescu Bratu

COMPANIA 8-a

Comand. Companiei Locotenent Broșteanu Constantin
 Comand. de Ploton Sublocotenent Lehrer Mihail
 " " " " Boboc Gheorghe
 " " " " Plutonier Major Pandeale Marin

STAT MAJOR BATALIONUL III

Comandantul Batalionului Căpitan Bărbulescu Mihail
 Ofițer Adjutant Sublt. Mirea Soare
 Medicul Batalionului Sublt. Herșcovici Haim Medic

COMPANIA 9-a

Comandantul Companiei Sublocotenent Tomescu Vasile
 Comandant de Ploton Sublt. Dumitrescu Ilie
 " " " " Florescu Pantilimon
 " " " " Cifu Rafail

COMPANIA 10-a

Comandantul Companiei Locotenent Bradu Grigore
 Comandant de Ploton Sublt. Ghilencea Grigore
 " " " " Dinculescu Gheorghe
 " " " " Serg. Instruc. Barbu Radu

COMPANIA 11-a

Comandant de Companie Locot. Gheorghe Marin
 Comandant de Ploton Sublt. Cristian Vasile
 " " " " Postelnicescu Gheorghe
 " " " " Plut. Major Fabriș Spirea

COMPANIA 12-a

Comandantul Companiei Căpitan Lilea Ioan
 Comandant de Ploton Locotenent Ionescu Grigore

Comandant de Ploton, Sublt. Bobocescu Constantin
 „ „ „ Plotonier Uşurelu Gheorghe

COMPANIA 1-a MITRALIERE

Comandantul Companiei Sublt. Dobrinescu Ioan
 Comandant de Ploton „ Tane Călin

COMPANIA 2-a MITRALIERE

Comandantul Companiei Locotenent Stroescu Ioan

COMPANIA 3-a MITRALIERE

Comandantul Companiei Sublt. Preotu Gheorghe
 Comandant de Secţie Sublocot. Marinescu Atanasie

Din luna Februarie şi până la 9 Iulie, Regimentul a stat oţelit în faţa duşmanului, fără să dea lupte crunte, dar mereu încordat şi mereu aşteptând ziua de mâine, ziua asaltului crud, a desrobirei, pe care fiecare o avea în gând, pe care o visa în fiecare noapte.

Zi cu zi treceă, când faţă în faţă cu inamicul, la Mărăşti, numai la 20 de paşi distanţă de el, când în rezerva Diviziei a III-a la Schitul Muşunoaiele, — unde a fost văzut din nou la 23 Aprilie de M. S. Regele, — când pe Valea-Albă şi Şuşiţa, la Răcoasă sau pe picul lui Stănila, până când în ziua de 9 Iulie, s'a aşezat definitiv cam la Răsăritul satului Mărăşti astfel:

Bat. I, sectorul din dealul Bour şi până dincolo de cota 457.

Bat. II, dela cota 457, vre-o patru sute metri spre Sud.

Bat. III, în rezerva Reg., pe fundul văei pârâului Andrei.

Regimentul sub comanda Lt. Colonelului Atanasie Atanase, avea onoarea, ca împreună cu Reg. 2 vânători, să formeze grupul de atac principal, cu misiunea să ia cu asalt poziţia inamică pe dealul şi satul Mărăşti.

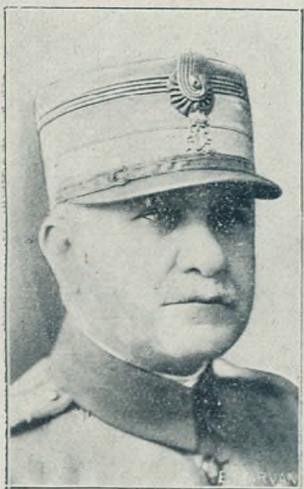
General Scărlătescu Gh.

4 Aprilie 1914 — 20 Ianuarie 1916

Colonel Urdăreanu Nicolae

20 Ianuarie 1916 — 28 Noemb. 1916

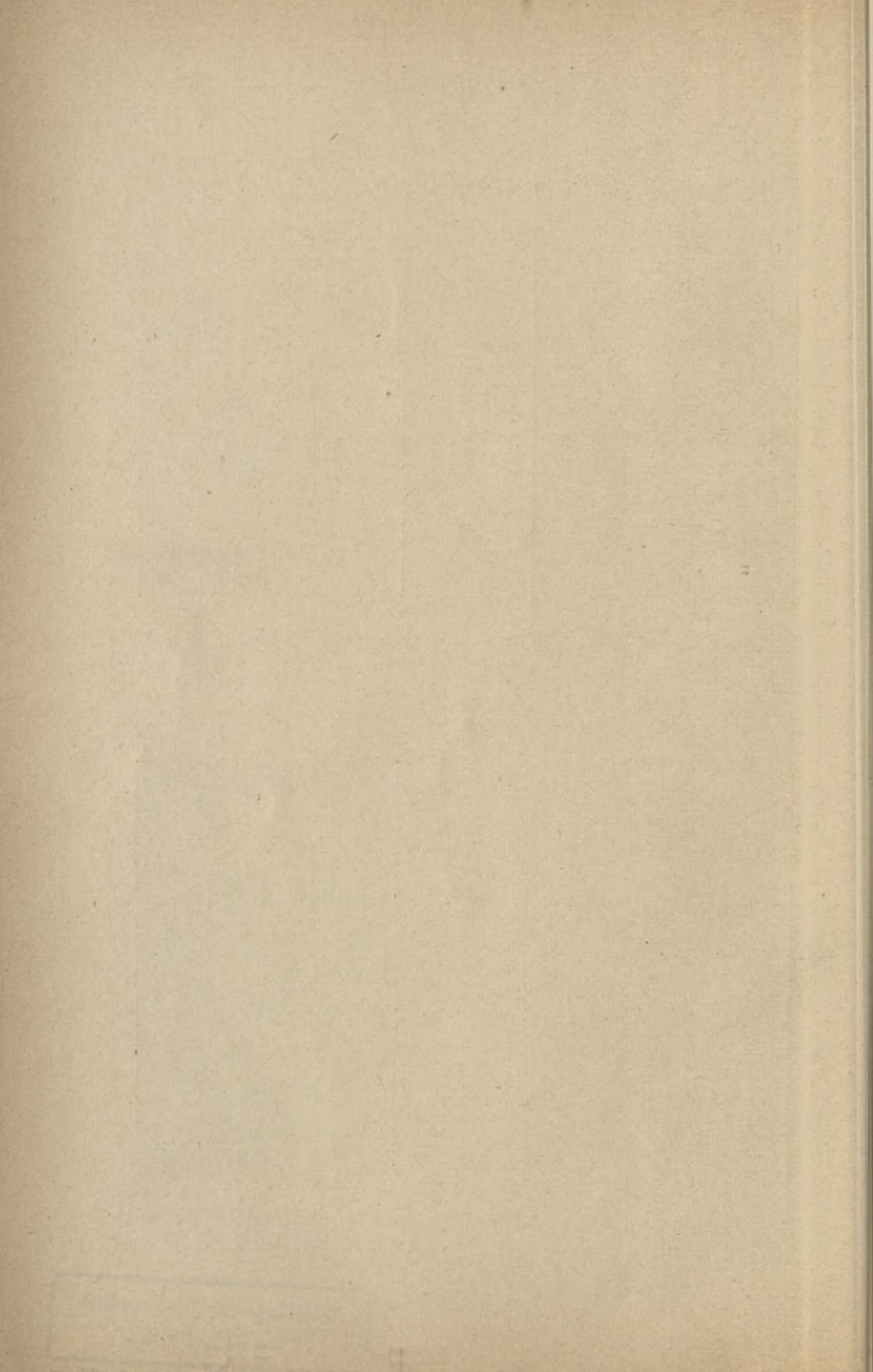
Locot.-colonel Atanasiu Atanasie

28 Noemb. 1916 — 1 Martie 1917

Colonel Galotescu Constantin

1 Martie 1917 — 27 Noemb. 1918

Lupta dela Mărăști.

La amiazi, în ziua de 9 Iulie începù artileria noastră un uragan de foc asupra tranșeelor și rețelelor de sârmă inamice.

Niciodată nu văzuseră Argeșenii așa ceva, și niciodată nu le crescù inima ca atunci.

Erà întrădevăr prăpădul lui Dumnezeu. Din tranșeele inamice săreau în înaltul cerului bucăți de pământ, amestecate cu trupuri de oameni, învălite cu sârma ghimpată, pe care obuzele o deslipiau de pe parii din fața șanțurilor dușmane.

Obuz după obuz mușcă din pământ; cerul se cutremură de șgomot, pădurile clocoteau ducând ecoul supărării românești departe, spre țările dușmane; apele limpezi ale munților săltau mai voios în albioara lor de pietriș, iar soarele aruncă zâmbind văpaea lui de lumină aurie ca o cunună, pe capul fiecărui ostaș român.

În acest timp compania 1-a, a 2-a, a 5-a și a 7-a, pregăteau patrule tari, cari imediat ce focul artileriei va înceta, să se repeadă, pentru a vedea dacă s-au făcut spărturi (breșe) de sârmă, prin care să treacă la atac, companiile.

Dar, tunurile n-au mai tăcut toată ziua, toată noaptea, și au tras mereu și au tras mereu și în ziua de 10 Iulie. Abia pe la ceasurile 17 (5 d. m.) au încetat.

Și atunci patrulele, au pornit înainte cu repeziciunea unui glonț svârlit din pușcă.

După un sfert de oră s'au înapoiat, comunicând că în multe părți ale frontului inamic, rețelele sunt rupte și că doar numai ici și colo inamicul mai trage cu mitralierele și mai aruncă câte o grenadă.

Îi zăpăcise artileria noastră.

La ceasurile 17,30 (5,30 după amiază), tunurile noastre iar au început văpaea de foc, și au ținut-o până la miezul nopții, când patrulele au pornit din nou să oprească inamicul de a-și repara rețelele de sârmă, prin care aveam să trecem în curând.

Și în zorii zilei de 11 Iulie 1917, Bat. I și II în linia I-a iar al III-lea în linia 2-a, legate la dreapta cu viteazul Regiment 18 Inf. și la stângă cu 2 Vânători, porniră la atac.

Eră o dimineță caldă și limpede de vară. Pădurea umedă de roua dimineții, acoperea cu frunzișul ei, înaintarea tainică a batalioanelor. De sus, cădea printre copacii seculari, fășii aurite de lumină.

În sufletele tuturor râdea speranța și bucuria zilei de glorie, dar și de răsbunare amarnică. Fețele vitejilor puțin încruntate, arătau nerăbdarea clipei mult așteptate, a ceasului socotelii groaznice.

Intocmai ca la o vânătoare mare, pușcașii în valuri dese, cu baioneta pusă, cu arma în cumpănire, călcau cu semeție prin frunzișul pădurei. Ochiul lor deprins să vadă cine știe unde, întocmai ca al vulturului, scrută desișul pădurei. Coborau și suiau mereu prin gropile de obuze nenumărate, presărate în calea lor.

Artileria noastră, pisă mereu tranșeele dușmane.

Iată-ne ajunși lângă rețelele de sârmă inamice. Valurile se culcă, și se târăsc în sus pe burtă.

Artileria noastră tace.

Și atunci ca din pământ, de aievea, la un singur semnal de fluer ce se repetă cu repeziciune ici și colo, vitejii noștri, se ridică ca un singur om, și pornesc înainte prin sârma ghimpată, pe care artileria noastră, o spărsese pe alocuri.

Dar, inamicul nu fugise cu totul; focul artileriei noastre nu-l alungase. Băgat în caverne adânci, betonate, artileria nu avusese ce-i face.

El deschide focul, un foc puternic, ca'n iad, de arme, mitraliere și grenade. Bat. II sare peste ei în tranșee, și Comp. 5, ocupă cea dintâi la ora 6,45 dealul Mărăștilor. Câteva mitraliere țin în loc compania 6-a. Atunci Sublocot. Țane Călin, aleargă cu secția lui de mitraliere, o pune în spatele clănțanitoarelor nemțești și trage. Cât ai clipi din ochi îi dă peste cap și compania 6-a trece înainte.

Dar și pe el îl pândea moartea, căci un dușman,

ascuns dupe o tufă de ferigă, i-aruncă din armă un glonț, care îl izbește în piept și Țane se prevale peste mitraliera lui, cu care puțin înainte trimisese moarte dușmanilor, ce țineau în loc cu focul lor, o companie întreagă.

Bat. I-ii, sare de câteva ori la atac, dar dă înapoiu, căci zeci de mitraliere îl țintuesc și-l șeceră.

Bat. III îl împinge și atunci el trece prin miile de gloanțe și de grenade și cade peste dușman.

Mii de brațe aruncând armele se ridică în sus, în semn că se predau, dar vitejii Argeșeni, n'au timp de tânguială, ei mănuesc baioneta mereu și trec mereu înainte, lăsând în grija Bat. III aceste treburi mărunte: s'adune miile de prizonieri, de arme, de mitraliere, de tunuri de tranșee, vagoane întregi cu cartușe, grenade și echipament de tot soiul.

La ora 8 amândouă batalioanele aleargă înainte spre D. Teiușului, unde inamicul avea numeroase lucrări. Dar, iuțea înaintării și groaza ce ai noștrii băgase în dușman, îl face pe acesta să fugă peste șanțurile lui și să le uite neapărate.

La ora 11, batalioanele ocupau D. Teiușului; I-iul cu fața spre satul Câmpurile, al II-lea spre satul Roșculești.

Dar, spre poiana din marginea drumului se reped plotoanele din compania 6-a.

Și o încăerare scurtă, dar fără pocnet de arme, se petrece acolo.

Bată-i norocul să-i bată, uite câtă namila de tun nemțesc de 105 ^m/_m vor să aducă la deal!! Și înhămat gata de fugă! Săracii cai cum se întind în ștreanguri și bicele pocnesc și strigăte îi îndeamnă, și ei sue coasta din spatele nostru, în spre Batalionul III din rezervă.

În acest timp bat. I și II înaintează.

La mijlocul lor o vale, îi zicea: „V. Dracea Mare, în capul căruia pe D. Cotul Roșca, inamicul se ținea tare.

Să tot fi fost 17,30 (5,30 după amiază), când deo-

dată, o bubuitură groasă, pornește despre batalionul III, și vâjâind prin aer năprasnic, un obuz se sparge diocolo de satul Câmpurile, într'o poiană unde se vedeau trupe nemțești adunate. Și cât ai clipi din ochi, altă bubuitură urmă și strigăte uriașe de ura, și trupele nemțești din poiană, alergară nebune spre pădure.

Hei, ce credeau ei că tunul cel mare, numai în mâinele lor poate trage? numai ei îi cunosc meșteșugul? Uite că și Sublt. Popescu Teodor cu echipa de artileriști ai Regimentului, îi dibuise meșteșugul, și acum trăgea cu el, în proprii lui stăpâni.

În zorii zilei de 12 Iulie, mișcarea înainte se reia cu acelaș avânt. În vale, spre satul Câmpurile flăcări imense mistue depozitele de muniții ale dușmanului ce fuge.

Regimentul, unit la dreapta tot cu Reg. 18 Infanterie și la stânga cu Reg. 2 Vânători, ocupă cu Bat. II satul Roșculeț, alungând aruncând frânturi din oastea nemțească indesată cu mitraliere ce îndrăsnesc să se mai opună vitejilor noștri.

Patrule de ale noastre intră în satele: Roșculești și Câmpurile.

Mulțimea de femei, bătrâni și copii, rămân cu gurile căscate, cu palmele duse spre bărbie, în semn de nenărginită neîncredere.

— Ce te uiți așa măi moșule, zice Serg. Coman Dumitru unui bătrân, care a rămas ca o statuie rezimat de un stâlp de poartă privind patrula noastră.

— Păi cum să nu mă uit, dragii tatei, că nu mai departe ca acū o jumătate de ceas, Nemții care s'au dus din sat ziceau, că armată română de-a noastră, nu mai este, a prăpădit-o ei toată.

— Păi, vezi ai dracului!!! Este moșule, n'avea grijă, este numai bine cât trebuie să-i alunge din țară!

Dar încotro au apucat, vitejiiăștia după care fugim de trei zile și nu-i mai putem ajunge?

— Uite pe aici, pe Tișița taică, zice bătrânul. De două zile de când fug nebuni peste tot locul, și zic că vin Sfranțujii peste ei.

— Păi da moșule, noi suntem Sfranțujii care le vin de hac.

— C'ășa-i zău, să vă trăiască Dumnezeu de Sfranțuji de-ai noștri, că bine le faceți.

Azi, spre ziuă, un ghineral mare, nu știu ce-o fi fost, de-ai lor, că dormia la mine de vre-o lună, atâta eră de grăbit, că s'a suit într'o automobilă numai în camașă, și-a uitat și papucii la pat. Poftiți să vedeți ce hărmălaie mi-a lăsat în casă.

Și patrula, zicând „Bună ziua“, plecă înainte, pe linia satului, în timp ce în jurul lor zeci de copii se țineau strigând: „Mergem și noi să ne batem cu Nemții“.

Patrulele s'au tot dus înainte, dar, n'au mai dat de dușman, căci Dumnezeu știe unde fugise.

În acest timp, comandantii noștrii, găsiră de cuviință că Reg. 4 de Argeșeni, își făcuse datoria în deajuns, căci veni ordinul ca să-l schimbe Reg. 31 Inf. care odihnit va putea fugi mai repede după inamic să-l ajungă, iar Reg. 4 să se adune ca rezervă a Diviziei în valea Dracea Mare, în cotul pădurei Teiușului, pe unde luptase.

Ceia ce a și făcut îndată ce Reg. 31 Inf. l-a schimbat.

Odată cu aceasta, reia comanda Reg., Colonelul Calotescu C. care în timpul atacului Mărăștilor fusese comandantul nostru de Brigadă.

Doamne, cât sbucium a fost în aste trei zile!! Cât sânge a curs, câți au rămas pentru totdeauna pe dealurile Mărăștilor!! Dar, chiar dacă ar fi curs mai mult sânge; chiar dacă ar fi fost mai mult sbucium, nimeni n'ar putea descrie vreodată, bucuria cea mare ce-au simțit aceia cari, intrând în satul Roșculești și Câmpuri au găsit acolo, ființe de un neam, de un sânge și de-o lege, cărora le-a scuturat jugul pe care dușmanul lacom cutropitor, li-l pusese în jurul gâtului.

Și nimeni nu poate spune cât s'a înălțat sufletul luptătorului, când a văzut pe dușman fugând de pârâia pământul, svârlind îngânfaarea în frunzișul pădurilor și'n praful drumului.....

E seară, amurgul vânat se lasă peste păduri. Regimentul adunat în cotul pădurei Teiuşului a îngenuchiat spre Răsărit.

O pace adâncă domneşte pe întinsul codrilor Vrancei. Departe doar, în spre răsărit se aud bufnituri de tun. Tăcere!

Regimentul se roagă odată cu preotul său, pentru odihna camarazilor morţi, pentru sănătatea celor răniţi, pentru Patrie şi Rege.

În sufletul fiecărui ostaş, o linişte mare s'a lăsat şi o părere de rău adâncă pentru cei de alt neam pe care fiecare i-a trimis acolo, sus, în împărăţia lui Dumnezeu, cu baioneta sau glonţul ucigaş.

Dar, Tu Doamne, vezi, auzi şi ştii să împarţi dreptatea şi să pedepseşti pe aceia, cari au luat viaţa semenului lor cu cugetul cel rău şi fără de dreptate.

De aceia sufletul fiecăruia e liniştit şi curat.

Câteva zile Regimentul a stat cantonat în satul Roşculeşti, iar în ziua de 15 Iulie a plecat spre Mânăstirea Caşin, unde să constituia rezerva armatei a II-a.

Pe urmă, Regimentul, s'a dus la fabrica de sticlărie prin satul Curiţa, tot ca rezervă, apoi la Măgura Caşinului, la gura văii Vizantea Răzăşească.

Încetul cu încetul se apropiă şi se pregătează să intre iarăşi pe poziţie, că în rezervă nu-i plăcea!

La 25 Iulie, soseşte pe D. Ceardacului. Pe la 2 August, ocupă front pe D. Giurgi, Fundu Secătorei şi D. Izvoarele. La dreapta eră legat cu Reg. 45/60, iar la stânga cu Reg. 28 Inf.

În acest timp, nu numai Regimentul nostru bătuse pe inamic, ci pe întregul front, la Mărăşeşti la Oituz trupele noastre, la cot cu cele ruseşti, bătuse inamicul care înpăimântat de izbirile puternice, privea înapoi, clătînându-se pe picioare, ca un om ameţit de-o lovitură puternică dată în cap.

O licărire de speranţă, luminează sufletul fiecăruia; de departe, din pământul cotropit de duşman, adieri de vânt, aduceau în amurgul roşiatic, tânguiri de glasuri ale celor ce ne chemau în ajutor.

Oastea era puternică; suferințele trecuseră; nădejdea neamului reînviase.

Și ca un părinte sfânt și bun și plin de speranțe și mândrie, M. S. Regele Își îmbărbătă armata, prin următorul ordin de zi, cu No. 39.

MAJESTATEA SA REGELE

CĂTRE ARMATĂ

ORDIN DE ZI No. 39

Ostași de pe frontul român!

Luptele crâncene ce s'au dat în timpul ultimilor săptămâni, de către trupele ruso-române puse sub comanda Mea, au dat din nou la iveală însușirile ostășești ale armatelor aliate de pe frontul român. După ce bravele mele regimente din armata II-a cot la cot cu vitejii lor frați de armă din armata a IV-a rusă, au alungat pe vrășmași din pozițiunile ținute atâta timp, armata I-a, împreună cu corpurile 7 și 8 ruse, au știut să țină în respect valurile inamice, ce încercaseră să rupă frontul nord de Focșani, Mărăști, Mărășești, Panciu și Oituz; pentru armata IX-a rusă, sunt niște nume, care constituie titlurile de glorie pentru trupele ce au luptat și sângerat acolo.

Cu piepturile voastre ați ridicat un zid mai tare decât granitul. Voința voastră, vitejia copiilor țărilor noastre aliate, au pus o stavilă potopului vrășmășesc ce-a vrut să se reverse asupra câmpiilor Moldovei, pentru a purta valurile sale și mai departe până în sânul Rusiei.

Cu mândrie Mă uit la voi și vă aduc mulțumirile Mele călduroase și recunoștința Mea ofițerilor și trupeii cari v'ați purtat atât de brav. Onoare acelora care și-au lăsat viața pentru apărarea patriei lor.

Ne mai așteaptă noi lupte, noi efortări și noi jertfe ni se impun, căci vrășmașul tot își mai ține capul sus. Nu uitați nici o clipă că drumul spre biruință duce

numai într'o singură direcție: înainte numai învingând pe vrășmași, puteți realiza străduințele voastre. Ați dovedit până acum, că puterea voastră de rezistență este mai tare ca năvălirile vrășmașului; iar vitejia voastră mai mare decât numărul lor, căci va veni timpul când voi veți fi năvălitori, când vor lua trupele noastre înainte pentru a alunga pe vrășmași de pe pământul, care nu este al lui, căci cât timp mai are un picior pe pământul vostru, biruința nu este desăvârșită.

Vitejia ce-ați arătat până aci, îmi dă dreptul să privesc cu încredere în viitor, căci luptăm pentru bunurile noastre cele mai sfinte și cauza noastră este justă de aceia și biruința trebuie să fie a noastră.

Acest ordin trebuie citit la toate companiile, escadroanele și bateriile.

Dat la Cartierul nostru General la 12/25 August 1917.

FERDINAND.

Lupta dela Dealul Poiana Calului.

Ai noștrii voiau să știe însă ce fel de dușman au în față, și unde anume se află el așezat.

Și atunci se dă ordin în ziua de 15 August ca o companie împreună cu un pluton de mitraliere, să atace inamicul din față, de pe dealul Poiana Calului.

Sublocotenentul Cartojan Emil, se oferă numai decât cu compania lui, iar cu mitralierele, sublocotenentul Vasilescu Ioan, care juca și sărea de bucurie, ca un copil de școală când îi dă profesorul vacanță.

Și au plecat, împrăștiind compania, așa cum știau ei mai bine.

Și s'au apropiat de D. Poiana Calului; dar n'au mers mult, că a început vijelia de foc dușmană. Și nimeni nu dădea înapoi; mitralierele lui Vasilescu tocău cum toacă la biserică de leturghie.

Dar, inamicul se ținea bine, și svârleă și el foc cu nemiluita.

Au mai sărit în ajutor plutoanele sublocotenenților;

Colonel Filip Ioan

27 Noembrie 1918 — 15 Oct. 1920

Locot.-colonel Theodoru Nicolae

15 Octombrie 1920 — 1 Iulie 1921

Colonel Fröschel Rickard

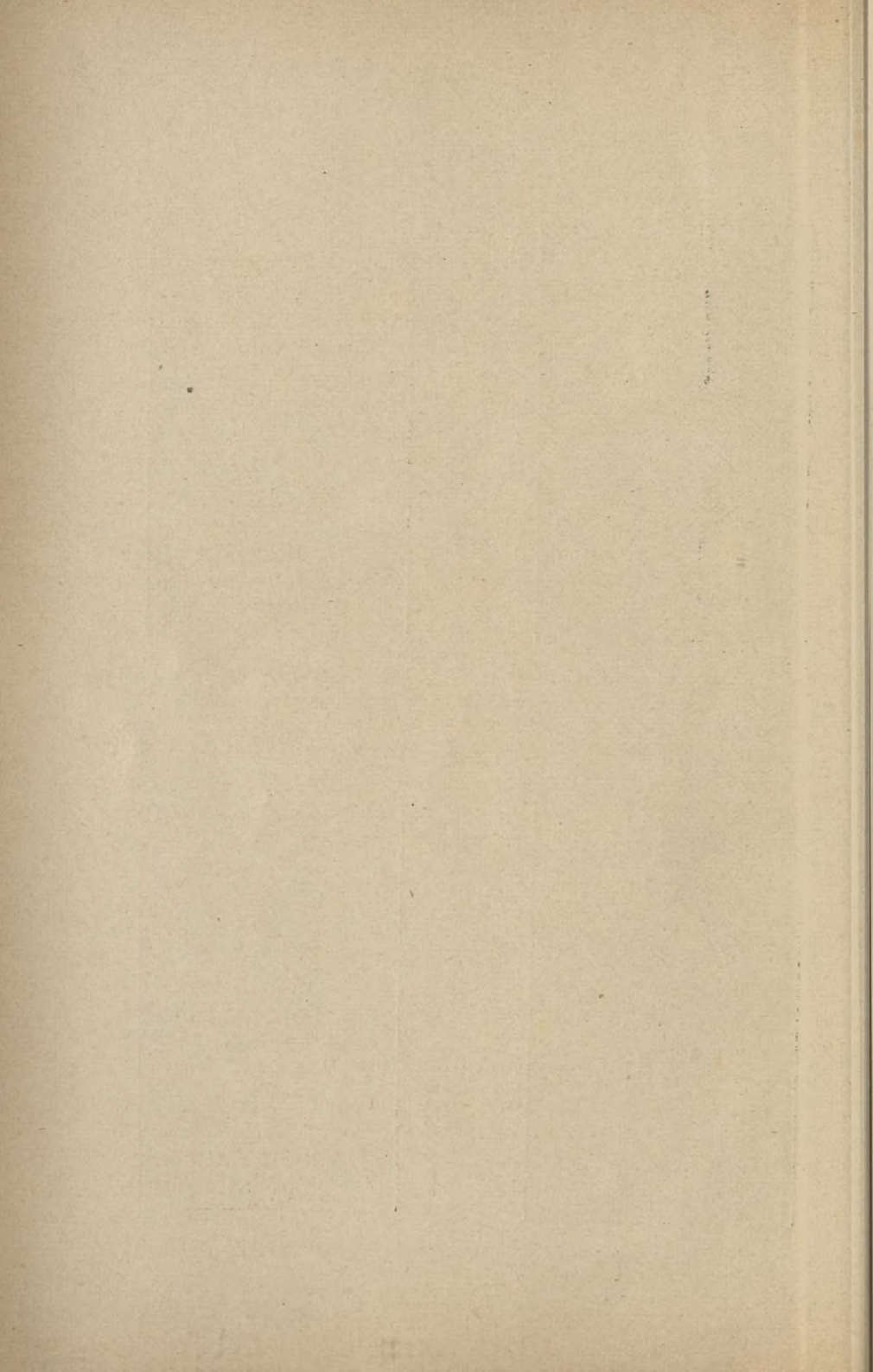
1 Iulie 1921 — 1 Aprilie 1925

Colonel Părăianu Barbu

1 Aprilie 1925 —

Handwritten notes in purple ink, including the word "Iulie" and some illegible scribbles.

Păunescu și Ghilencia, apoi și al sublocotenentului Tomescu, toate din compania 11-a.

Dar, zădarnică sforțarea. Sublocotentul Vasilescu Ioan, trăgea bandă după bandă cu o mitralieră din plutonul lui. Fața îi eră vântată de mânie că nu poate stâlci toate capetele dușmane ce se iviau deasupra parapetelor. Dar, odată prăvale capul pe un umăr și încet se razimă întâi de un servanț al mitralierei culcat lângă el, apoi de mitralieră. Un șiroi roșu de sânge ca un fir de arnici, îi ieșă de sub chipiu și se prelingea la vale pe obraji galbeni. N'a mai putut spune decât: „Nu-i lăsați fraților“ și s'a așternut binișor peste mitraliera, care mai adineauri arunca valuri de moarte în dușmanul ascuns în șanțuri.

Când s'a înserat, plutoanele s'au retras spre dealurile ocupate de Regiment: își îndepliniseră misiunea. Și încă cu prisosință!!

Lupta dela D. Porcului.

Câteva zile mai apoi, la 20 August, Bat. III sub comanda Maiorului Acrivescu, fu împins ca rezervă la dreapta cotei 554 de pe D. Porcului, în vedere că Rușii se cam clătinau acolo, și Nemții înadins atacau mereu, drept în punctul unde trupele noastre se uneau cu cele rusești.

La 7 dimineața inamicul începe un bombardament năprasnic. Rușii fug de pe poziție. Maiorul Acrivescu trimite compania 10 și 2 secții de mitraliere să contraatace.

Compania se aruncă asupra dușmanului; mitralierele noastre sub comanda sublocotenentului Preotu Gheorghe trag cu învierșunare.

Locotenentul Bradu Grigore comandantul companiei, cu revolverul în mână îndeamnă plutoanele la baionetă. Sublocotentul Dinculescu Gheorghe cu plutonul lui se avântă dincolo de creastă în ploaia de gloanțe și grenade.

Inamicul înspăimântat, urlă de durere și de turburare și trage ne-încetat.

Un glonț vrășmaș doboară rănind grav, pe Lt. Bradu. O schijă de grenadă vine cântând prin aer și sparge capul Sublocotenentului Preotu Gheorghe, care cade mort alături de mitraliera cu care trăgea.

Iată-l puțin mai departe, văitându-se de amarnice dureri și pe sublocotenentul Dinulescu Gheorghe; nici pe el nu l-a cruțat glonțul dușman!!

Iar în vale, unde eră rezerva (Bat. III), dușmanul doborâse pădurea cu miile de obuze.

Maiorului Acrivescu i se tulburase mintea de sgomotul năpraznic ce-a făcut un obuz căzând chiar lângă el, și care omorâse toți oamenii de prin prejur.

Batalionul, fără adăpost, și gata să fie nimicît, alergă spre vale în ploaia de obuze ce curgea peste el. Dar în curând își revine, se adună liniștit sub comanda sublocotenentului Cartoian Emil și stă gata, ca rezervă să sprijine compania 10, care ocupase sectorul părăsit de Ruși.

„Regimentul moare dar nu dă înapoi;“ aceasta este lozincă Argeșenilor!

Și dușmanul o știe tot atât de bine ca și șefii noștrii, ca și însuși M. S. Regele.

Nu s'a uitat încă curajul pe care l-a arătat Regimentul în lupta dela Mărăști. Nu s'a uitat cei trei ofițeri și 360 Germani prizonieri pe care Argeșenii, i-au trimis plocon șefilor lor. N'a uitat nimeni, nici tunul de 105 m/m, nici cele patru tunuri de 57 m/m, 12 mortiere tranșee, mortierul de 117 m/m, șapte aruncătoare de grenade, 14 chesoane mitraliere, 700 arme infanterie precum și vagoane întregi de munițiuni și material de războiu, capturate de al 4-lea de infanterie.

Și M. S. Regele răsplătește pe eroi. Iată-l sosind în ziua de 31 August 1917 în Poiana Țigăncei.

Regimentul falnic, este adunat pentru paradă, ca în zi mare de sărbătoare.

Drapelul fâlfâie sdrențuit în vânt. M. S. Regele se apropie; liniștea adâncă înfioară. El îmbrățișează pe comandant, apoi citind cu glas tare, Inaltul Decret Nr. 928/21 August 1917, acață de vulturul drapelului, pan-

glica vișinie ca sângele închegat de care atârnă o cruciuliță mică, albastră ca seninul cerului, cu marginile aurii, dar care este cea mai mare, cea mai înaltă răsplată a vitejiei în război „Ordinul militar Mihaiu Viteazul“.

„FERDINAND I“

Prin grația lui Dumnezeu și prin voința națională

REGE AL ROMÂNIEI

La toți de față și viitor sănătate

Conferim DRAPELULUI Regimentului Argeș Nr. 4., ordinul militar „Mihai Viteazul“ cls. III-ia, pentru vitejia și avântul extraordinar cu care a luptat Ofițerii subofițerii și soldații Regimentului în aprigile lupte din Iulie 1917. Primind ordinul de a străpunge puternicul front german, spre dealul Mărăști, au plecat la atac în dimineața zilei de 11 Iulie și pătrunzând în tranșeele inamice, după o luptă înviersunată corp la corp, au continuat înaintarea către Valea Drăcea Mare, iar în zilele următoare, acționă pentru ocuparea pozițiunii Roșculeț spre Câmpurile. S'a capturat 3 Ofițeri, 360 trupă, 1 tun ungar de 105 m/m, 4 tunuri de 57 m/m, 12 mortiere de tranșee, 1 mortier de 117 m/m, 7 arucătoare de grenade, 14 chesoane mitraliere, 700 arme infanterie, precum și o enormă cantitate de munițiuni și de material de război.

Drept care îi dăm acest brevet subscris de Noi și investit cu regescul Nostru sigiliu.

Dat în Iași la 21 August 1917.

(ss) FERDINAND.

Ministrul de războiu

(ss) IANCOVESCU

Nr. Decretului 928.

Nr. Brevetului 205.

Și Regimentul 4 Argeș, adică eroii lui, au meritat cu prisosință această răsplată, căci ei au doborât la Mărăști, zidul de nepătruns al Germanilor, spărgând frontul vestitului Makensen, marele spărgător de fronturi dușmane, cum îl botezaseră ai lui.

Până la mijlocul lunii Septembrie, Regimentul a stat liniștit în fața inamicului. Doar mici încăerări de patrule. Bombardamente tari, se succedau ziua și noaptea dintr'o parte și din alta; aeroplanelle se învârteau mereu pe sus, printre nourașii albi și scămoșați pe cari îi făceau împrejurul lor, tunurile anteaeriene în fiecare zi. Iar dezertorii inamici ce primiam în fiecare zi aproape, ne desvăluiau secrete din partea alor lor: că o furtună avea să se mai deslănțue.

Dușmanul dăduse atacuri peste atacuri, pe noile fronturi pe care eram de o jumătate de an; dar toate se sfărâmaseră de oastea noastră, ca de un zid de granit. Și neputând să ne birue nici cu glonțul nici cu tunul, a recurs la otrava puternică, groaznică pentru cei slabi: „propaganda contra războiului.

A aruncat fel de fel de ziare scrise în românește și tot felul de scrisori, prin care mințea: că armata noastră va fi prizonieră, că rușii ne vor trăda, că să nu mai luptăm căci e păcat să murim degeaba, promițându-ne tot felul de bunătăți. Ei urmăreau să ne facă să încetăm lupta, să ne predăm, ca apoi să-și bată joc de noi și să se arunce asupra aliaților noștri spre a-i sfășia.

Uitaseră însă în socotelile lor, că Românul nu e laș, nu-și tradează propria lui țară!!

Ori de câte ori ai noștrii simțeau patrule inamice apropiindu-se de rețelele de sârmă ca să arunce ziare le trimiteau câteva duzini de gloanțe, drept plată.

Pe la 20 Octombrie, Regimentul a primit vizita D-lui Mills, redactor șef al asociației presei din New-york.

Americanul, care fusese pe toate fronturile din Apus a rămas surprins când a văzut câtă veselie eră în Regiment, și cum nimeni nu se gândeà la moarte, așa

cum s'ar fi aşteptat. Ofiţerii noştrii l-au plimbat până în cele mai înaintate linii şi mai ales când a început şi un bombardament nemţesc destul de violent, ziaristul american nu se mai putea opri de a exclama tot: yes... yes,... (adică, da, da, pe englezeşte).

La două zile după el, ne-au mai vizitat ofiţeri ai misiunilor: franceză, japoneză şi rusă, cari au distribuit decoraţii eroilor dela Mărăşti.

Peste o săptămână iată că vine în tranşeele Argeşenilor, înfruntând gloanţele şi obuzele nemţeşti şi M. S. Regina.

Ea admiră pe luptători şi împarte daruri soldaţilor, iar ofiţerilor fotografia Sa.

În timpul acesta, Regimentul stătea mereu de strajă în faţa inamicului.

Zăpada începuse să cadă; iarna grea şi viforoasă venea agale dinspre Miază Noapte, din Rusia cea îngheţată, de unde vin toate relele în lume.

Pe la mijlocul lunii Noembrie, veniră în vizită la Regiment, o mulţime de doctori francezi. Ce s'au mai minunat şi aceia de găurile şi aşezările noastre sub pământene.

Dar, la 22 Noembrie, Regimentul primi o veste tristă, care sgudui sufletele tuturor. Armata rusească, ne-a trădat; armată rusească a încheiat armistiţiu cu inamicul!!

Kerenski, care conducea Rusia, este răsturnat de revoluţionari bolşevici ruşi şi înlocuit cu Troţki.

Disciplina în armata rusească eră pierdută. Soldaţii încep să degradeze pe ofiţeri şi frumoasa şi bogata armată rusă, se transformă într'o hoardă de sălbatici, care părăsesc frontul şi jefuesc satele şi oraşele noastre, vânzându-şi arma şi tunuri pentru băutură: otrava care degradează pe om şi-l face să uite Patrie şi tot ce are mai scump şi mai sfânt.

Armata noastră trebuia acum să mai lupte şi contra noului duşman, care până ieri ne fusese aliat, să-l dezarmeze şi să-l trimită peste graniţe, de unde venise cu gândul dovedit acum, nu de a ne ajuta, ci de a ne jefui.

Și atunci și noi, ne mai având pe nimeni să ne dea ajutor, căci aliații noștri erau departe, a trebuit să-l încheem.

Și a doua zi la ora 9, Căpitanul Dumitrescu Emanoil, a trecut ca parlamentar, însoțit de un cornist și un steag alb, ducând un plic al Diviziei a III-ia, spre frontul dușman, pe drumul Ciuzgia.

Nimeni n'ar putea spune câtă durere a sădit în sufletul tuturor această priveliște, și cum lăcrămau ochii ostașilor în tranșee, uitându-se cum se depărtă pe drumul spre inamic, Căpitanul român, cu steag alb.

Și această umilință o datoram oastei rusești, acestui putregai pe care ni-l luasem drept aliat, încrezător în mărimea pământului ce stăpânea mulțimea fără număr, dar și fără cap.

Deacea, când a venit în ziua de 2 Decembrie, în tranșeele Regimentului, D-1 General Averescu Comand. Armatei II, a găsit ostașii triști, cu gândurile duse departe, și când marele comandant a pus pe pieptul vitejilor dela Mărăști mulțime de decorații și i-a îmbărbătat, pentru noi lupte, numai atunci par'că, o rază de lumină a străbătut prin sufletul lor.

Și ca să se arate cât de viteaz e sufletul unui Argeșan, iată ce zice brevetul de „Virtute Militară cl. II“, al sergentului Ionescu Nicolae.

Să conferă Virtutea Militară cl. II-a:

Sergentului Ionescu Nicolae, din Regimentul 4 Infanterie, pentru vitejia și avântul cu care s'a distins în luptele de la Soropatz (Transilvania), Valea Călugărească în 1916 și Pralea 1917.

S'a distins în serviciul de patrulă și de recunoașteri, pentru care se oferea singur. Astfel la 17 Maiu 1917, la Pralea ca șef de patrulă, a condus patrula până la rețelele de sârmă inamice, a atacat un post înaintat inamic și omorând 4 santinele a reușit a face recunoașterea complectă a poziției. A fost rănit de 4 ori în lupte și a refuzat să fie reformat de Comisia medicală, cerând a servi mai departe în oștire.

A treia zi de Crăciun, un parlamentar german, a adus în liniile noastre, un vraf de scrisori pentru ofițerii noștri de pe front. Eră prima veste din teritoriul ocupat. Dar, din toată scrisoarea nu puteai ști de cât un singur cuvânt: că acel ce scrie, trăește, și încolo nimic, căci pumnul cenzurei germane, zdrobea ori ce alt adevăr.

Și totuși, acolo, în fundul tranșeelor, fiecare citea zilnic de mii de ori scrisoarea scumpă, pe care curgeau șiroaie de lacrimi. Și stând de vorbă cu sufletele puțin mai liniștite, dar pline de dor, ostașii gustară la miezul nopții, pentru prima oară, de atâta amar de vreme, câte un pahar de vin. În timp ce noul an 1918, afară alunga cu ciudă în nopți pe cel vechi.

In anul 1918, la o săptămână după anul nou, un soldat inamic din Reg. 3 Ulani, dezertă la noi, declarând că e mort de foame, și supt de muncă, și că toți soldații ar dezerta din această cauză, dacă nu le-ar fi frică de șefii lor. Câtă mirare a produs în mintea ostașilor noștri această destăinuire, nu se va putea spune niciodată. Un învingător să dezerteze de foame și muncă!!

Ce strașnică armată!....

Se auzise până departe că la 24 Ianuarie, Reg. 4 Argeș are sărbătoare la poalele Momâii. Nu aveau să se vadă nici torțe, nici mărețe decouri, nici haine de sărbătoare, ci așa, ca pe front: o sală înghebată în grabă și frumos împodobită cu brad, la câțiva pași în spatele șanțurilor și rețelelor de sârmă.

Acolo aveau să se adune ostașii noștri, ca în această zi de sărbătoare, să-și abată o clipă gândul la cei dragi de departe din țara cutropită de dușmani, să-și amintească de timpurile trecute, să-și oțelească sufletul pentru cele ce vor mai veni.

Unsprezece regimente își înșiruiseră drapelele și vitejii dealungul șoselei din valea Sușiței!

Veniseră acolo, Comandantul armatei și toate căpeteniile oștilor mai mici ca el; veniseră ofițeri de-ai

țărilor aliate cu noi, și toți așteptau un oaspete mare.

Și deodată o goarnă sună prelung și tremurat; drapelele se pleacă și Regina noastră, frumoasa și viteaza noastră Regină, s'apropie, s'apleacă și sărută crucea ce a întins preotul Regimentului.

Făcând semnul sfânt, Regina se ridică și uitându-se în fața oastei mărețe, zice: „Bună ziua“!

Urale nesfârșite pornesc din piepturile ostașilor și lacrimi fierbinți alunecă pe fețele oțelite de asprimea războiului.

Apoi, toată lumea a intrat în sala teatrului: „Momâia“.

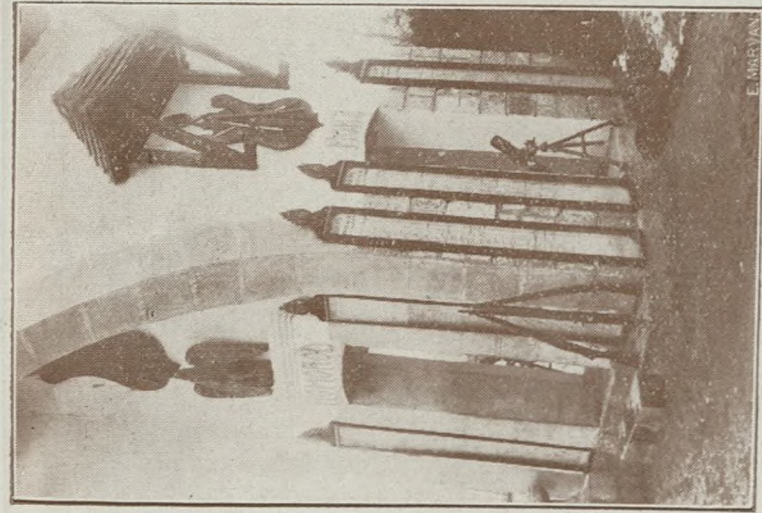
S'a cântat, s'a declamat versuri pline de înțelesuri; dar când pe scenă au apărut 12 flăcăi voinici, cu ochii plini de văpae, îmbrăcați cu portul cel frumos din munții Argeșului, și când flăcăii aceștia cari s'au svârțit în brațele morței la Moha, la Homorod, și la Inotești, înfiorând pe dușmanii cu îndrăsneala lor, când eroii dela Mărăști au prins să farâme pământul în sârbe fierbinți, în dansul călușăilor, sau în figurile mlădioase ale Banului Mărăcine, nu a fost suflet să nu se deschidă, pentru a înțelege că însăși firea noastră, este chezașia cea mai tare a puterii noastre de viață.

A fost neîncăpătoare sala și fără ornamentații strălucite ca la teatrele mari; a fost mică sărbătoarea și fără artiști încercați, dar poate că niciodată nu-i s'a părut unei Regine, care se coboară din palatele Ei să vie în mijlocul ostașilor cari o apără cu cugetul curat, un teatru mai frumos ca cel dela Momâia și niște artiști mai mari și mai perfecți, ca ostașii Reg. 4 Argeș.

La poalele Momâii s'a întins hora mare, și muzica cântă pentru prima oară de un an și jumătate.

Și în mijlocul horei, Regina noastră privește ostașii cu sufletul adânc senini iar cerul posomorât până acum, își descrețește și el fruntea și lasă să cadă raze de aur luminoase în calea Acelia, ce a sădit o parte din sufletul Său în piepturile șoimilor Argeșului.

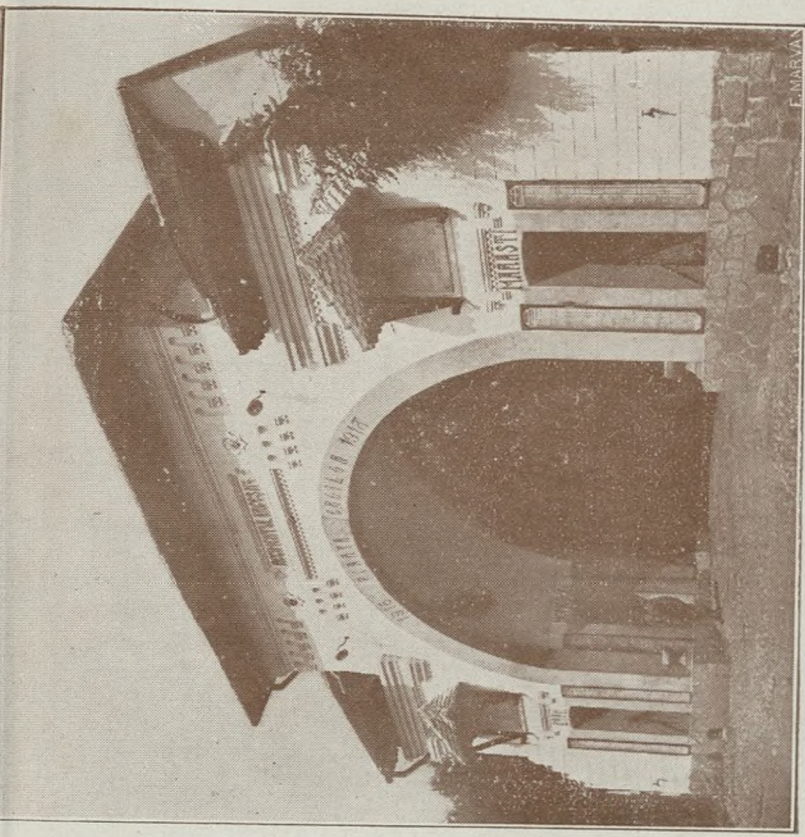
La 30 Ianuarie, Regimentul fu schimbat de pe

UN „HOL“ AL PORȚII MONUMENTALE

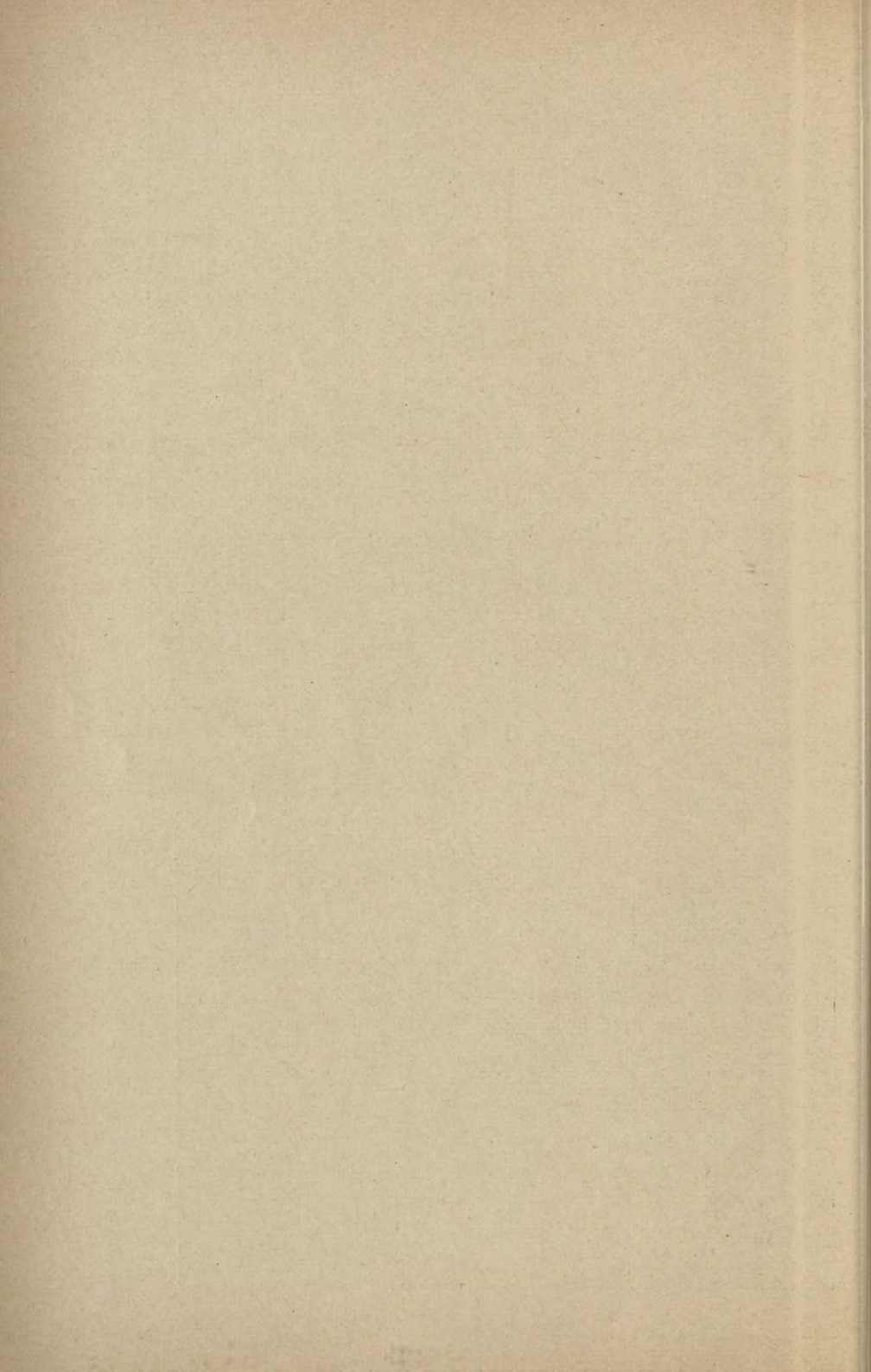
În interior se află un mic muzeu militar.

(Pagina 87)

„POARTA EROILOR“

Monument ridicat la intrarea Regimentului, în anul 1925—26, din inițiativa Colonelului Pârâianu Barbu, comandantul Regimentului, cu concursul ofițerilor și trupe Regimentului. (Pag. 89)

poziție și trecu în rezerva armatei aproape de Onești.

Dar la 17 Februarie 1918 ora 12, inamicul comunică, că armistițiul a fost denunțat.

Luptele vor începe iar! sau pacea, o pace dureroasă! Dumnezeu să fie cu noi! Și genunchii tuturor se pleacă în rugi fierbinți către acel care le rânduiește pe toate în lumea asta.

La 21 Februarie, Regimentul are ordin să pornească spre Răsărit. Trece prin Iași și în ziua de 24 Februarie la ora 15, trece Prutul în Basarabia.

Din clipa această, începe renașterea României!

Din clipa aceasta, Dumnezeu a deschis larg brațele Sale și așezându-le deasupra capului ostașului român, i-a zis: „te binecuvântează, fii fericit“.

Sfatul Țărei la Kișinău, hotărâse în ziua de 27 Martie 1918, unirea Basarabiei cu Patria Mamă.

Regimentul fusese chemat să respingă peste Nistru, toate bandele bolșevice, cari încercau să treacă în Basarabia, cu gândul de a jefui.

În timpul acesta Regimentul începuse să lupte cu alt dușman, mai grozav și nemilos: „cu tifosul exantematic“, această boală care toca atâta lume, și pe care ne-o adusese plocon, tot Rușii, această pacoste stăpână a tot ce poate fi rău.

O veste tristă, neînchipuit de tristă, veni la 24 Aprilie 1918 ora 12.

Pacea s'a încheiat.

Dușmanii ne ciuntise țara prin actul împus.

Dar, Dumnezeu era cu noi. Nu plecasem capul nu fusesem învinși; fusesem trădați.

Pe la începutul luni Mai, începe demobilizarea oamenilor și a ofițerilor de rezervă, iar la sfârșitul luni Iunie, armata este trecută pe picior de pace, și Regimentul, ia reședința la Huși.

Se încheiase pacea; da, era adevărat, dar pacea în sufletul fiecărui Român, nu era încheiată atâta timp cât dușmanul era tot în țară, cât granițele ni erau ciuntite, atâta timp cât munții ni erau luați, cât aliații noștri nu erau învinși, atâta timp cât mai era un Român pe pământul românesc.

Și din luna Iulie și până la 28 Octombrie, am stat de veghe, cu ochiul aprins spre Apus și spre Miazăzi, unde aliații noștri frângeau oștile dușmane zi cu zi, clipă cu clipă.

Umilința n'avea să țină multă vreme; dreptatea noastră trebuia să ese deasupra ca untdelemnul în candela sfântă; tratatul impus trebuia rupt ca o bucată de hârtie netrebuitoare.

Și armata română, care până acum a stat cu arma la picior, gata la prima chemare a Regelui ei, primește în ziua de 27 Octombrie 1918, răvașul scump și sfânt al marelui ei căpitan, al viteazului ei Rege Ferdinand I cel mare și iubit.

Și iată ce zicea acest răvaș, această chemare, această înaltă proclamație:

PROCLAMAȚIA M. S. REGELUI „FERDINAND“

Români!

Când la 14 August 1916 v'am chemat la luptă pentru desrobirea fraților noștri, am avut credința ne-strămutată că dreptatea cauzei noastre va birui și că izbânda va fi de partea puternicilor aliați de cari legam soarta.

Deși neînvinse și însuflețite de cel mai bărbătesc avânt, armatele noastre înconjurate de vrășmași din toate părțile prin prăbușirea Rusiei, au fost silite iarna trecută, să întrerupă lupta, pe care aliații noștri au urmărit-o cu atâta hotărâre și cu atâta glorie.

Azi fiindu-ne iar cu puțință să unim oștirile noastre cu cele ale aliaților, suntem datori să reintrăm în luptă alături de ei, pentru ca tot împreună cu ei să mergem la biruința definitivă, care ne va aduce roadele întregi ale jertfelor și ale vitejiei noastre.

Români!

Suferințele neamului românesc, atât de greu încercat în cursul veacurilor sunt pe sfârșite.

În clipa în care aliații trec Dunărea și ne putem regăsi lângă ei, ca să izgonim pe inamicul care de doi ani, încalcă și jefuește pământul strămoșesc, sunt încredințat că veți răspunde chemării Mele cu aceiași dragoste de Țară și că România va vedea împlinindu-se visul de veacuri al Neamului Nostru.

„*Unirea tuturor Românilor*”.

Liberi și uniți, o viață sănătoasă și puternică se asigură întregului popor român.

Copii copiilor noștrii vor binecuvânta străduințele noastre și vor slăvi pe cei ce s’au jertfit pentru idealul neamului.

Cu Dumnezeu înainte!

FERDINAND.

Două zile numai, după ce Regele și-a chemat din nou oastea la arme; două zile numai, de când coloanele au început să se îndrepte din locurile lor spre dușman și acesta înfricoșat de vuetul strigătelor noastre de vitejie, ceru armistițiu, rugare înaintașe păcei, pe care aveau să ne-o facă curând, pace dreaptă ce aveam să le-o impunem noi și aliații noștrii, și poate prea blândă pentru răul nemăsurat de mare pe care ni-l făcuse atâta vreme.

Și ordinul șefilor noștri, zicea că: „Ostilitățile vor înceta pe toate fronturile de luptă, astăzi 29 Octombrie 1918 ora 13; în consecință trupele române se vor opri până la noi ordine, pe linia pe care vor ajunge capetele lor de coloană, în ziua și ora arătată mai sus”.

În ziua de 13 Noembrie, drapelul însoțit de o gardă și un ofițer, a plecat la București, pentru ca împreună cu toate drapelele regimentelor și cu puține trupe să intre în ziua de 18 Noembrie în București, în cap cu M. S. Regele. Odată cu noi intrau și trupe franceze și engleze, în timp ce trupele dușmane, fugiseră în spre graniță.

Pe la mijlocul lunei Decembrie, Regimentul pornește pe re garnizoana lui de pace, spre Pitești.

La 24 Decembrie, comanda Regimentului, o ia Colonelul Filip Ioan.

Dar, abia ajuns în Pitești și regimentul nu stă mult aici, căci în anul 1919, pe la sfârșitul lunii Ianuarie, Regimentul pleacă în garnizoană București, unde dușmanii noștri neputând să se măsoare cu noi, cu armele, încercau să ne opue alt dușman; „bolșevismul“, pe care îl infiltraseră în lucrătorii din fabrici.

Regimentul se instalează în cazarma Reg. 10 artilerie „Malmaison“ și face gardă la diferite fabrici, partrulări pin oraș etc.

În acest timp armata noastră, ducea lupte grele cu bolșevicii unguri la Tisa. Reg. 4 Inf. nu a avut norocul să ia și el parte la aceste lupte și să intre victorios în Buda-Pesta, capitala Ungariei.

În anul 1920. La 25 Februarie Regimentul pleacă din București, în Basarabia.

În timpul acesta, armata noastră zdrobise pe Unguri, și pacea se încheiase, o pace dreaptă, o pace care făcuse România Mare.

Dumnezeu făcuse dreptate și pedepsise pe cutoresitori!!!

Dușmanii fugiseră din țară cu mult mai repede decât se grăbiseră să intre; armata noastră și aliații, îngenunchiaseră dușmanul comun.

Dar, un dușman ne mai rămăsese încă; un dușman mai periculos: aliatul nostru, nu ne mai era prietin și frate; aliatul nostru Rusul, pierise și în locul său rămăsese în picioare un dușman aprig; „bolșevicul rus“, care pândește din colțuri.

După ce ne trădase, voia acum să ne răpească fiica mai mică, Basarabia, care îngrozită de cnutul rusesc, abia se putuse ascunde la pieptul Patriei mame.

Deaceia Regimentul a plecat în Basarabia.

La 24 Mai M. S. Regele a văzut Regimentul. Pe fețele ostușilor domnea adâncă bucurie, că, pot după lupte crâncene, să-și vadă Regele glorios.

La 10 Octombrie, comanda Reg. o ia Lt. Colonel Teodoru Nicolae.

In anul 1921. La 2 August, comanda Regimentului se ia de către Lt. Colonel, Fröschel Richard.

In acest timp Regimentul sta de strajă mereu în Basarabia, pe malul Nistrului sau înăuntrul ei.

La 25 Octombrie, se sărbătorește nașterea unui vlăstar domnesc, A. S. R. Principesa Moștenitoare Elena a României naște un principe: „Mihai“.

Dumnezeu să-l țină în sfânta lui pază, voinic și sănătos, și să fie tot atât de viteaz ca și unchiul său!

In anul 1922. La 15 Septembrie, Regimentul primește ordinul să plece spre casa lui, spre Pitești.

Opt ani de zile ostașii Argeșeni, lipseau de lângă, sălașul lor!

Opt ani de zile, ei purtaseră drapelul glorios, pe pământul Ardealului și Basarabiei desrobite!

Opt ani de zile ei au stat de strajă și au luptat contra dușmanului cutropitor!

Acum, ei se întorceau acasă, cu sufletul împăcat că-și făcuseră datoria cu prisosință.

Nicăieri în cuprinsul României Mari, pe care ei o făuriseră, nu mai eră picior de dușman.

Ogoarele nu mai erau pustii, tunul nu mai bubuia, lacrimile nu mai curgeau șiroaie din ochii celor rămași acasă.

O liniște adâncă și o pace sfântă domnea peste întreg cuprinsul României Mari, întocmai cum după furtună, seninul își întinde pretutindeni lumina lui dumnezească.

Românul învinsese, pentru că departea lui eră dreptatea; pentru că Dumnezeu fusese cu el; pentru că Regele dusese cu înțelepciune și vitejie oștile la victorie.

Și atunci răsplata poporului, trebuia să vie pentru Rege și poporul, care era strâns legat cu Regele lui; trebuia să-i pună cununa de lauri pe frunte ca unui Rege, cu adevărat viteaz și mare și drept.

Și cetatea aleasă de popor, în care avea să se încoroneze ca Rege al tuturor Românilor, Ferdinand I, fû Alba Iulia, orașul, care primise cu brațele deschise în sunetul de surle și tobe, în anul 1559, pe Mihai

Viteazul, pe primul domn, care cutezase să unească sub un singur sceptru, poporul român.

Și tot aci, mai târziu, între zidurile acestei cetăți, s'au stins înăbușite pe roată glasurile de libertate ale lui Horia, Cloșca și Crișan.

Acum însă, oștile române scuturaseră pentru totdeauna jugul fraților, și vechia cetate avea să vadă, între zidurile ei, încoronarea primului Rege al tuturor Românilor, al marelui Căpitan: Ferdinand I.

De la Nistrn până la Tisa, din Maramureș și până la Dunărea albastră, tot Românul, cu fața întoarsă, spre cetatea sfântă ridică rugi fierbinți către A tot puternicul ca să ție întru mulți ani pe făuritorul idealului nostru, iar glasul clopotelor de pe întinsul României Mari uralele ostașilor și cântecele poporului, imnul muzicilor și sunetul trompetelor, anunța lumii că, în ziua de 15 Octombrie 1922, în cetatea sfântă Alba Iulia, se încoronează Regele tuturor Românilor.

Și în acea zi, în cetatea pe unde trecuseră acum aproape 2000 de ani oștile împăratului Traian, s'au adunat oștile române să pună pe fruntea marelui lor Rege, cununa de lauri.

A fost sărbătoare mare, și din toate colțurile țării au venit oști cu drapele și sfetnici de ai Tronului, și multă suflare românească. Durerile s'au uitat, rănilor făcute de urgia războiului s'au închis, lacrimile s'au uscat și pretutindeni eră veselie și pace și voe bună.

Și de sus, din Ceruri, Dumnezeu binecuvântă această mare sărbătoare, în care Regele cu tovarășa lui Regina noastră blândă și bună, se încoronau.

Iar drept mulțumire pentru poporul său, Marele Căpitan, a dat următoarea proclamație, ruptă din gândul și sufletul lui viteaz.

PROCLAMAȚIA DELA ALBA-IULIA

Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională am moștenit Coroana României, după glorioasa domnie a Regelui întemeietor.

Suindu-Mă pe Tron am rugat cerul să dea rod muncii, ce, fără preget eram hotărât să închin iubitei Mele Țări, ca bun Român și Rege.

Pronia cerească a binecuvântat și prin bărbăția poporului și vitejia ostașilor ne-a dat să lărgim hotarele Regatului și să înfăptuim dorul de veacuri al neamului nostru.

Am venit astăzi cu Regina, care mi-a fost tovarășă în credință neclintită la răstiriște și la bucurie, ca printr'această sărbătoare să consacram în fața Domnului și a scumpului nostru popor, legătura ce ne unește deapururea cu dânsul.

Punând pe capul Meu, într'această străveche cetate a Daciei Romane coroana de oțel dela Plevna, pe care noi și glorioase lupte au făcut-o pe veci coroana României Mari, Mă închin cu evlavie memoriei celor cari, în toate vremurile și de pretutindeni, prin credința lor, prin muncă și prin jertfa lor, au asigurat unitatea Națională și salut cu dragoste pe acei cari au proclamat-o într'un glas și simțire dela Tisa până la Nistru și până la Mare.

Intr'aceste clipe gândul Meu se îndreaptă cu recunoștință către viteaza și iubita noastră armată.

Pentru răsplata trudelor trecutului, rog cerul ca poporul nostru să culeagă în pace roadele lor bine cuvântate și să propășească în liniște, frăție și muncă harnică.

Cu inima plină de dragoste și credință mărturisesc dorințele sufletului Meu:

Vreau ca țărănimea, stăpână pe veci pe ogoarele ce le-a dobândit să le dea toată puterea de rodire în folosul ei și al binelui obștesc.

Vreau ca muncitorimea, credincioasă Patriei, să-și afle soarta tot mai prosperă într'o viață de armonie și de dreptate socială.

Vreau ca, în hotarele României Mari, toți fiii buni ai Țării, fără deosebire de religie și de naționalitate, să se folosească de drepturi egale cu ale tuturor Românilor, ca să ajute cu toate puterile Statul, în care cel de sus a rânduit să trăiască împreună cu noi.

Vreau ca Românii din toate straturile sociale, însuflețiți de năzuința unei depline înfrățiri naționale, să se folosească toți de legitima ocrotire a Statului.

Vreau ca în timpul Domniei Mele, printr'o întinsă și înaltă desvoltare culturală, Patria Noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație ce-i revine în renașterea Orientului European, după atâtea veacuri de cumplite sbuciumări.

Sunt sigur că, în îndeplinirea marei noastre datorii voiu avea sprijinul tuturor bunilor fii ai Țării, nedespărțiți în gând și în fapte în jurul tronului.

Acestei sfinte misiuni, în neclintită unire cu Poporul Nostru, voiu încina toate puterile Mele de Om și de Rege și asupra ei chem, în această zi solemnă de înălțare sufletească, binecuvântarea celui A-Tot-Puternic.

FERDINAND.

Alba-Iulia, 15 Octombrie, 1922.

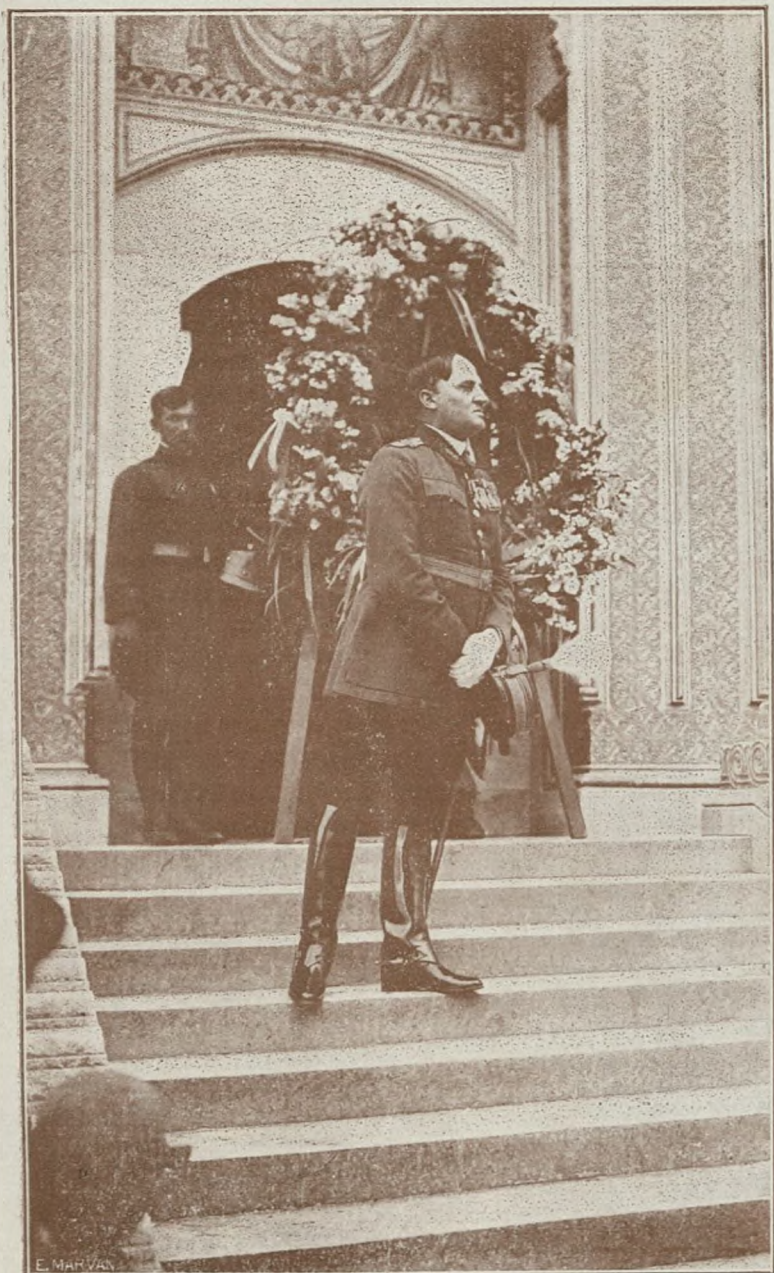
In anii 1923, 1924 și 1925. Regimentul 4 Argeș a trecut zi cu zi în liniște sădind în sufletele tinerilor lui ostași, dragostea de Patrie și Rege și amintindu-le din când în când, cu evlavie, numele eroilor Regimentului, care își dăduseră viața pentru înfăptuirea României Mari.

În anul 1926, Comandantul Regimentului Colonelul Pârâianu Barbu, care luase comanda la 1 Aprilie 1925 a ridicat în capul drumului ce sue spre Regiment o poartă a eroilor.

Pe plăci mari de marmoră, sus, deoparte și de alta a porței, a înscris cu litere de aur, numele celor 20 de ofițeri din Regimentul 4 și 44, toți Argeșeni, cari străjuiseră cu pieptul lor, până la moarte, năvălirea dușmanului de peste Carpați și Dunăre.

Mai jos, pe plăci mari de tablă de oțel zidite în poartă și acoperite cu sticlă, a înscris numele celor 2300 ostași, cari muriseră alături de Ofițerii lor, apărând Patria și Tronul.

Și alături de aceste plăci, din șipote înfipte în

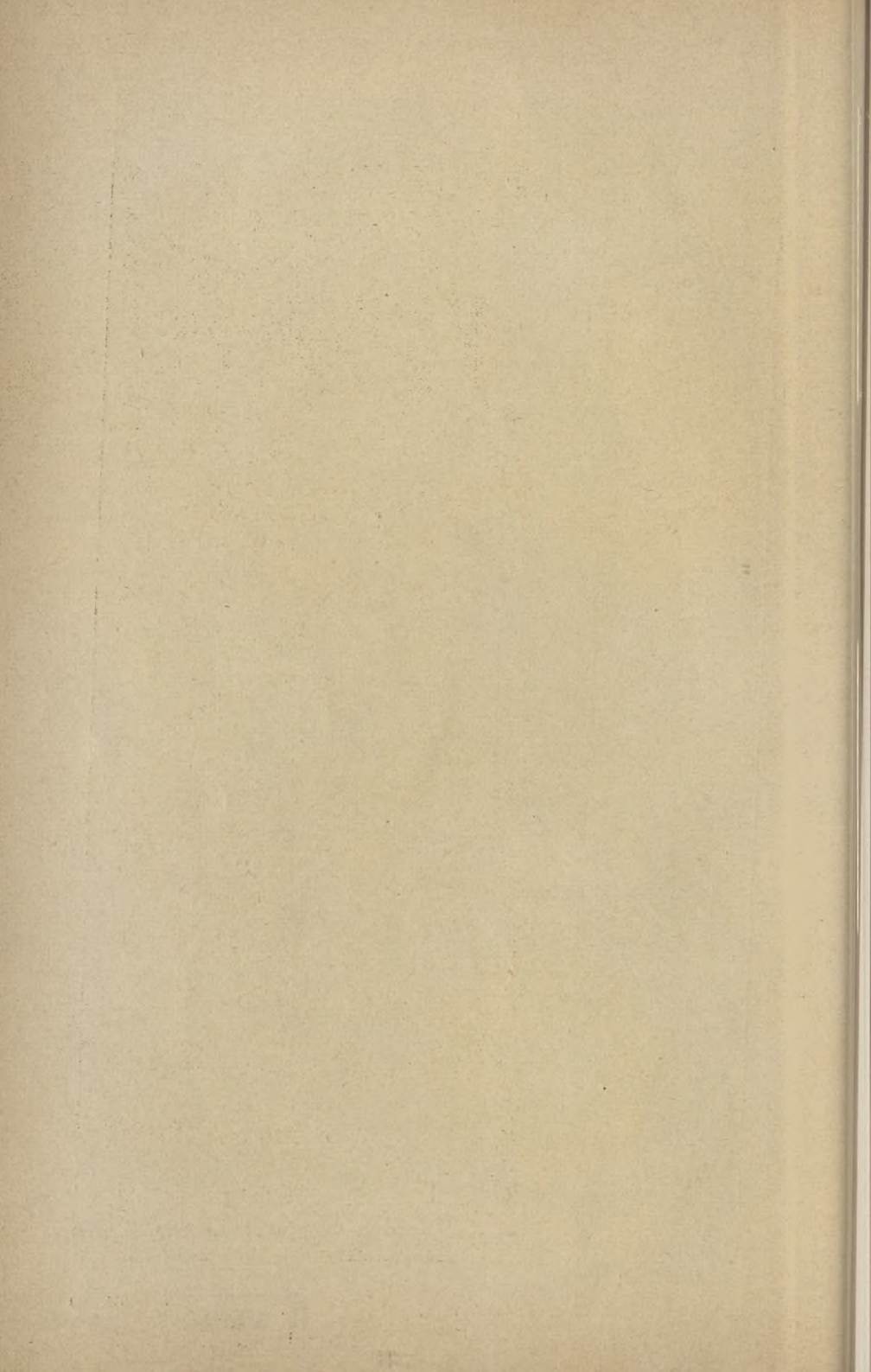

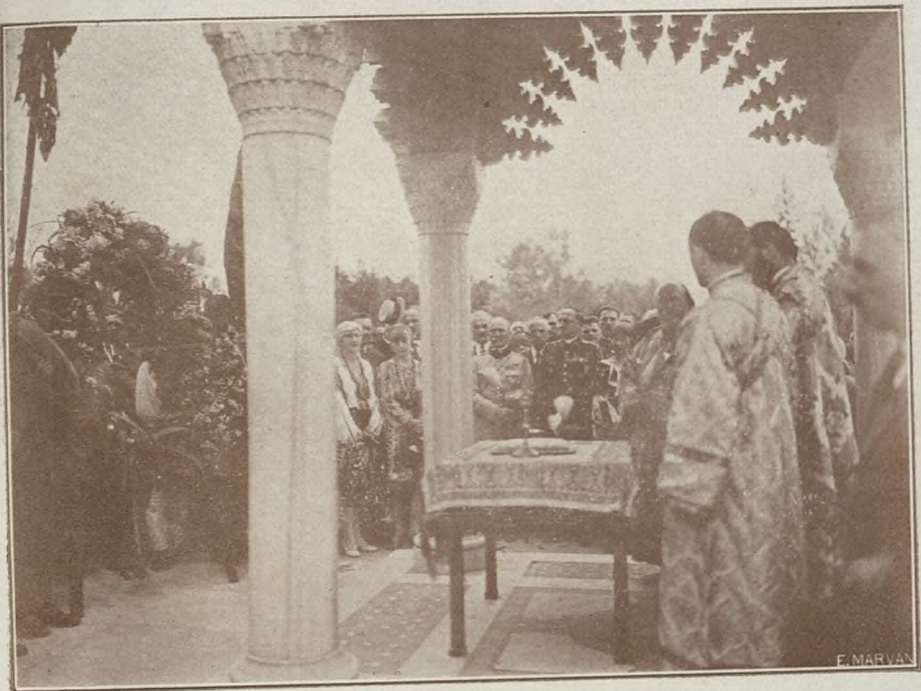
Colonelul Pârâianu Barbu, pe scara intrării Mănăstirii Curtea de Argeș, ținând o cuvântare poporului acunat, cu ocazia serbării jubileului de 50 ani.

(Pagina 95)

Biblioteca Județeană

CLUJ

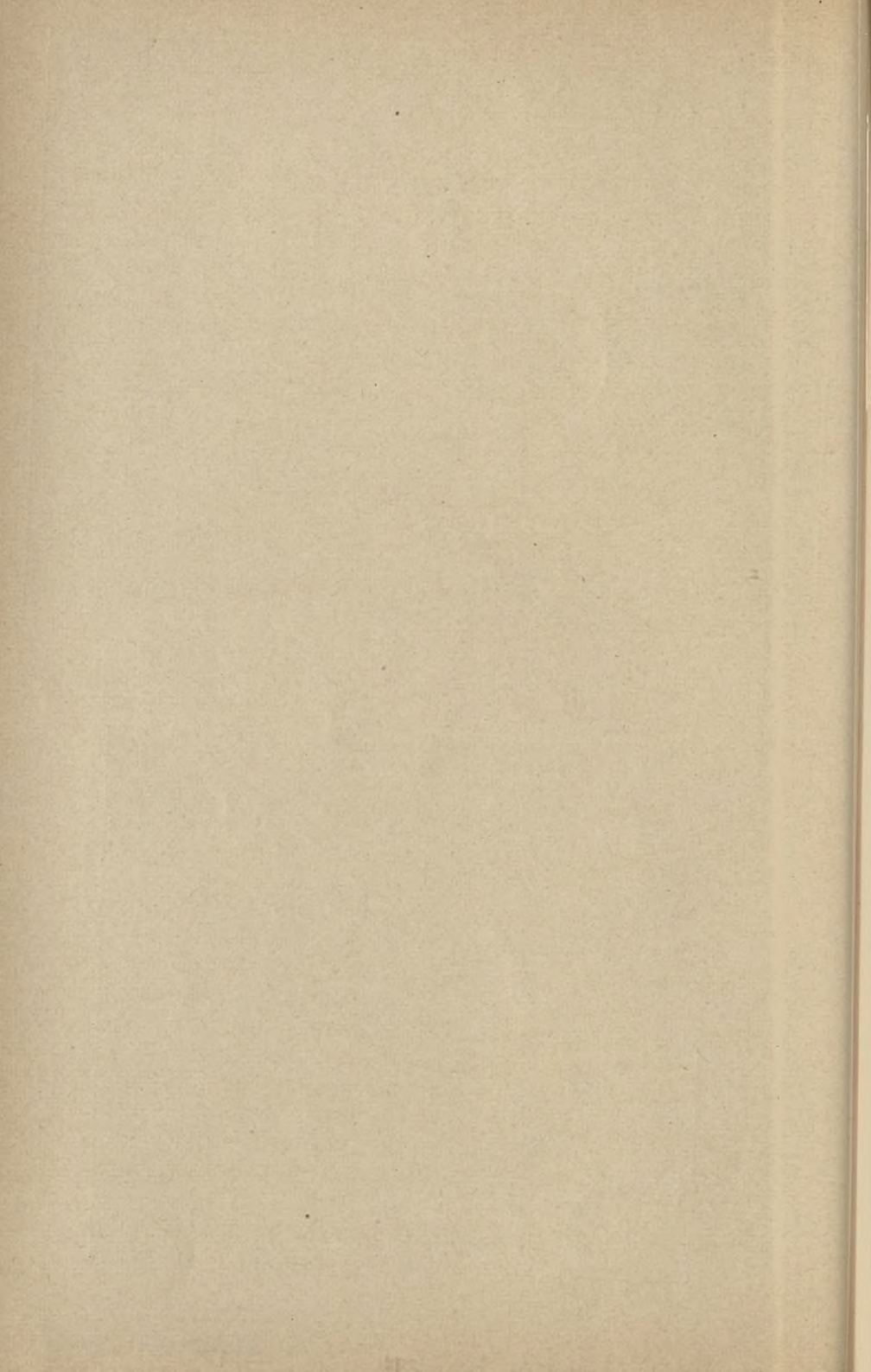

Serviciul religios, în fața mănăstirii Curtea-de-Argheș. În față se vede Drapelul Regimentului și coroana de flori. (Pagina 94)

Pe treptele mănăstirii Curtea-de-Argheș înainte de depunerea coroanei pe mormântul Regelui Carol. (Pagina 94)

picioarele porței, curge veșnic, o apă limpede ca lacrima, care să stâmpere întotdeauna setea trecătorilor osteniți.

Înăuntrul golului picioarelor porței mărețe, aruncătoare de bombe, puști și carabine, săbii și grenade, smulse inamicului în groznicile lupte dela Mărăști, stau înfipte în betonul picioarelor porței, veșnic amintitoare a vitejiei cu care s'au aruncat ostașii Argeșeni, asupra dușmanilor, cari au prins să fugă înspăimântați.

Și deasupra acestor trofee de război, pe peretele picioarelor porței, în tablouri rânduite, chipurile ofițerilor morți, privesc par'că cu seninătate și mulțumire adâncă, înainte.

Apoi, pe fruntea porței mărețe, cu litere mari de aur, s'au scris numele locurilor unde Regimentul a dus lupte grele cu dușmanul cutropitor.

Se dă mai jos spicuri din ziarele apărute, în cari s'a descris această serbare:

„Și într'o dimineață frumoasă de toamnă, la 28 Septembrie, Colonelul a adunat lume multă ca să sfințească acest monument și să se pomenească numele celor scriși pe el.

Lumina soarelui svârlea încă cu putere căldura binefăcătoare.

S'au adunat, cu sgomot de sărbătoare, școli, armată multă, văduve și orfani de război, pururea cu ochii înlăcrămați, și lume multă piteșteană.

Apoi freamătul tace, o liniște adâncă se lasă peste mulțimea credincioasă și I. P. S. Episcopul Argeșului, înconjurat de cler, se roagă pentru cei morți și pentru cei vii, stropind cu apa sfântă, tablourile ce cuprind numele eroilor adormiți întru Domnul, cum și peste capetele drept credincioșilor adunați la marea sărbătoare.

Pe urmă, se înalță Colonelul, care nu a luptat în război cu acest Regiment, dar care a simțit ca o sfântă datorie, să-și amintească de vitejii Argeșeni, și în amintirea lor, să ridice această poartă monumentală a eroilor.

Și vocea lui curge, când liniștită și duioasă, când sbuciumată și tare, vorbind despre faptele de vitejie fără

seamăn, pe care le au făptuit acum zece ani, ostașii Argeșeni, la Betlen, la Calbor, la Cincu Mare, la Moha la Homorod și la Sfântu-Petru în Ardeal; la Predeluș, pe muntele Ștevia, la Inotești, pe valea Buzăului, la schitul Tarnița și la Mărăști unde Regimentul 4 s'a acoperit de glorie neperitoare.

Și Colonelul, zice:

„Eu ca comandant al Regimentului 4 Argeș, convins fiind că războiul de mâine este războiul sufletului, că cinstirea eroilor de ieri făurește pe eroii de mâine, am ridicat cu modestele mijloace ale Regimentului, acest portal monument, dându-i numele de: „Poarta Eroilor“ pentru a eterniza vitejia fără seamăn a eroilor acestor două regimente din Argeș.

Am ținut ca pe bolta acestui monument să, scriu crezul nostru ostășesc, prin cuvintele: „Pentru Țară, Pentru Rege și Drapel“... Cuvinte pentru cari eroii al căror nume îl citiți, și-au sacrificat ce au avut mai scump.

Am mai scris cuvintele: „*Ei n'au murit trădesc în noi, că sunt eroi*“, pentru ca generațiile ce se vor perinda pe sub acest monument, să învețe *cultul eroilor* care este însuși *cultul patriei*.

Apoi, adresându-se ostașilor lui, Colonelul cu vocea puternică, porâncitoare par'că, privind pe fiecare până în adâncul sufletului, le zice: „Frumoasă moștenire ne-au lăsat părinții și frații noștrii ce au luptat pentru întregirea neamului.

Fiți mândrii, voi Argeșeni, de gloria înscrisă de ei în cartea de aur. Dar, o datorie sfântă vă leagă: este datoria de a păstra neatinsă moștenirea ce ne-au lăsat.

Dușmani mulți ne pândesc dela hotare, dornici de a rupe din sfântul pământ al Patriei. În sufletul nostru curat și în brațul vostru de oțel, se reazemă siguranța zilei de mâine. Fiți demni de cei 2300 eroi; fiți demni de numele de Român.

În aceste momente înălțătoare, mai avem o scumpă datorie, este aceea de a ne îndrepta gândul către, Acela care a fost simbolul vitejiei fără seamăn, către Marele

nostru Căpitan, către M. S. Regele Ferdinand, făuritorul României Mari, și să rugăm pe bunul Dumnezeu, să-i dea zile multe, pentru a duce mai departe pe căile înțelepte, destinele acestui neam“.

Abia a terminat Colonelul uitimele cuvinte, că urale nesfârșite, pornite cu toată puterea din pieptul tuturor, a cutremurat văzduhul.

Din ramele lor, eroii par'că zâmbiau cu o nespusă bucurie.

Și prin mulțime trecu un freamăt neînțeles, și lacrimi fierbinți roiau pe obrajii celor de față.

Muzicile au început să sune cu glasul lor de alamă școlile și armata rânduite frumos, ca la paradă, au defilat prin fața porții sfințite a eroilor.

Pe urmă, mulțimea s'a împrăștiat încet, cu sufletul plin de măreția zilei.

Apoi s'a înoptat. O pace adâncă domnește peste tot; din ceruri, Dumnezeu trimite lumina curată a luni peste poarta unde numele eroilor strălucesc cu aceiași putere, zi și noapte, acum și'ntotdeauna, mulțumind aceluia ce nu i-a uitat“.

Anul 1927. An mare și însemnat pentru Regimentul 4 Argeș, căci iată, acum în acest an, se împlinește, o jumătate de veac, de când s'a născut Regimentul.

Ordinea de bătae a Regimentului Argeș No. 4, la data de 1 Februarie 1927.

COMANDA REGIMENTULUI

Comandantul Regimentului Colonel Pârâianu Barbu.
 Ajutorul Comandantului Lt. Colonel Bengliu Constantin.
 Ajutorul Technic Lt. Colonel Teodoru Nicolae.
 Șeful Bir. Mobilizării Lt. Colonel Ion Alexandru.
 Adjutantul Regimentului Locotenent Druc Victor.
 Medicii corpului, Căpitan Dima Corneliu și Pașa Teodor

BATALIONUL I

Comandantul Batalionului Maior Lillea Ion.

C O M P A N I A 1-a

Comandantul Companiei Căpitan Nicolescu Ion
 " " " Alexiu Mircea.
 Ofițeri Subalterni { " Locotenent Ioanid Alexandru.
 { Sublocotenent Lupea Ioan.

C O M P A N I A 2-a

Comand. Căpit. Marinescu Ilie și Căpit. Ionescu I. Marin
 Ofițeri Subalterni { Locotenent Mihail Z. Ion
 { Sub-Lt. Stăncescu Teodor

C O M P A N I A 3-a

Comand. Căpit. Tătaru Ioan și Căpit. Vintilescu Petre
 Ofițeri Subalterni { Locotenent Budescu Mihail
 { " Stănculescu Ion
 { " Kirculescu Ion

C O M P A N I A 4-a

Comandant Căpitan Pristavu Dumitru
 Ofițeri subalterni { Locotenent Pascal P. Aurel
 { " Kiș Gheorghe
 { Sublocotenent Chercea Emil

B A T A L I O N U L I I

Comandantul Batalionului Maior Cerkez Traian

C O M P A N I A 5-a

Comandant Căpitan Constantinescu Vasile
 Ofițeri Subalterni { Locotenent Ionescu Vasile
 { " Ștefănescu Mihail
 { Sublocotenent Marinescu Marin

C O M P A N I A 6-a

Comandant Căpitan Rădulescu Constantin
 Ofițeri Subalterni { Locotenent Nogacevschi Alexandru
 { " Zamfirescu Ioan
 { " Macavei Florea

La ora 10 dimineața oficialitățile orașului, corpul ofițeresc din garnizoană se găseau prezenți pentru a lua parte la această serbătoare.

Impresionanta a fost clipa când în sunetul imnului eroilor s'a făcut apelul celor 12 ofițeri și 1140 ostași morți în 1877—78 și 1916—918.

Lacrămile au isbucnit când numele maiorului Giurescu a fost pronunțat.

După serviciul religios, Comand. Reg-tului, a ținut o cuvântare trupei arătând importanța acestei sărbători a acestei serbări a 50 de ani de existență.

A descris apoi faptele de arme ale Reg-tului de la bătălia de la Rahova, unde a murit eroul nostru Maior Giurăscu și până la bătălia de la Mărăști, unde Reg-t. 4 s'a acoperit de glorie, primind ca răsplată ordinul Mihai Viteazu cl. III.

Seara au fost mari serbări populare în grădina publică, unde pe lângă un bogat program, s'a jucat și piesa „Pe aici nu să trece“.

La curtea de Argeș. În ziua de 25 Iunie, Reg-tul 4 Argeș, sub comanda Colonelului Pârâianu Barbu a plecat cu un tren special la Curtea de Argeș, pentru a depune o coroană de flori pe mormântul Regelui Carol I, întemeietorul acestui Regiment.

Seara la 8,25, trenul a sosit în Curtea de Argeș, unde un public numeros, în frunte cu oficialitățile și ofițeri garnizoanei, a întâmpinat Regimentul urându-i: „Bun sosit“. Trupa a fost împărțită în cartiruire iar muzica militară a cântat în mijlocul orașului până la ora 12 noaptea. A doua zi dimineața — Duminică — Reg-tul 4 Argeș, în frunte cu drapelul și muzica, precum și drapelele celorlalte societăți, a parcurs străzile orașului îndreptându-se spre mănăstire.

Acolo sosiseră foarte mulți săteni de prin împrejurimi spre a lua și ei parte la solemnitate. Curtea Mănăstirii și bulevardul erau o mare de capete.

De la moartea regretatului Rege Carol I orașului Curtea de Argeș nu i-a mai fost dat să vadă atâta lume ca în Duminica 26 Iunie.

La ora 10,30 s'a oficiat serviciul religios de întreg Cleru mănăstirei, ca o pioasă amintire și pentru odihna celor căzuți pe câmpiile de glorie, în cei 50 ani de existența ai Reg-tului.

Impresionat a fost momentul când a început pomenirea numelor celor 12 ofițeri și 1140 trupă, pomenire făcută în sunetul imnului eroilor. După aceia Comandantul Regimentului, pe treptele scării mănăstirii, în fața numerosului public a ținut următoarea cuvântare:

Iubiți cetățeni ai celui mai istoric oraș al neamului nostru.

Ofițeri, subofițeri, caporali și ostași ai Regimentului 4 Argeș!

Sărbătorim azi 50 de ani de existență: 50 de ani de când Măria Sa Domnitorul Carol, în anul 1877, înființă acest regiment, încredințându-i pe câmpul de război drapelul ce-l vedeți azi zdrențuit, spunând:

„Vă încredințez acest drapel; apărați-l dar cu onoarea și viața voastră“.

Argeșenii noștrii și-au ținut cuvântul, pentru că nu peste multă vreme fû dat regimentul să lupte în bătălia dela Rahova, unde batalionul I, comandat de maiorul Giurescu, se acoperi de glorie.

Acest batalion, deși îi venise rândul să fie în rezervă, împloră cu lacrimile în ochi, pe maiorul Giurescu, să-l treacă în linia I. Când colonelul Slăniceanu, comandatul brigăziei, auzi de această faptă, veni în mijlocul batalionului și îmbrățișă pe comandant, zicând:

„Ostași! Sunt mândru de a vă cunoaște în aceste clipe supreme, și sunt cu atât mai mândru și încurajat, cu cât am constatat devotamentul cu care v'ați oferit voluntar a combate în linia I-a.

Nu mă îndoesc o clipă că fiecare își va face datoria. Vă mulțumesc și nu vă urez decât victorie.

Sper, că de va voi D-zeu, diseară vom fi cu toții în Rahova“

Ordinul l-au executat ai noștri: După o luptă

crâncenă corp la corp, pe platoul de deasupra satului Selanovița, ei au înaintat făcându-și drum cu baioneta; dar seara au ajuns în Rahova, fără viteazul comandant: maiorul Giurescu, care a murit ca un erou, fără locotenentul Bordeianu, fără 40 soldați, morți și 80 de răniți.

De aci, regimentul se îndreptă către Vidin, unde luă iar parte la luptele din jurul acestei cetăți. Înaintea acestui drapel a defilat Izet Pașa, în capul oastei sale capturată.

Ani de liniște urmează acestui crâncen război, ani în care se dezvoltă în acest regiment, grație muncii neobosite a generațiilor de ofițeri, frumoasele virtuți ostășești, care făcură din acest regiment unul din cele mai falnice și viteze ce are țara.

Dar și alte amintiri ne leagă de aceste locuri sfinte!! În anul 1886, în Octombrie, acest Reg., cu acest drapel, fu chemat să ia parte la solemnitatea târnosirii acestei mănăstiri, reclădită de marele Rege Carol, ca locaș ales pentru odihna lui de veci.

În 1914, sfârșitul lui Septembrie, Reg. 4 Argeș are durerea să ia parte la ceremonia înmormântării scumpului nostru întemeietor; iar în 1916, tot acest Reg. are durerea să ia parte la ceremonia înmormântării scumpei noastre Regine Elisabeta.

Veni ziua când izbucni războiul de întregirea neamului. La 15 August 1916, Reg. argeșean dă lupte crâncene la Bran, Poiana-Mărului, Cădlea, Calbor. Sosiră însă și zilele de criză, când armata, față de numărul și armamentul superior al dușmanului, instrumente diavolești, a trebuit să se retragă, dar retragere pas cu pas, înspre St.-Peter, Predeluș, Bratocea, unde se dădură lupte crâncene de ariergardă.

Dușmanul năvăli peste frumoasele plaiuri ale Munteniei.

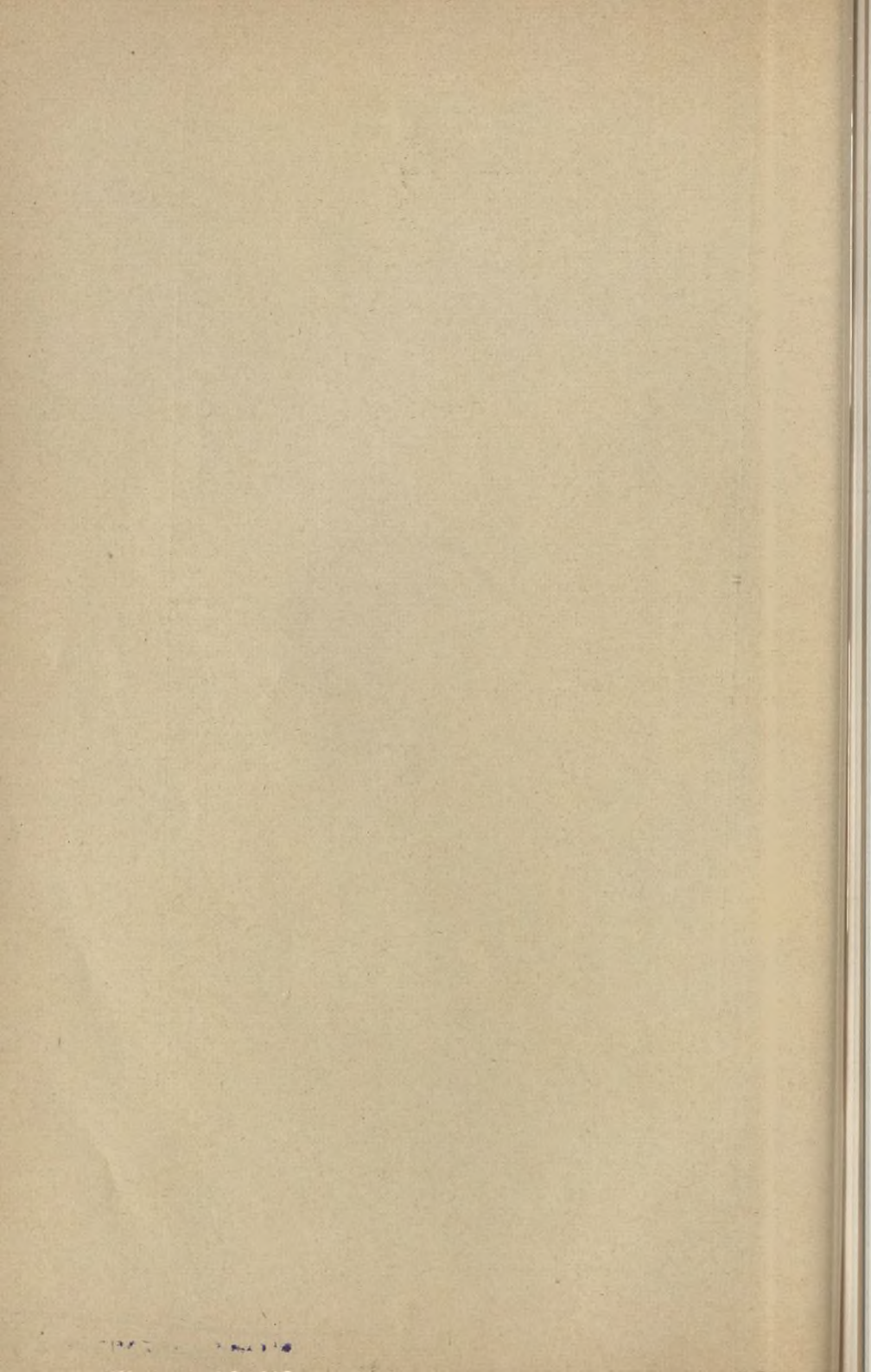
Iartă, oh! Mărite Rege, dacă somnul tău liniștit a fost turburat o clipă de dușmanul cotropitor.

Am fost copleșiți de număr și greutatea oțelului lui, dar sufletul nostru făurit de tine în aproape o ju-

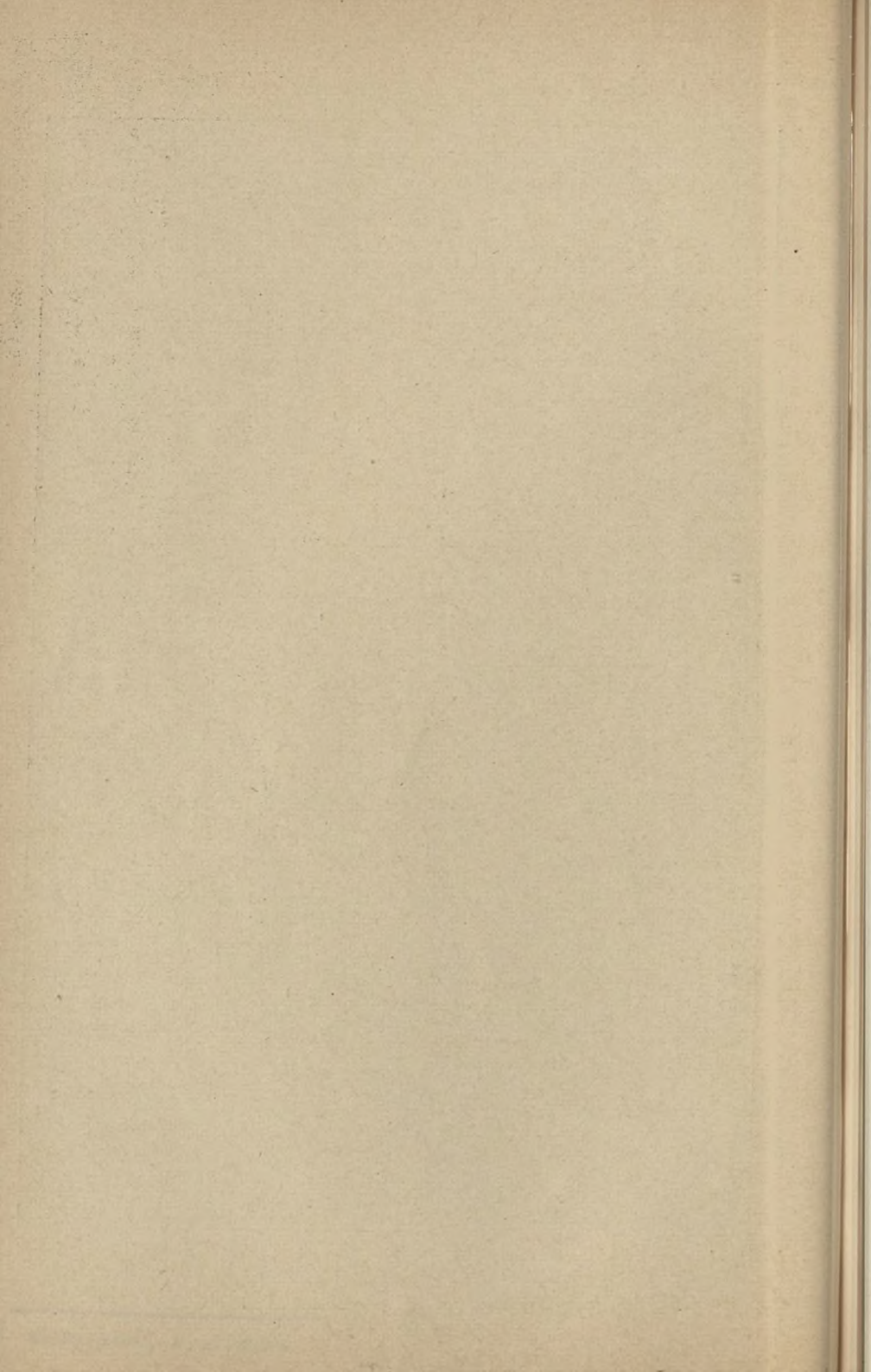
Ofițerii Regimentului Argeș No. 4, la data de 1 Februarie 1927, în al 50-lea an
de existență al Regimentului Argeș No. 4

(Pagina 91)

Coroana de flori-depusă pe mormântul Regelui Carol, întemeietorul Regimentului Argeș No. 4, cu ocazia jubileului de 50 ani.

mătate de veac n'a fost învins. În dosul măgurei Odobești, la gâtul Moldovei, ca și pasărea Phoenix ce a renăscut din cenușa ei, astfel armata scumpă renăscu din cenușa amintirilor și a virtuților ce tu i-ai însuflat, mai puternică, par'că mai vitează, dând bătălii ce au stârnit admirația lumii, chiar a dușmanilor noștri.

La Mărăști, Reg. 4 Argeș se acoperi de glorie neperitoare, și azi drapelul ce Tu i-ai dat, se apleacă în fața mormântului Tău, atârând de păjura lui cea mai înaltă distincție: „*ordinul Mihai Viteazu*“.

Am apărat cu viața a 12 ofițeri și 1140 ostași onoarea acestui drapel; dar azi, ostașii Reg. 4 Argeș stau mândri în fața scumpelor Tale rămășițe, fiindcă au urmat cu sfințenie crezul ostășesc ce Tu le-ai dat odată cu drapelul.

„*Trimit armatei mele, pe care am îngrijit-o cu toată dragostea și căreia m'am închinat cu toată inima, cea din urmă salutare, rugând-o a-mi păstra o amintire caldă*“, fură ultimele cuvinte ce alunecară pe buzele tale.

Azi, când s'au împlinit 50 de ani de existență a acestui Reg., azi, când văltoarea lăsată de cataclismul războiului pare mai potolită, am venit, mărite Rege, noi ofițerii și ostașii ai Reg. 4 Argeș, să depunem o lacrimă caldă în fața scumpelor Tale rămășițe.

Am venit ca, în fața drapelului ce Tu ne-ai dat acum 50 de ani, să reînnoim la mormântul Tău, jurământul de credință către Rege, Patrie și Drapel, ca și de aci înainte ostașii Reg. 4 Argeș, și cu ei armata întreaga, va ști să-și facă datoria către Patrie, tot așa de bine ca și înaintașii lor. Cu această ocazie depun pe mormântul Tău o coroană de flori, în semn de pioasă amintire și recunoștință pe a cărei panglică am înscris cuvintele: *omagii și recunoștință Regelui Carol I întemeietorul Reg-tului 4 Argeș acum 50 ani. Ofițerii și Ostașii Regimentului 4 Argeș.*

Și din lumea celor drepti, în care Tu te găsești, căci drepte au fost sfaturile Tale, roagă pe bunul D-zeu să vegheze mai departe asupra neamului nostru și să

hărăzească scumpei noastre patrii conducători înțelepți, iar iubitei Tale armate suflete viteze și brațe de oțel, pentru ca în veacul veacurilor drapelul ei să nu cunoască decât drumurile gloriei și ale biruinței.

Muzica începe să intoneze rugăciunea, salve de focuri se trag de ostașii lui 4 Argeș, iar Comandantul Regimentului împreună cu clerul depun coroana pe mormântul Regelui Carol I.

Apoi, se expediază *M. S. Regelui Ferdinand I*, la Sinaia, telegrama următoare:

Implinindu-se 50 de ani, de când reg. 4 Argeș pe câmpiile Bulgariei, a primit din mâna Domnitorului Carol drapelul său, ofițerii și ostașii reg. 4 Argeș, au depus azi o coroană de flori pe mormântul scumpului lor întemeietor, în semn de pioasă amintire și recunoștință.

Cu această ocazie roagă pe bunul D-zeu de a dăru-i M. S. Voastre deplină sănătate și viață îndelungată. pentru fericirea neamului.

Comandantul Reg. 4 Argeș, COLONEL PĂRĂIANU

Curtea de Argeș, 26 Iunie.

A urmat defilarea pe bulevardul Gării; apoi Reg. s'a înapoiat în curtea mănăstirii și aci ofițerii au vizitat mănăstirea, explicând ostașilor trecutul ei și scumpele rămășițe ce adăpostește.

După masă în zăvoiul orașului a fost o serbare, dată de ostașii Reg. 4 Argeș cu un program foarte bogat.

S'a jucat piesa „Pe-aicea nu se trece“, de Corneliu Moldovan și Mirea Rădulescu.

Seara, în saloanele cooperativei, s'a dat tot de regiment un bal, la care au luat parte soțiile ofițerilor din reg. obuziere de munte, o parte din familiile ofițerilor Reg. 4 Argeș și elita orașului.

La 4 dimineața, reg. a pornit pe șosea spre Pitești executând diferite aplicațiuni, iar la ora 13,30 a reintrat în garnizoana lui.

Iată încheiate serbările a 50 ani de existență ale frumosului și viteazului nostru Regiment, decând Vodă Carol în 1877 i-a înmănat Drapelul!!!

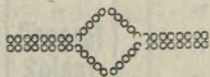
Ce mult e de atunci și câte s'au întâmplat, după cum citirăm în cartea aceasta!

Părinții noștri din 1877, cari au dus faima Regimentului în luptele de la Rahova și Vidin, au trecut poate toți în împărăția lui Dumnezeu, dar numele lor, a rămas și va rămâne viu înscris în cartea de aur, în lungul veacurilor.

Ei au desrobit țara de jugul străin.

Dar nici fii lor nu au mânjit gloria străbună, căci după patru zeci de ani, au strâns în hotarele Patriei, toată suflarea românească, vis făurit de atâtea veacuri de Domnii străbunii.

Și așa cum fii celor din 1877 sărbătoresc astăzi, cinci zeci de ani de când părinții lor au dus glori-osul drapel peste bătrâna Dunăre, se cuvine ca, și urmașii noștri în lungul anilor ce vor să vie, să-și amintească cu evlavie de cei cari le-au dat o Românie Mare și puternică, temută de dușmani și iubită de prieteni.

65125

REGIMENTUL ARGHEȘ No. 4

TABLOU No. 1

De cei morți în timpul resboiului din 1877 — 1878:

No. curent	No. matricol	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	Contingentul	DOMICILIUL		Localitatea unde a murit
					Județul	Comuna	
OFITERII							
1	4	Giurescu Dimitrie	Maior		Ilfov	București	Rahova
2	13	Bordeanu Pavel	Locot.		Fălțiceni	Suceava	"
GRADE INFERIOARE							
3	1438	Mitu Nicolae	Caporal		Muscel	Poenari	"
4	827	Marin Florea	Soldat		"	Valea-Mare	"
5	111	Mitulescu Toma	Caporal		"	Domnești	"
6	84	Grigorescu Ion	Soldat		"	"	"
7	1010	Ispas Gheorghe	"		"	C.-Lung	"
8	765	Popescu Ștefan	"		"	Goldeni	"
9	1395	Aurel Gheerghe	"		"	Aninoasa	"
10	221	Copac Ștefan	"		"	C.-Lung	"
11	270	Oprea Hera	"		"	"	"
12	1039	Derian Ion	Caporal		"	Dragoslavele	"
13	338	Nițescu Oprea	Soldat		"	Văleni	"
14	1162	Butoi Ion	"		"	Voinești	"
15	141	Mircea Bucur	"		"	Dragoslavele	"
16	310	Chivașcu Ioan	"		"	Rucăru	"
17	1206	Gruncea Nicolae	"		"	"	"
18	1052	Simion S. Durdun	"		"	Matău	"
19	145	Puicuși Josef	"		"	Valea-Foi	"
20	1620	Paicu Stoian	"	Mehedinți		Devețelu	"
21	366	Ologelu Ion	"	Muscel		Bădeni-Păm.	"
22	159	Tuțulea Ion	"	"		Rucăru	"
23	296	Soceanu Gheorghe	"	"		Lerești	"
24	1537	Mitrache Ion	Sergent		Dolj	Segarcea	"
25	1104	Stancu Niță	Caporal		Muscel	Valea-Popi	"
26	790	Ene Manolache	Soldat		"	Giumești	"
27	800	Vlăsceanu Niță	"		"	Tituști	"

651135

No. curent	No. matricol	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	Contigutul	DOMICILIUL		Localitatea unde a decedat
					Județul	Comuna	
28	808	Bugha Ene	Soldat		Muscel	Cosești	Rahova
29	1100	Niță Serban	"		"	Valea-Popi	"
30	1102	Ion Dumitru	"		"	Hârtiești	"
31	1091	Matei Gheorghe	"		"	Mihăești	"
32	1378	Micuțu Dumitru	"		"	Hârtiești	"
33	1366	Tănăsescu N-lae	"		"	Corbu	"
34	1347	Vasile Mihai	"		"	Cosești	"
35	1095	Boteanu Niță	"		"	Băjești	"
36		Buda Ion	"		"	Burila-Mică	"
37		Budică Ion	"	Mehedintzi	"	Izimșea	"
38		Balboșanu Adam	"	"	"	Bucura	"
39		Bălulescu Florea	"	"	"	Jiana-Mare	"
40		Marin Ion	"	"	"	Tittești	"
41	1342	Potângu Ion	"	"	Muscel	Boteni	"
42	1759	Panțurescu Ion	"	"	"	Ungheni	"
43	1978	Ivașcu Teodor	"	"	Argeș	Ungheni	M. lui Omer
			"	"	Muscel	Topoloveni	Idem

OFIȚERII MORȚI ÎN 1877—78

MAIOR GIURĂSCU DIMITRIE

Mort ca un erou în capul Batalionului, în marea
bătălie dela Rahova.

(Pagina 15—17)

Nu s'a
putut găsi
fotografia

LOCOTENENT BORDEIANU PAVEL

Mort în bătălia dela Rahova
în fruntea companiei sale.

(Pagina 17)

OFIȚERII MORȚI ÎN 1916—18

nu are
fotografie

SUB-LOCOTENENT VASILESCU IOAN

Născut la 24 Martie 1890 în Comuna Vișina Jud. Vlașca.

În ziua de 15 August 1917 în urma ordinului de operație No. 481 al Brigadei 5 Infanterie, se atacă cu una Companie infanterie și 4 piese Mitraliere, Dealul Poiana Calului (cota 464) ocupat de trupe Germane din Reg. 3 grenadier. La ora 5 dimineața plotoanele pornesc la atac, însă din cauza focului puternic al mitralierelor germane și al barajului de grenade, sunt nevoite să se oprească la 40 metri de inamic. Corniștii sunând din nou atacul, plotoanele pornesc spre linia dușmană ajutați acum de un foc bine întreținut de secția de mitralieră a Sub-Locotenentului Vasilescu Ioan. Dușmanul rănindu-i caporalul ochitor dela piesa No. 1, Sub-Locotenent Vasilescu îi ia locul și continuă a trage cu mitraliera până când un glonț rățâcit îl lovește în frunte, lăsându-l cu mâna încheștată pe mânerul mitralierei cu care răspândise moartea în rândurile dușmanului.

nu are,
fotografie

SUB-LOCOTENENT IONESCU EMANOIL

Născut în anul 1894 la 6 Septembrie în comuna Moara Domnească județul Ilfov.

Ocupând cu Plotonul său un post înaintat în sectorul depe frontul dela Zimnicea, este atacat în ziua de 10 Octombrie 1916 de trupele înamice. Văzându-se aproape înconjurat de trupele dușmane, se repede în luptă la baionetă ca să-și facă loc de trecere spre Companie.

Moare străpuns de baionetă, însă rămâne vie pilda sa de vitejie în inimile celor care au scăpat din acea luptă.

OFITERII MORȚII ÎN 1877-78

MAJOR GIURĂSCU DIMITRIE

Mort în batalia de la Râșca, în ziua de 15 August 1917 în urma ordinului de operație Nr. 481 al Marelui Stat Major, în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca și în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca și în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca.

LOCOTENENT BORDEANU PAVEL

Mort în batalia de la Râșca, în ziua de 15 August 1917 în urma ordinului de operație Nr. 481 al Marelui Stat Major, în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca și în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca.

OFITERII MORȚII ÎN 1916-18

SUB-LOCOTENENT VASILĂSCU IOAN

Mort în ziua de 15 August 1917 în urma ordinului de operație Nr. 481 al Marelui Stat Major, în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca și în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca și în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca.

SUB-LOCOTENENT IONESCU EMANUIL

Mort în ziua de 15 August 1917 în urma ordinului de operație Nr. 481 al Marelui Stat Major, în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca și în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca și în timpul luptelor pentru ocuparea și apărarea pozițiilor de la Râșca.

Locotenent Arsenescu Gheorghe

Născut la 10 Noembrie 1890, în comuna Cocu județul Argeș.

Cu compania sa, ocupând un sector de pe frontul dela Găurici, este atacat în ziua de 13 Noembrie 1916 de trupele inamice.

Văzând că nu poate opri înaintarea dușmanului, se aruncă în văltoarea morții, cu lopata în mână lovește și crapă în două capul unui neamț. Moare străpuns de baionetă, însă rămâne vie pilda sa în inimile celor, cari l-au văzut în luptă.

Sub-Locotenent Albescu Ioan

Născut în anul 1894 la 7 Februarie în Comuna Fedeleșoiu, Județul Argeș.

la parte cu Bat. 4 din Regimentul Argeș No. 4 la luptele dela Zimnicea și cade prizonier în ziua de 11 Noembrie 1916.

Pornit de Bulgari la drum lung în bătaii și sudălmii flământ și în zdrențe până la locul de tortură numit tabăra dela Sliven, moare în ziua de 31 Iulie 1917 din cauza barbariilor bulgare.

SUB-LOCOT. ZARVĂ NICOLAE

Născut la 20 August 1896 în comuna Martalogi-Argeș. Este trimis ca instructor la recruții contingentelor 1917 și 1918.

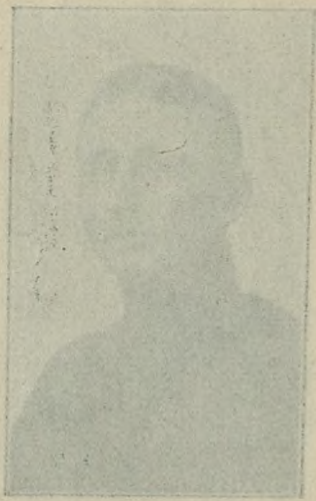
Fire blândă, muncitor și cu dragoste de subalternii săi, îi îngrijește ca un adevărat părinte, stând aproape toată ziua în mijlocul celor bolnavi de cea mai crudă boală: tifosul exantematic. În ziua de 3 Iulie 1917, ducându-și oamenii să facă bae în Siret și văzând pe unul din ei, că este luat de apă, sare să-i dea ajutor însă curentul fiind prea repede se înecă și el.

Prin curajul și iubirea de soldat a dat cu sacrificiul vieții lui pildă celor care au rămas.

Născut la 10 Noiembrie 1890, în
Comuna Cocu, județul Argeș.
Cu compariții sa, ocupând un sec-
tor de pe frontul de la Găvici, este
distins în ziua de 13 Noiembrie 1918
de țara sa în calitate de
Vădărar cu două ordine înalta-
rele distincții, se aruncă în răz-
boiă cu încredere în ziua
foarte și curaj în două rânduri
pe lângă Marea străpunsă de baloane,
fără să rămână vie după ce în luptă
celor, care s-au văzut în luptă.

Născut la anul 1891 la 7 Februarie
în Comuna Feteșcoșii, județul
Argeș.
În parte cu Bat. 4 din Regimentul
Argeș No. 4 la începutul războiului
cu și căde prizonier în ziua de 11
Noiembrie 1918.
Pentru de Belgia în drumul în
bătălii și singur rămânând în zădărnice
până la venirea de la front unitățile
de la Sivegnon, moare în ziua de 31 Iulie
1917 din cauza rănilor de război.

SUB-LOCOTENENT ZARVA NICOLAE

Născut la 20 August 1895 în co-
mună Măntălești-Argeș. Este trimis
ca instructor la regimentul de artilerie
1917 și 1918.
Fără să lăsa muncilor și cu dis-
poziție de subalterni săi, îi înfrânge
cu un abecvitat părinte stăruind aproape
toată ziua în mijlocul celor bolnavi
de cea mai curată boală : tifosul exan-
tematic. În ziua de 3 Iulie 1917, decă-
de și omăniții săi, face din Siret
și văzând pe unul din ei, că este
lucru de apă, sare să-l dea ajutor
într-un curentul fiind prea repede se
îneca și el.

Prin curajul și furtivitatea sa
a dat cu săcmăntul vieții în gura
celor care au rămas

Sub-Locotenent Tane Călin

Născut la 15 August 1833 în comuna Părlita Sărutești jud. Ilfov.

În bătălia dela Mărăști, ca Comandant al Secției 1-a mitralieră, deși rănit la brațul stâng pe timpul atacului, continuă a trage cu mitraliera în trupele inamice care opuneau o rezistență îndărită Companiei a 5-a din Batalionul II.

Lovit în inimă, moare cu mâna pe mitralieră.

Sub-Locotenent Drăghici Ioan

Născut la 22 Noembrie 1893 în comuna Rătești jud. Argeș.

A luat parte la toate luptele Regimentului în Transilvania și pe Carpați. În ziua de 25 Noembrie 1916, prin focul ucigător al mitralierelor sale ajută înaintarea Batalionului I asupra satului Inotești însă cade vitejește pe câmpul de onoare cu piesa în mână.

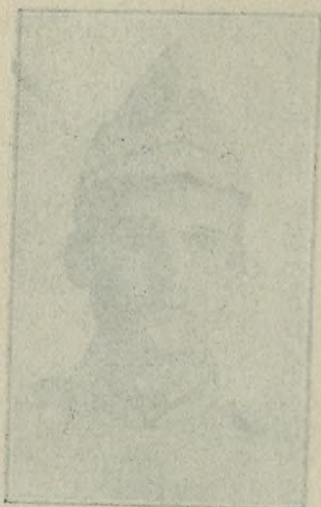
Sub-Locotenent Netzler A. Iosif

Născut la 15 Maiu 1889 în comuna Pitești județul Argeș.

În ziua de 11 Noembrie 1916, fiind atacat la Zimnicea de trupele dușmane și văzând că nu le poate opri înaintarea, se aruncă contra lor la baionetă, murind străpuns de un gloanț în frunte.

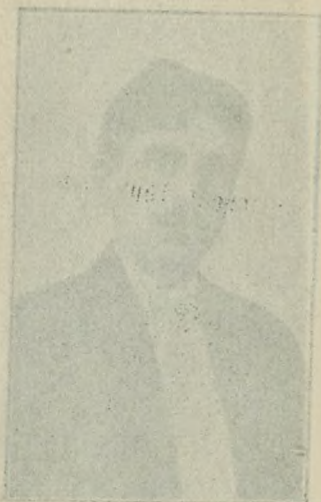
Biblioteca Județeană
— CLUJ —

Sub-Locotenent Drăghici Ioan

Născut la 23 Noiembrie 1893 în comuna Rătești Județ Argeș. A fost parte la toate învățările Regimentului de Tancuri nr. 100, până în ziua de 23 Noiembrie 1918, pe lângă funcția de conducător al companiei de tancuri nr. 100. În timpul războiului a avut parte de numeroase războaie și a fost rănit în mai multe rânduri.

Sub-Locotenent Tene Gălin

Născut la 15 August 1893 în comuna Pârâu Ștefan Județ Ilfov. În perioada războiului a fost în rândul Regimentului de Tancuri nr. 100, fiind parte la toate învățările și a avut parte de numeroase războaie. În timpul războiului a fost rănit în mai multe rânduri și a avut parte de numeroase războaie.

Sub-Locotenent Metzler A. Ioan

Născut la 15 Iunie 1893 în comuna Pârâu Ștefan Județ Ilfov. În ziua de 11 Noiembrie 1918, fiind parte la toate învățările și a avut parte de numeroase războaie. În timpul războiului a fost rănit în mai multe rânduri și a avut parte de numeroase războaie.

Militarilor Români
— CLUJ —

Sub-Locot. Dumitrescu G. Nicolae

Născut la 6 Octombrie 1893 în com. Dobrești județul Muscel.

La 1 Noiembrie 1916, dușmanul atacând cu forțe superioare poziția ce ocupa la Zimnicea, continuă cu intervenire tragerea asupra liniilor vrăjmașe de asalt.

Deși aproape înconjurat de inamic, nu se retrage și reușește cu focul Plotonului său a face goluri mari în rândul dușmanilor.

Prin bravura sa și dragostea mare de țară, reușește să țină piept multă vreme adversarului, dar golurile ce-i produce nu poate să-l oprească.

Dușmanul primind multe întăriri, atacă cu furie. Sub-Lt Dumitrescu rezistă, dar copleșit de numărul mare, cade ca un erou în fruntea plutonului, cu sufletul împăcat că până în ultimul moment și-a apărat cu sfințenie glia strămoșească.

nu are
fotografie

SUB-LOCOTENENT PREOTU GH. GHEORGHE

Născut la 6 Mai 1881 în Comuna Colan Județul Dâmbovița.

În ziua de 20 August 1917, Batalionul 3 se află în rezervă în napoia și la dreapta cotei 554 depe dealul Porcului.

La ora 7 începe bombardamentul artileriei inamice asupra rezervei, fără a cauza pierderi. La ora 11 bombardamentul devine violent, iar patrulele de legătură trimise pe linia frontului comunică că Rușii se retrag depe poziție și fug în desordine către Poieana Chirului. Se ordonă atunci Companiei de sub comanda L-t Bradu Grigore ca, împreună cu 2 secții de mitralieră sub comanda Sub-Lt Preotu Gheorghe să contra-atace inamicul, care tindea să pună mâna pe cota 554. Compania și secțiile de mitralieră pornesc la atac printr'un baraj formidabil al artileriei inamice și contra-atacă pe inamic, reușind să restabilească situația. Pe câmpul de onoare cade însă vitejește Sub-Locotenentul Preotu Gh. împreună cu 132 soldați, jefindu-și viața pentru țară.

Biblioteca Județeană
— CLUJ —

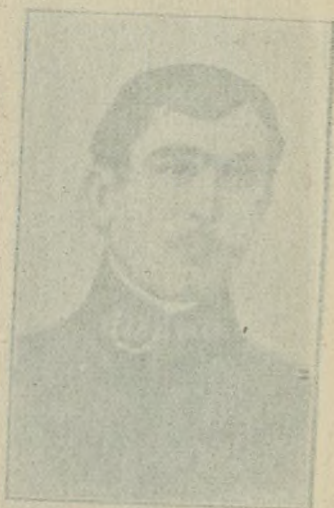
Sub-Locot. Dumitrescu G. Nicolae

Născut la 6 Octombrie 1892 în com.
Dorobanți Județul Mureș.
La 1 Noiembrie 1916, dumnezeu al-
când cu toate suferințele pozitive ce
ocupa în România, continua cu înver-
șunare tragice sămpți înfiorătoare
de sași.

Deși aproape înconștient de înaintea
se teroaze și reușește cu focul Pistolului
său a face găuri mari în rândul duș-
manilor.

Pînă în ziua în care dragostea mare de
țară, reușește să ducă înaintea
adversarului, dar goliți de el produce
un pericol și oprit.

Deoarece pînă în ziua înaintea, încă
ca țară Sub-L. Dumitrescu există, dar
diferență de numărul mare, care ca un
cru în timpul pistolului, cu sufletul
înțeles că țară în timpul moment și-
apărat cu stăruință și străduință.

SUB-LOCOTENENT PROTU GH. GEORGHE

nu are
fotografie

Născut la 6 Mai 1881 în Comuna Cămin Județul Dâmbovița.
În ziua de 20 August 1917, Batalionul 3 se află în teroaze în-
napoate și în desăvârșit cotel 504 depe dealul Porceni.

La ora 7 începe bombardamentul artilei, înaintea sașilor re-
ceveți în a cărua țării. La ora 11 bombardamentul devine violent, iar
teroazele de lașii țării pe linia frontului comunică că în ziua se retrag
depe dealul și în a desăvârșit cărua Poiana Cămin. Se ordonă atunci
Comandant de sub-comandă L. Brade Gărgor cu împănare cu 2 secții de
mitraliere sub comanda Sub-L. Prota George și comanda are înaintea
care îndată în ziua înaintea pe cotel 504. Comanda și secțiile de mitraliere por-
ează în ziua înaintea înaintea și înaintea țării și comanda pe
înaintea, teroaze și reușește sășilor. Pe câmpul de luptă este țară
vitejă sub-locotenent Prota Gh. George cu 125 soldați, teroaze și
vitejă țării țară.

Militar Județul
— Cluj —

REGIMENTUL ARGESŢ No. 4

TABLOU No. 2

De ofițerii morți în războiul pentru întregirea neamului
1916 — 1918

No. corent	Numele și Pronumele	GRADUL	Locul unde a decedat
1	Arsenescu Gheorghe	Locot. A.	Lupta dela Găuriciu
2	Drăghici Ion	Sub.-Lt. R.	" " Inotești
3	Tane Călin	" "	" " Mărăști
4	Vasilescu Ioan	" "	" " D. P. Calului
5	Preotu G. Gheorghe	" "	" " D. Porcului
6	Netzler A Iosif	" "	" " Zimnicea
7	Ionescu Emanoil	" A.	" " "
8	Dumitrescu I. Nicolae	" R.	" " "
9	Albescu Ioan	" "	" " "
10	Zarvă I. Nicolae	" "	prin inecare în râul Siret

REG. ARGEȘ No. 4

T A B L O U No. 3

De ostașii morți în războiul pentru întregirea neamului
1916—1918.

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
1	Chiriță Constan.	Plut.	1911	Costești	Județul Argeș	Humorod
2	Ghemaru Nicolae	Plut. major	1904	Pitești		Sipt. R. E. Războeni
3	Dumitrescu D-tru	Plut. sanitar	1908	Uda de sus		D. Teișului
4	Roșescu Radu	Plut.	1913	Dănicei		Spitalul Mobil C. 4 A.
5	Barbu Ilie	Serg. instr.	1913	Broșteni		Dealul Porcului
6	Grigor. I. Teodor	Plut. rezer.	1912	Pitești		Lagărul Ploești
7	Postelnicu Marin	Plut.	1918	Moșoaia		Spit. 220 Bacău
8	Bădescu Nicolae	Serg. instr.	1910	Vâlcelele		Infermeria Gănești
9	Enache Gh.	Soldat	1907	Drăgușani	Vaslui	Infirmeria Verdea
10	Răducănoiu Ion	Sergent	1908	Vâlcelele		Spit. Vaslui No. 251
11	Negrilă Marin	Soldat	1908	Fâlfani	Județul Argeș	Lupta Kalbor
12	Nicolescu Marin	"	"	Băbana		idem
13	Răncău Marin	"	"	Moșoaia		Spital Brașov
14	Bratu Stan	"	"	Gliganu		Lupta Moha
15	Urseanu Marin	"	"	Ciomăgești		idem
16	Popi Dumitru	"	"	Tutana		idem
17	Dragomir Marin	"	"	Bradu		idem
18	Manea Dumitru	"	"	Tuțulești		idem
19	Nicolae Stan	"	"	Săpata de jos		idem
20	Păun Ion	"	"	Albota		idem
21	Tufeanu Marin	"	"	Bascovele		Spit. M. R. E.
22	Țiganu Marin	"	"	Șerbănești		Lupta Predeluș
23	Baciu Pandelică	"	"	C. de Argeș		Spit. Etapă No. 3
24	Tomescu Ion	"	"	Olanu		Lupta Moha
25	Baicea Flora	"	"	Pădureți		Spit. M. R. E.
26	Voicu Marin	"	"	Bradu		Semi Spit. Evac. No. 3
27	Boroiu Dumitru	"	"	Păduroi	Spit. Bacău No. 219	
28	Nițu Gheorghe	"	"	Săpata de jos	Spit. Strunga No. 264	
29	Barbu Stan	"	"	Gliganu	idem	
30	Turcu Marin	"	"	Groși	Inf. Satu Nou	
31	Radu Ilie	"	"	Tuțulești	Lupta Inotești	
32	Popa Dumitru	"	"	Suici	Spit. Amb. Div. I	

NUMELE ȘI PRNUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
			Comuna	Județul	
3 Encuțu Gheor.	Soldat	1908	Măcăi		Centr. Instr. A. II
4 Petcu Grigore	"	"	Stoilești		Spit. Bacău No. 220
5 Duță Toma	"	"	Cocu		Lupta Dealul Porcului
6 Vlad Marin	"	"	Bascovele		Spit. No. 168 P. N.
7 David Vasile	"	"	C. de Argeș		Lupta Inotești
8 Ioniță Gheorghe	Caporal	1909	Urluești		Lupta Predeluș
9 Stănică Ion	"	"	Milcoiu		Lupta Inotești
0 Deaconescu C-tin	"	"	Moșoaia		Lazar. 220 Bacău
1 Iacob Marin	"	"	Păduroiu		Marele Triaj Bacău
2 Soare Dumitru	Soldat	1909	Lăunele de jos		Lupta Moha
3 Dinu Florea	"	"	P. Lacului		idem
4 Părvulescu Marin	"	"	Galicea		idem
5 Preoteasa Savu	"	"	Tutana		idem
6 Marin D. Gheor.	"	"	Pitești		idem
7 Petre Iancu	"	"	P. Lacului		idem
8 Apostol Gheor.	"	"	Șuici		idem
9 Pătrașcu Parasc.	"	"	Albota		idem
0 Tafarangă Badea	"	"	Gliganu		Com. Gliganu
1 Popa Gheorghe	"	"	Rociu		M-tele Țigaia
2 Duroiu Patru	"	"	Boișoara		Lupta Predeluș
3 Andrei Simion	"	"	Groși		Spit. Mob. C. 4 A.
4 Simion Ion	"	"	Ciofrângenii		Depoz. Conv. Bacău
5 Gheorghe S. Gh.	"	"	Hințești		Spit. Burduj. 414
6 Comănescu Ion	"	"	Moșoaia		Spit. P. N. No. 168
7 Nicolescu Radu	"	"	Stoilești		Inf. P. S.
8 Ion Dumitru	"	"	Bascov		Spit. Mob. No. 1
9 Duță Nicolae	"	"	Șuici		Spit. Conv. Bacău
0 Paroș Gheorghe	"	"	Boișoara		idem
1 Ivașcu Marin	"	"	Oarja		Spit. Piatra N. No. 168
2 Nicolae Const.	"	"	Pădureți		Spit. Conv. Bacău
3 Cherciu Marin	"	"	Dobrogost.		Spit. evac. No. 3 Sasc.
4 Albu Florea	"	"	Săpunari		Spit. No. 42
5 Moșteanu Gheor.	"	"	Tigveni		Lupta D. Porcului
6 Petre Ion	"	"	Corbi		idem
7 Simiouescu Gh.	"	"	Jiblea		Centru Triaj Gârleni
8 Broscuță Gheor.	"	"	Berislăvești		idem
9 Enache Mihai	"	"	P. Lacului		Spit evac. No. 1
0 Brâncău Marin	"	"	Moșoaia		" Brașov
1 Stanciu Const.	"	"	Tigveni		Lupta Sch. Tarnița

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
72	Ilinca Florea	Soldat	1909	Suici		
73	Văcaru Ion	"	"	Trepteni		
74	State Marin	"	"	Bascovele		Casa str. Măncuș, 24 R. I.
75	Eftimie Const.	"	"	Titești		Spit. M. R. E.
76	Ioniță Ion	"	"	Bârsoiu		Laz. Friz. Star. Pomerania
77	Ilinca Constantin	"	"	Berislăvești		Inf. I și R. Zvork în Pri. Bosnia
78	Florea Toma	"	"	Gliganu		Baraca Prijedor Bosnia
79	Jianu Marin	Sergent	1910	Pădureți		Lupta Predeluș
80	Trandafir Aurel	Caporal	1910	Pitești		Lupta Moha
81	Ene Șerban	"	"	Căteasca		Tr. Sanitar No. 12
82	Dumitru Ion	"	"	Drăganu		Spit. Hălăucești
83	Popescu D. Cons.	"	"	Rociu		Inf. P. S.
84	Ioniță Gheorghe	"	"	Păduroi		Spit. mob. No. 2
85	Dinu Marin	"	"	Gruiu		Lupta Poiana Galului
86	Nedelea Gheor.	"	"	Cerbu		Spit. Sculeni
87	Marinică Marin	"	"	Găvana		Lupta Inotești
88	Gheorghe I. Ioan	"	"	Cocu		Lazaretul Sivdulari
89	Stroe Dumitrache	"	"	Braduri		Com. Foltești Covur.
90	Drăghici Dumitr.	Soldat	1910	Jiblea		Lupta Satu Mândra
91	Ștefănescu Stan	"	"	Costești		Trecerea Oltului
92	Badea Const.	"	"	Rătești		Lupta Moha
93	Rotărescu I. Nic.	"	"	Richifelele sus		idem
94	Uță Constantin	"	"	Fedeleşoiu		idem
95	Nicolae Const.	"	"	Costești		Lupta dela Batfolu
96	Ștefan Gheorghe	"	"	Gliganu		Lupta Predeluș
97	Iliescu Const.	"	"	C.-de-Arg.		Spit. M. R. E.
98	Ion Constantin	"	"	Lăune de jos		" No. 365 Bacău
99	Dorobanțu Ion	"	"	Pleșoiu		" P. N. No. 228
100	Geamgavelea Ion	"	"	Șerboeni		" Rașca No. 42
101	Marin Ion	"	"	Gruiu		" Mob. Div. I.
102	Langă Gheorghe	"	"	Olanu		idem
103	Călin Stancu	"	"	Stolnici		Inf. Satu Nou
104	Bărbulescu Gh.	"	"	Lăune de jos		" Gănești
105	Androne Ion	"	"	Cremenari		Spit. Cov. Bacău
106	Dumitru Ion	"	"	Broșteni		Centr. Instr. Bacău
107	Cârlea Dumitru	"	"	Trepteni		Spit. Pașcani 262
108	Moloiu Ion	"	"	Sălătruc		" P. N. 222
109	Vasilescu Aurel	"	"	Pitești		" Mil. Tg. Fr.

S
A
R
I
D
E
S
J
U
D
E
T
U
L
I

NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
			Comuna	Județul	
0 Butuc Ion	Soldat	1910	Milcoiu		Spit. Conv. Bacău
1 Ușurelu Ion	"	"	Richiț. jos		" Mobil No. 3
2 Căpânoaia Nic.	"	"	C.-de-Arg.		idem
3 Grindei Nedelea	"	"	Tuțulești		idem
4 Vasile Tănase	"	"	Fălfani		Spit. camp. No. 2
5 Sima Marin	"	"	Richiț. sus		" No. 425 Iași
6 Marin Voicu	"	"	Broșteni		" No. 168 P. N.
7 Langă Alexandru	"	"	Olanu		Lupta Cașin
8 Sandu Const.	"	"	Albota		" Mărăști
9 Sanda Const.	"	"	Merișani		idem
20 Anghel Gheor.	"	"	Suseni	S	Spit. Amb. Div. I
21 Danac Radu	"	"	Broșteni		Lupta cota 464
22 Manu Gheorghe	"	"	Braduri	O	Spit: Mob. No. 12
23 Păduroiu Alex.	"	"	L. Corbului	G	Lupta D. Porcului
24 Stancu Preda	"	"	Broșteni		Idem
25 Badea Ion	"	"	Mareș	I	Amb. Diviz. III
26 Popa Ilie	"	"	Săpata jos	A	Lupta Varnița
27 Alexandrescu Al.	"	"	Pitești		Spit. P. N. No. 31
28 Pasat Marin	"	"	Băbuești		Inf. Satu Nou
29 Cuceanu Savu	"	"	"	I	Spit. Iași
30 Maria Dumitru	"	"	"		" No. 2 Contag.
B1 Teșa Ion	"	"	Perișani	J	Centru Tub.Trusești
B2 Panait Ion	"	"	Trepteni		idem
B3 Constantin Ion	"	"	Săpata	f	P. activă
B4 Paraschivescu C.	"	"	Pitești		idem
B5 Mihalcea Ion	"	"	Vâlcele	e	idem
B6 F'orea Nicolae	"	"	Richiț. sus	D	Lupta D. Porcului
B7 Porceanu Gheor.	"	"	Tutana		Spitalul C. Roșie
B8 Bugan Ion	"	"	Gruiu	J	Lazaretul Bacău
B9 Mușulete Ion	"	"	Olanu		La Domiciliul său
40 Ștefan B. Ion	"	"	Bercioiu		Lagărul Priz. Corabia
41 Stroe Radu	"	"	Martalogi		In com. Gohor Tutov
42 Ilie Mihaiu	"	"	Mareș		La casa sa
43 Galice Grigore	"	"	Bercioiu		idem
44 Mirea Florea	"	"	L. de jos		Lazaretul Șindrilar
45 Vlășceanu Marin	"	"	Scheiu		Infir. Prijedor
46 Gibă Ion	"	"	Ciofrângenii		idem
47 Petrică Petre	"	"	Ionești		La domiciliul său
48 Boboc Gheorghe	"	"	Budești		Lagărul Dellinger
49 Păunescu Const.	"	"	Urși		Inf. Zvornic Prijedor
50 Anghel D-tru	"	"	Suseni		Spit. Filantr. Buc.

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
151	Stoianovici Nic.	Sergent	1911	Pitești		Lupta St. Petru
152	Pavelescu D-tru	"	"	Golești		" Predeluș
153	Lazăr Petre	"	"	Boișoara		" Inotești
154	Scarlat Ilie	"	"	Pitești		" Vizantea
155	Ionescu Gheor.	"	"	Brătieni		Comuna Bâlca
156	Diaconu Florea	"	"	Broșteni		La domiciliul său
157	Anghel Ion	Caporal	1911	Braduri		Lupta Mândra
158	Dumitrescu Pet.	"	"	Buzești		" Predeluș
159	Zamfir Ion	"	"	Slătioare		Spit. com. Bacău
160	Gheorghe Cristea	"	"	Silișteni	S	Spit. 168 P. N.
161	Rizoiu Ion	"	"	Budești		" Carmen Silva
162	Diaconu Ion	Soldat	1911	Blidari		Lupta Mândra
163	Mănescu Ion	"	"	Jiblea		" Kalbor
164	Tudose Gheor.	"	"	Sălătruc		" Moha
165	Călin Gheorghe	"	"	Dăngesti		M-tele Tîgaia
166	Constantin Gh.	"	"	Oarja		Lupta Predeluș
167	Văcălie Nicolae	"	"	Urluști		idem
168	Diaconu Alex.	"	"	Tutana		Lupta Unghia Mare
169	Bălan Dumitru	"	"	Bârsoiu		" Inotești
170	Toma Stan	"	"	Șerbănești		Spit. conv. Bacău
171	Ghera Gheorghe	"	"	Runcu		Amb. Div. III
172	Lungu Ion	"	"	Stoilești		idem
173	Paraschiv Ion	"	"	P. Lacului		Spit. mob. No. 3
174	Pătrănar Nic.	"	"	Rătești		Idem
175	Ghiță Gheorghe	"	"	Cepari		Spit. 221 Bacău
176	Modoran Gh.	"	"	Berislăvești		" contag. No. 3
177	Burete Radu	"	"	Pădureți		Lupta Mărăști
178	Gheorghe Florea	"	"	Săpata jos		idem
179	Barbu Marin	"	"	P. Lacului		idem
180	Stoiculescu Gh.	"	"	Dănicei		idem
181	Oancea Dobre	"	"	Săpata jos		Spit Amb. Div. III
182	Gheorghe Pătru	"	"	Gruiu		Lupta Poiana Calului
183	Lița Ion	"	"	Mârghia		" Răchitași
184	Nicola Ion	"	"	Moșoaia		" D. Porcului
185	Enache Ion	"	"	Băbuești		Spit. No. 168 P. N.
186	Marin Nicolae	"	"	Moșoaia		" Bisericani
187	Mihai Constantin	"	"	Șuici		Lupta Doftana
188	Marmolea Vasile	"	"	Băbuești		" D. Cădea
189	Tolbaru Gheor.	"	"	Șuici		Spit. contag. No. 2

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
190	Mihalcea Ion	Soldat	1911	Vâlcele		P. activă
191	Olteanu Petre	"	"	Cepari		Idem
192	Păsat Marin	"	"	Băbuești		Idem
193	Ene Moise	"	"	Ciofrângeni		Lupta D. Porcului
194	Cosma Nicolae	"	"	Jiblea		Spit. M. R. Elisab.
195	Ion Marin	"	"	Bascov		La domiciliul său
196	Iliescu Dumitru	"	"	Silișteni		Ambulanța Div. III
197	Burciu Marin	"	"	Stolnici		Spit. No. 143 Șc. Pod. și Ș. B.
198	Gogoanță Ion	"	"	Bascovele		Infir. Prij. Boznia
199	Nila Nicolae	"	"	Lăunele sus		In comuna Bârsolu Argeș
200	Toma Gheorghe	"	"	Ciofrângeni	S	Infir. Prij. Boznia
201	Beznea Ion	"	"	Șuici		Spitalul Civil Pitești
202	Anghel Ion	"	"	Suseni		La Domiciliul său
203	Bănuță Gheor.	"	"	Ciofrângeni		idem
204	Olaru Dumitru	Sergent	1912	Bârsoiu		Spit. No. 3 Etapă
205	Oprea Marin	"	"	Tuțulești		Lupta M-tele Tig.
206	Tudorache Radu	"	"	Moșoaia		Spit. Ploești 147
207	Dobrin Florea	"	"	Bleici		Spit. Bacău No. 219
208	Oprea Ion	"	"	Moșoaia		Lupta Inotești
209	Angheloiu Ion	"	"	Corbi		Lupta Dealul Porc.
210	Cârstoveanu M.	"	"	Martalogi		Spit. C. Roșie Lic. B. Pitești
211	Lăpușanu Ion	"	"	Racovița		Lag. Laz. No.1 Cseris Prusia
212	Anghel Ion	Caporal	1912	Braduri		Lupta Satu Mândra
213	Mincivnă Ion	"	"	Tigveni		Lupta Moha
214	Prodănel Gh.	"	"	Râchițele sus		Ambulanța Div. III
215	Popescu Nicolae	"	"	Serbănești		idem
216	Radu Dumitru	"	"	Găvana		idem
217	Mincivnă Nicolae	"	"	Tigveni		Lupta Sch. Tarnița
218	Manea Mihail	"	"	Câineni		Spit. M. R. Elisab.
219	Răbigan Const.	Soldat	1912	Hințești		Spit. 80 C.-Lung
220	Stătică Gheorghe	"	"	Cepari		Lupta Moha
221	Alexe Ion	"	"	Broșteni		idem
222	Lungu Gheorghe	"	"	Cepari		idem
223	Mihai Ion	"	"	Lăunele de jos		idem
224	Ilie Gheorghe	"	"	Gliganu		idem
225	Epure Preda	"	"	Bascovele		Lupta dela Batfolu
226	Ion Toma	"	"	Borlești		idem
227	Șolovârtea Toma	"	"	L. de jos		idem

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
228	Slăboiu D-tru	Soldat	1912	Stoilești		Lupta dela Batfolu
229	Tănase Stancu	"	"	Gliganu		Lupta Predeluș
230	Goarlă Gheorghie	"	"	Scheiu		Spit. I. C. B. Pitești
231	Velea Dumitru	"	"	Richitelele		Spit. No. 237 P. N.
232	Vaparu Gheor.	"	"	Fălfani		P. activă Verdea
233	Bughianu Vasile	"	"	Dănicei		Lupta Inotești
234	Ion Nicolae	"	"	Poenari		Spit. Bacău No. 367
235	Marin Grigore	"	"	Țuțulești		Inf. P. S.
236	Ion B. Ion	"	"	Lăune jos		Spit. Conv. Bacău
237	Ilina Florea	"	"	Suici		Spit. Mob. No. 1
238	Tănase Ion	"	"	Giurgiuven	Ș	idem
239	Roșoagă Dumitru	"	"	Jiblea	o	Infirmeria Gănești
240	Bratu Nicolae	"	"	Tutana	e	Spit. Mil. Tg. Fr.
241	Nopteșanu Ion	"	"	C.-de.-Arg.	r	Spit. Mob. No. 3
242	Radomir Lepăd.	"	"	Racovița	g	Spit. Evac. No. 3
243	Marin Ion	"	"	Oarja	A	Lupta Roșculeți
244	Dușu Ion	"	"	Urși	r	idem
245	Luțu Toma	"	"	Gliganu	A	Lupta Mărăști
246	Neguț Dumitru	"	"	"	I	Spit. Bacău 221
247	Căpătână Ion	"	"	Uda de sus	J	Lupta Poiana Cal.
248	Catrina Mihail	"	"	Pitești	u	idem
249	Stanciu Ion	"	"	Hârsăști	l	idem
250	Călin Const.	"	"	Bascov	u	Lupta D. Porcului
251	Olaru Vasile	"	"	Berislăvești	l	Spit. evac. No. 1
252	Borțoiu Const.	"	"	"	u	Lupta V. Șușița
253	Iatagan Gh.	"	"	Suici	J	Lupta D. Cireșoaia
254	Nicolae Gheor.	"	"	Dădulești	u	Spit. Brâncov. 272
255	Berbecel Gheor.	"	"	Fedeleşoiu	l	Spit. P. N. No. 31
256	Ene Apostol	"	"	Slătioare	J	Irești Putna
257	Milicioiu Ion	"	"	Trepteni	u	Spit. Pătra N. No. 168
258	Bălțeanu Nicolae	"	"	Tigveni	J	Lupta Inotești
259	Nicolae M. Alex.	"	"	Piteștii	u	P. activă
260	Alexe Ion	"	"	Broșteni	J	Lupta Moha
261	Lăutaru Nicolae	"	"	Dobrogost.	u	
262	Părvu Dumitru	"	"	Milcoiu	J	
263	Constantines. N.	"	"	Hârsești	u	Spit. Rusesc Bic.
264	Tantana Gheor.	"	"	Titești	J	La domiciliul său
265	Bujoreanu Ion	"	"	Găvana	u	Sp. Kasarasker 2 A.
266	Vulparu Ion	"	"	Fedeleşoiu	J	Lagărul Lansdorf.
267	Croia Ștefan	"	"	C.-de.-Arg.	u	La domiciliul său
268	Bălașa Florea	"	"	Stoilești	J	Idem

No. curent	NUMELE ȘI PRNUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
269	Cazacu Nicolae	Soldat	1912	Căineni		Inf. Prijedor Bosnia
270	Mircea Neacșu	"	"	Rătești		Spit. Bosnia
271	Mirea Gheorghe	"	"	Cremenari		Spit. No. 2 Tuchel
272	Ungureanu Ion	"	"	"		Lagărul Priz, Zvor.
273	Badea Nicolae	"	"	V. Danului		idem
274	Neacșu Gheor.	"	"	Cepari		idem
275	Țuguriu Ion	"	"	V. Danului		Lagărul Prij. Bosnia
276	Mandea Nicolae	"	"	Boișoara		idem
277	Tușca Ion	"	"	Richiț. sus		In lupt. din apr. Pl.
278	Dumitru Marin	Sergent	1913	Braduri	S	Lupta Inotești
279	Iliescu Petre	"	"	Gliganu		idem
280	Călin Nicolae	"	"	Richiț. jos	0	Lupta Poiana Cal.
281	Bădescu Marin	"	"	Vâlcelele	0	Amb. Div. III
282	Petrescu Marin	"	"	Săpunari	0	
283	Bulacu Marin	"	"	Tutana	r	La domiciliul său
284	Sârbu Constantin	Caporal	1913	Fedeleşoiu	A	Lupta Inotești
285	Mandrea Nicolae	"	"	Boișoara		Inf. Gănești
286	Diaconu Nicolae	"	"	Groși	J	Spit. reg. Burduj.
287	Sora Nicolae	"	"	Ciofrângenii	J	Spit. Bacău 218
288	Duca Constantin	"	"	Moșoaia	f	Spit. camp. No. 5
289	Balan Nicolae	"	"	Poenari	0	Spit. Rusesc Sculeni
290	Minculescu Petre	"	"	Prundu	0	Lupta Unghia M.
291	Popa Pătru	"	"	Perișani	d	Spit. C. Roșie Stănița Roman
292	Voicu Dumitru	Soldat	1913	Ciofrângenii	J	Lupta Kalbor
293	Pleșiță Petre	"	"	"	J	" Moha
294	Neteru Florea	"	"	Dedulești	J	Idem
295	Ioniță Petre	"	"	Șuici		Lupta Satu Lung
296	Costache Tudor	"	"	Păduroi		Spit. Mil. R. E.
297	Tudorache Nic.	"	"	Suseni		Lupta M-tele Tigaia
298	Const. Badea	"	"	Albota		" Predeluș
299	Popa Ion	"	"	Groși		" Inotești
300	Oprea Const.	"	"	Albota		Spit. Bârlad 471
301	Radu Stan	"	"	Mărghia		Verdea Putna
302	Neacșu Ion	"	"	Crucișoara		Lupta Schitu Tarnița
303	Șelaru Ion	"	"	Dăngesti		" Inotești
304	Jianu Nicolae	"	"	Ciofrângenii		Com. Orbeni
305	Dolga A. Gh.	"	"	Găvana		Centr. Instr. A. II
306	Sima Nicolae	"	"	Broșteni		Spit. Bacău 220

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
307	Dicu Ion	Soldat	1913	Dănicei	S e s A I D e s A I D e s A I D e s	Spit. Mobil No. 1
308	Dibă Florea	"	"	Fâlfani		Verdea Putna
309	Becheru Marin	"	"	Macăi		Centr. Instr. Arm. II
310	Cârstei Const.	"	"	Costești		Spit. conv. Bacău
311	Manea Marin	"	"	Măcăi		Inf. P. Act.
312	Chirea Nicolae	"	"	Boișoara		Spit. Str. No. 464
313	Ileana Pătru	"	"	Fedeleşoiu		Amb. Div. III
314	Dima Ion	"	"	Groși		Spit. P. N. No. 168
315	Stroe Gheorghe	"	"	Sămara		Spit. Evac. No. 3
316	Matei Ion	"	"	Runcu		" Sf. Spiridon 239
317	Dobrin Ion	"	"	Albota		Lupta Mărăști
318	Șerban Gheorghe	"	"	Budeasa		Spit. Evac. No. 1
319	Cornea Petre	"	"	Boișoara		idem
320	Briceag Marin	"	"	Hințești		Lupta D. Porcului
321	Ciucă Alex.	"	"	Moșoaia		Idem
322	Țița Alexandru	"	"	Slătioare		Idem
323	Vochin Marin	"	"	Braduri		Spit. Mob. No. 1
324	Sericiu Nicolae	"	"	Runcu		" No. 217 Bacău
325	Enache Dumitru	"	"	Drăganu		" contag. Tecuci
326	Ion Mihail	"	"	Pitești		Spit. Mil. R. E.
327	Sandu Marin	"	"	Dobrogost.		P. Activă
328	Negescu Marin	"	"	Bascovele		Lupta Muntele R.
329	Ciobanu Matei	"	"	Tutana		in Alexandria
330	Truță Ion	"	"	Săpata jos		Laz. de români Târgoviște
331	Florea Nicolae	"	"	Tutana		Lazaretul Tuchel
332	Sima Gheorghe	"	"	Fedeleşoiu		La domiciliul său
333	Marin Dumitru	"	"	Silișteni		Amb. Diviz. III
334	Vuță Ion	"	"	Titești		La domiciliul său
335	Baicu Gheorghe	"	"	Fedeleşoiu		Lagărul priz. Lanz.
336	Pană Vasile	"	"	Richiț. jos		La domiciliul său
337	Bulearcă Gheor.	"	"	Dănicei		Lag. Zvornic Prijed.
338	Iordache Sima	"	"	Stoilești		Lagărul Trofiach
339	Nodă Ion	"	"	Cepari		Spit. Contag. No. 2 Adj. Jud.
340	Stanca Vasile	"	"	Șerbănești		Lag. Prij. Bosnia
341	Tache Gheorghe	"	"	Ciofrâng.	idem	
342	Berechet Ion	Sergent	1914	Moșoaia	Verdea Putna	
343	Fețeanu Const.	"	"	Perișani	Lupta Schitu Tarn.	
344	Oprea Nicolae	"	"	Tutana	" Inotești	
345	Ion Stan	"	"	Cerbu	Idem	
346	Bârșan Ștefan	"	"	Bârsoiu	Spit. Botoș. 380	

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
347	Radu Constantin	Soldat	1910	Căteasca		Lupta Humorod
348	Olteanu Petre	Sergent	1914	Drăganu		Lupta P. Calului
349	Leonte Cristea	"	"	Pitești		Pe câmpul de luptă
350	Dobre Radu	"	"	Săpata jos		Spital Bacău
351	Marin Nanu	Caporal	1914	Oarja		Lupta Satu Lung
352	Marin Florea	"	"	Săpata jos		Vest Vama Bratocea
353	Iorga Alexandru	"	"	Costești		Lupta Inotești
354	Bălășache C-tin	"	"	Bârsoiu		idem
355	Bețivu Nicolae	"	"	Măcăi	5	Spit. 220 Bacău
356	Sârbu Constant.	"	"	Fedelesoiu	6	Lupta Inotești
357	Cârstoiu Ion	"	"	Șuici	6	Spit. Etape No. 3
358	Iordache Paras.	Soldat	1914	Dănicei		Lupta Kalbor
359	Cârstea Tănase	"	"	Săpata sus		Spit. Ploești 151
360	Bălan Dumitru	"	"	Budești		Lupta Moha
361	Iordan C-tin	"	"	Jiblea		Lupta Homord
362	Catrina Toma	"	"	Vâlcele		Lupta St. Petru
363	Bădoiu Gheorgh.	"	"	Rătești		Depoz. convalesc.
364	Ștefănică Nicolae	"	"	Olanu		Spit. No. 168 P. N.
365	Martin Nicolae	"	"	Racovița		Lupta Inotești
366	Ghiță Ion	"	"	Suseni		idem
367	Ceapă Petre	"	"	Berislăvești		idem
368	Dumitru Radu	"	"	Silișteni		Spit. No. 168 P. N.
369	Gheorghe Marin	"	"	Sătioare		Spit. conv. Bacău
370	Văduva Nicolae	"	"	Olanu		idem
371	Bănică Gheorgh.	"	"	Rătești		Infirm. Div. III
372	Nicolae Irimia	"	"	Gruiu		Spit. conv. Bacău
373	Stroe Radu	"	"	Silișteni		" Mil. Tg. Fr.
374	Gheorghe Badea	"	"	Braduri		" conv. Gârleni
375	Păduroiu Andrei	"	"	Pădureți		" conv. Bacău
276	Gogorea Gheor.	"	"	Richiț. sus		" Strunga 464
377	Doncu Ion	"	"	Cepari		" Mil. Tg. Fr.
378	Neagoe Dumitru	"	"	Ionești		Comuna Pașcani
379	Niță Tănase	"	"	Gruiu		Lupta Roșculești
380	Clipici Nicolae	"	"	Galicea		idem
381	Anghelescu Nic.	"	"	Șuici		idem
382	Chirilă Gh.	"	"	Cepari		Spit. P. N. 232
383	Martalogu Ion	"	"	Bascovele		" 3 Evac.
384	Samăreanu Nic.	"	"	Silișteni		Lupta P. Calului

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	Contingentul	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
424	Grigore Andrei	Soldat	1915	Țuțulești		Lupta Kalbor
425	Orjanu Const.	"	"	Suseni		" Moha
426	Geambei Nicolae	"	"	Ciofrângenii		" Botfolu
427	Ciolampea D-tru	"	"	Tutana		" St. Petru
428	Tudor Nicolae	"	"	Pitești	S	" "
429	Caroaciu Marin	"	"	Bradurile		" Predeluș
430	Păun Nicolae	"	"	C.-de-Arg.		" "
431	Miroiu Voicu	"	"	Silișteni	E	Vest Vama Bratocea
432	Martin Const.	"	"	Titești		idem
433	Danciu Ion	"	"	Hințești	C	Lupta Predeluș
434	Ene Florea	"	"	Sămara		Spit. Cotroceni, 114
435	Cristea Gheorghe	"	"	Runcu		Centr. Instr. Arm. II
436	Gârța Stoica	"	"	Griuiu	R	Lupta Inotești
437	Tudora Stelian	"	"	Pitești		idem
438	Bica Dumitru	"	"	Tutana	A	idem
439	Răducu Nicolae	"	"	Macăi		idem
440	Ciobănică Marin	"	"	"		idem
441	Maria Marin	"	"	Richiț. sus		Centr. Instr. A. II
442	Zarioiu Nicolae	"	"	Golești		Inf. Satu Nou
443	Popa Ion	"	"	Tutana	L	Spit. conv. Bacău
444	Popa Constantin	"	"	Săp. de sus		idem
445	Gheorghe Marin	"	"	Hințești	U	Ambulanța Div. III
446	Frunteanu N.	"	"	Jiblea		idem
447	Dumitrescu C.	"	"	Boriești		Spit. conv. No. 3
448	Andrei Ion	"	"	Bârsoiu	T	P. Activă
449	Rizoiu Tudor	"	"	Budești		Spit. Dumbrava
450	Nicolescu Ilie	"	"	Stoflești	E	Spit. Bacău 220
451	Cârcei Ion	"	"	Cocu		Inf. Satu Nou
452	Criștescu Nicolae	"	"	Vâlcelele		Tr. Etape No. 5
453	Pătuleanu D.	"	"	Pitești		Spit. No. 3 Evac
454	Dură Florea	"	"	Ciutești	D	" 4 "
455	Mierlă Const.	"	"	Hârsești		Lupta Roșculești
456	Rădoi Ion	"	"	Urluești	U	Spit. Regina Maria
457	Mihai Iordache	"	"	Ciutești		Lupta P. Calului
458	Blanca Ion	"	"	Boișoara		idem
459	Puiu Dumitru	"	"	Trepteni	J	idem
460	Neagoie Vasile	"	"	V. Danului		Spit. Mobil. No. 12
461	Curcă Emilian	"	"	Săpunari		Lupta P. Calului
462	Mandrea Ion	"	"	Boișoara		Spit P. N. No. 168
463	David Ștefan	"	"	Cepari		Lupta D. Cireșoia
464	Șuță Constantin	"	"	Mareș		

No. curent	NUMELE SI PRONUMELE	GRADUL	Contingentul	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
465	Pătru Nicolae	Soldat	1915	Urluești	Județul Argeș	Spit. Contag. No. 4
466	Cătana Gh.	"	"	Poenari		Dealul Periș Putna
467	Ghenoiu Gh.	"	"	Golești		idem
468	Radu Marin	"	"	Bălcești		Spit. C. 4 Arm.
469	Duță Ilie	"	"	Suici		P. Activă
470	Alexe Vasile	"	"	Rătești		Spit. I. C. Brătianu
471	Zaharia Ilie	"	"	Bârsești		Lupta D. Porcului
472	Ene Ion	"	"	Boișoara		Spit. Mil. No. 210
473	Ciogoianu Ion	"	"	Ciofrângenii		Lupta Poiana Spin.
474	Iordache Const.	"	"	Lăune sus		
475	Nedelea Const.	"	"	Lăune jos		
476	Trochiță Const.	"	"	Dedulești		
477	Ion C. Ion	"	"	Săp. de jos		
478	Deaconescu D.	"	"	Tutana	J U D E T U L A R G E Ș	La domiciliul său
479	Duță Gh. Ion	"	"	Pitești		idem
480	Meleacă D-tru	"	"	Tutana		Laz. priz. Târgoviște
481	Dumitrescu D.	"	"	Cocu		Lag. Ostffiazonofa
482	Mihalcea S. Fl.	"	"	Pitești		La domiciliul său
483	Pantelică Ion	"	"	Fedeleşoiu		Infir. Prijedor Boznia
484	Dumitru Nicolae	"	"	Stoilești		Spit. Temișoara
485	Oprea Dumitru	"	"	V. Danului		Lag. Ostffiazonofa
486	Răiculescu Filim.	"	"	Suseni		Lag. Kiralighida
487	Mustăța Marin	"	"	Stoiceni		Lag. Bosnia
488	Enache Const.	"	"	Băiculești		Spit. No. 144 Iași
489	Alexe Gheorghe	"	"	Poenari		Laz. Alexandria
490	Gherghiceanu I.	"	"	Cremenari		Infir. Prijedor Bosnia
491	Sechel Ferentz	"	"	Pitești		Spit. C. Roșie fil. Iași No. 267
492	Roman Gheorghe	"	"	Fedeleşoiu		Spit. Iași No. 271
493	Mehedințu Petre	"	"	Săpunari	Spit. Mob. d. Albania	
494	Năstase Const.	"	"	Mărghia	Lag. Prijedor Zvornik	
495	Din Marin	"	"	Albota	Lag. priz. Prijedor	
496	Moșteanu Ion	Sergent	1916	Blidari	J U D E T U L A R G E Ș	Lupta D. Porcului
497	Dumitru Gh.	"	"	Groși		Lupta V. Șușița
498	Olteanu Nicolae	Caporal	"	Drăganu	J U D E T U L A R G E Ș	Lupta Inotești
499	Stoica Marin	"	"	Fâlfani		idem
500	Zinca Ion	"	"	Tutana		Inf. Satu Nou
501	Gherghina Stan	"	"	P. Lacului		Dealul Varlan
502	Marga Niculae	"	"	Hârsești		Spit. Strunga 464
503	Voinea Const.	"	"	Racovița		Spit. No. 168 P. N.

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	Contingentul	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat	
				Comuna	Județul		
504	Nicolae Ene	Caporal	1916	L. Corbului		Spit. Mobil. No. 1	
505	Duminică Gh.	"	"	Vâlcele		Lupta D. Porcului	
506	Ceașescu Gh.	"	"	Ciofrângeni		Sărata Basarabia	
507	Dumitru Ioan	"	"	Săp. de jos			
508	Ionescu D. Ioan	"	"	Pitești	E	La Domiciliul său	
509	Tudor Ion	"	"	Mareș		S	In lupta dela Cătăuți
510	Ispas Constantin	Soldat	"	Bârsăști	J	Lupta Kalbor	
511	Anuțescu Ion	"	"	Bascovele		U	idem
512	Stăriceanu Ion	"	"	Pădureți		A	Spit. Sinaia 162
513	Schiopu Vasile	"	"	Tuțulești		R	Lupta Moha
514	Oprea Marin	"	"	Sămara		I	idem
515	Popescu Alex.	"	"	Trepteni		D	idem
516	Nicolae Marin	"	"	Broșteni		E	idem
517	Marin Dumitru	"	"	Suici		T	Lupta Batfolu
518	Drăgușin Gh.	"	"	Richiț. sus		U	Lupta St. Petru
519	Mostaghiu Ion	"	"	Broșteni		L	idem
520	Nicolae Petre	"	"	Măcăi	E	idem	
521	Pișcotan Nicolae	"	"	Richiț. sus	T	idem	
522	Bârsan Alex.	"	"	Bascovele	E	idem	
523	Creangă Ion	"	"	Stoilești	J	Lupta M-tele Tigăia	
524	Tău Ion	"	"	Bârsoiu	D	Lupta Predeluș	
525	Matei Dumitru	"	"	Bălcești	U	idem	
526	Peleașă Nicolae	"	"	Uda de sus	L	idem	
527	Dima Gheorghe	"	"	Runcu	I	idem	
528	Dumitra Vasile	"	"	Giurgiuiv.	D	Lupta Predeluș	
529	Negrilă Dumitru	"	"	Tutana	E	idem	
530	Neacșa C-tin	"	"	Drăganu	J	Lupta Moha	
531	Bujor Dumitru	"	"	Cepari	U	" Unghia Mică	
532	Oprescu Dumitru	"	"	Păduroi	D	Lupta Predeluș	
533	Cârstea Gh.	"	"	Crângurile	Muscet	Piscu Bobului	
534	Dumitrache Ion	"	"	Sămara		Spit. Alexandria 76	
535	Popescu Ion	"	"	Vâlcele		Centr. Instr. Bacău	
536	Ion Pătru	"	"	Bârsoiu	Arges	Spit. Strunga No. 464	
537	Petria Marin	"	"	Albota		idem	
538	Bănică Nicolae	"	"	Tutana		Lupta Inotești	
539	Stoicănescu Ion	"	"	Olanu		idem	
540	Smaranda N.	"	"	Golești		idem	
541	Niță Constantin	"	"	Pitești	Județul	Spital Bacău	
542	Melcioiu Ion	"	"	Galicea		Centr. Instr. Bacău	
543	Florea Tudor	"	"	Pitești		Spit. Bacău	

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
544	Neacșu Gh.	Soldat	1916	Hârsăști		Spit. Bacău No. 223
545	Pătrășel Gh.	"	"	Galicea		Infermeria Gănești
546	Văjă Nicolae	"	"	Măcăi		Spit. Bacău
547	Bobică Const.	"	"	Salătruc		Spit. Bacău No. 221
548	Drăghici Ion	"	"	Berislăvești		Spit. Mob. No. 1
549	Dinu Marin	"	"	Fedeleşoiu		" Bacău
550	Tomescu Ilie	"	"	Scheiu		Amb. Div. III
551	Anuța Gheorghe	"	"	Jiblea		idem
552	Văduva Const.	"	"	Șuici		Spit. Bacău No. 220
553	Pișcotan Vasile	"	"	Richiș. sus		" Buhoci Bacău
554	Nicolae M. Alex.	"	"	Pitești		Depoz. contag Gârleni
555	Opincă Gh.	"	"	Stoilești		Spit. Hălăucești
556	Gușoi Marin	"	"	Trepteni		Spit. Mob. No. 1
557	Marin Călin	"	"	Gliganu		" Radiol No. 3
558	Fedot Ignat	"	"	Aidemir	Siliștra	" Pângărați
559	Roman Ioan	"	"	Fedeleşoiu		Lupta Marăști
560	Dinu Ioan	"	"	Șerboeni		idem
561	Pavel Nicolae	"	"	Runcu		Lumpta Câmpurile
562	Crețu Stan	"	"	Fâlfani		Spit. No. 2 Odesa
563	Costescu Ioan	"	"	Săpunari		Spit. Piatra N. No. 168
564	Dumitru Ion	"	"	Mareș		Lupta P. Calului
565	Tănăsioiu C-tin	"	"	Bârsoiu		Ambulanța Div. III
566	Ghiță Clement	"	"	Băseni		Lupta Dealul Porcului
567	Radu Ion	"	"	Richiș. sus		" Vizantea
568	Triveleanu M.	"	"	Săpunari		idem
569	Ceaușescu N.	"	"	Ciofrângeni		Lupta Poiana Calului
570	Stancu Dumitru	"	"	Fedeleşoiu		Spit. Roman 661
571	Florea Nicolae	"	"	Richiș. sus		Lupta P. Calului
572	Tudorache Florea	"	"	Mareș		Spit. P. N. No. 168
573	Untaru Gheorghe	"	"	Corbi		Amb. Div. 7
574	Frugină Gh.	"	"	Ciofrângeni		Spit. No. 427 P. N.
575	Pandelică Gr.	"	"	Băiculești		Spit. P. N. No. 168
576	Ilie Ioan	"	"	Dănicei		idem
577	Marin D-tru	"	"	Șerboeni		Spit. Mob. No. 6
578	Popescu Ștefan	"	"	Pădureți		" Contag. No. 4
579	State Const.	"	"	Urluești		" 168 Bacău
580	Flocan C-tin	"	"	Fedeleşoiu		idem
581	Petre Marin	"	"	Albota		Spit. 464 Strunga
582	Ioan Pătru	"	"	Bârsoiu		idem
583	Găju Ioan	"	"	Lăunele sus		Spit. contag. No. 2
584	Orășanu Ioan	"	"	Urși		Spit. camp. No. 5

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
585	Bădiță D-tru	Soldat	1916	Săpata sus	Județu Argeș	Spit. contag. No. 2
586	Zuduluf C-tin	"	"	Lăune jos		Lăunele de jos Argeș
587	Andrei M. Gh.	"	"	Olanu		Tr. Sanitar No. 27
588	Neață Florea	"	"	Ionești		S.
589	Rusu Ion	"	"	Richiț. sus		Spit. Corp. 4 Arm.
590	Stoica Marin	"	"	Măcăi		La domiciliul său
591	Popa Gheorghe	"	"	Milcoiu		
592	Rusu Ioan	"	"	Richiț. sus		
593	Ion Constantin	"	"	P. Lacului		La domiciliul său
594	Iatagan Ion	"	"	Șuici		idem
595	Sava I. Const.	"	"	Aidemir	Durost. idem	
596	Tache Gheorghe	"	"	Titești	Argeș idem	
597	Alexe Const.	"	"	Mareș	" Lag. Ostffiazonofa	
598	Porojan Ion	"	"	Rătești	" Inf. Prijedor Bosnia	
599	Niculicea Gh.	"	"	Moșoia	" Bibicani	
600	Pană Nicolae	"	"	Richiț. jos	" Spit. Zvornic Prijedor	
601	Bucuroiu Simion	"	"	C.-de-Arg.	" Lag. Prijedor Zvornic	
602	Dicu Teodor	"	"	Pitești	" idem	
603	Dumitrescu Ion	"	"	Braduri	" idem	
604	Nițescu Paul	"	"	C. Lung	Muscel Lag. Ostffiazonofa	
605	Mihăescu I. Mih.	Caporal	"	Pitești	idem	
606	G-escu G. Gh.	Soldat	"	"	Spit. No. 31 Bălțătești	
607	Tomșeneanu Ion	"	"	Țuțulești	Prijedor Bosnia	
608	Neașu Nicolae	"	"	Cocu	idem	
609	Barbu Ion	"	1917	Rătești	Județu Argeș	Infirm. Gănești
610	Bumbac Gh.	"	"	Uda de jos		idem
611	Dobra Florea	"	"	Dedulești		idem
612	Drăguț C-tin	"	"	Milcoiu		idem
613	Ion Ion	"	"	Gruu		idem
614	Pătrașcu N.	"	"	Oarja		idem
615	Smărăndoiu Ion	"	"	Dănicei		Spit. P. N.
616	Ghebaru Marin	"	"	Braduri		Centr. Inst. Ar. II
617	Constantin Gh.	"	"	Milcoiu		Spit. Ateneu 366
618	Profire C-tin	"	"	Jiblea		" P. N. 235
619	Constantin L. Ilie	"	"	Pitești		Inf. Gănești
620	Andrei Gh.	"	"	Cepari		idem
621	Șocărel Ion	"	"	Bleici		"
622	Țuțulan Gh.	"	"	Sălătruc		"
623	Săndulescu Ion	"	"	Băbuești	"	
624	Popescu Const.	"	"	Bârsoiu	"	

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
625	Oprea Gheorghe	Soldat	1917	Giurgiuveni		Infirm. Gănești
626	Părcălăbelu Ion	"	"	Stoilești		idem
627	Vuță Ion	"	"	C.-de-Arg.		"
628	Ignat Gheorghe	"	"	Jiblea		"
629	Lazăr Ion	"	"	Bascov		"
630	Zuduluf Marin	"	"	Lăune jos		"
631	Zamfirescu Filip	"	"	Stoilești		"
632	Bărgan Ion	"	"	Giurgiu.		"
633	Răpan Gheorghe	"	"	Gruiu		"
634	Diță Constantin	"	"	Berislăvești		"
635	Brătulescu Badea	"	"	Gliganu	Județul	Centr. Instr. Bacău
636	Vlădescu Gh.	"	"	Valcele		idem
637	Toma Ion	"	"	Sălătruc		idem
638	Ciobanu Const.	"	"	Bercioiu		Spit. 168 Piatra N.
639	Voinea Nicolae	"	"	Perișani		Inf. Gănești
640	Andrei Ion	"	"	Bleici		idem
641	Gheorghiuțescu Șt.	"	"	Urși		"
642	Dobre Ion	"	"	Richitelele		"
643	Berechet Gh.	"	"	Hârsăști		"
644	Voicu Lazăr	"	"	Tutana		"
645	Enache Ilie	"	"	Cocu		"
646	Negrilă Ilie	"	"	Tutana		"
647	Boroghină C-tin.	"	"	Golești		"
648	Calțoiu Dumitru	"	"	Bârsoiu		"
649	Zarioiu C-tin.	"	"	Golești		"
650	Mihailă Gh.	"	"	Cepari		"
651	Duminică Ion	"	"	Sămara		"
652	Ciomag Anghel	"	"	Gliganu		"
653	Buliga Dumitru	"	"	Rătești		"
654	Cocoș Neculae	"	"	Jiblea		"
655	Moțatu Neculae	"	"	Bradurile		"
656	Petre Constantin	"	"	Broșteni		"
657	Flocănci C-tin.	"	"	Fedeleşoiu		"
658	Babă Marin	"	"	Bascovele		Centr. Instr. Bacău
659	Bruhucu Neculae	"	"	Racovița		Com. Lungani Iași
660	Dumitrache Ion	"	"	Ionești		Sanator Bărnova
661	Olteanu Eftime	"	"	Pitești		idem
662	Porojan C-tin.	"	"	Richiț. de jos		Spit. Bacău
663	Alexe Stan	"	"	Țuțulești		Inf. Gănești
664	Ionescu Dumitru	"	"	Uda de sus		idem
665	Stancu Alexandru	"	"	Ciomăgești		"

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
666	Topan Florea	Soldat	1917	Broșteni		Infir. Cănești
667	Procopie Florea	"	"	Runcu		idem
668	Duțan Vasile	"	"	Măcăi		"
669	Anghel Gheorghe	"	"	Oarja		"
670	Baciu Gheorghe	"	"	Giurgiuveni		"
671	Dospina Gh.	"	"	Trepteni		"
672	Iordana Ion	"	"	Tigveni		"
673	Ciovână Grigore	"	"	Berislăvești		"
674	Gadoiu Barbu	"	"	Bârsești		"
675	Romele Tudor	"	"	C. de Argeș		"
676	Grigore Gh.	"	"	Lăunele sus	Județul Argeș	Centr. Instr. Bacău
677	Ioniță Neculae	"	"	Căteasca		idem
678	Teodorescu Petre	"	"	Boișoara		Infir. Gănești
679	Tănase Cristea	"	"	Bascov		Spit. camp. No. 3
680	Oprîtescu D-tru	"	"	Bercioiu		Infir. Gănești
681	Stan Neculae	"	"	Oarja		idem
682	Vlad Ion	"	"	Lăune jos		"
683	Lungu Constantin	"	"	Cepari		"
684	Ion Ștefan	"	"	Pitești		"
685	Barăscu Florea	"	"	Trepteni		"
686	Ștefănescu Vasile	"	"	Cepari		"
687	Cârlea Florea	"	"	Măcăi		"
688	Florea Gheorghe	"	"	Bascov		"
689	Șandru Ion	"	"	Câineni		"
690	Onete Gheorghe	"	"	Perișani		"
691	Popescu Ion	"	"	Milcoiu		"
692	Sima D-tru.	"	"	Păduroiu		Spit. Piatra N. No. 232
693	Ioniță N-lae	"	"	Uda de sus		Veniamin Costache
694	Mihai C-tin.	"	"	Mareș		Infir. Gănești
695	Popa Ion	"	"	Stoiceni		idem
696	Ciupagea D-tru.	"	"	Dedulești		idem
697	Rizea Voicu	"	"	Albota		Inf. Satu Nou
698	Giurea Ion	"	"	Boișoara		idem
699	Iancu Năstase	"	"	Sâmbara		Depoz. convalesc. Bacău
700	Niță Ion	"	"	Fâlfani		Infermeria Gănești
701	Oprea Preda	"	"	Prundu		idem
702	Sădeanu Ion	"	"	Boișoara		"
703	Bunescu C-tin	"	"	Șuici		"
704	Lixandru Ilie	"	"	"		"
705	Tudor Costache	"	"	Săpata de jos		"
706	Dinu Ion	"	"	Hîntești		"

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
707	Dițoiu Ion	Soldat	1917	Galicea	J u d e ț u l A r g e ș	Infrm. Gănești
708	Stan Oprea	"	"	Vâlcele		idem
709	Nică Neculae	"	"	Olanu		"
710	Constantin D-tru.	"	"	Ciutești		"
711	Rușeț D-tru.	"	"	Cocu		Spit. Iași No. 423
712	Mandi Gh.	"	"	Golești		idem
713	Predoiu Oprea	"	"	C. de Argeș		Spit. 4 Obuz. Bacău
714	Negoită Ion	"	"	Perișani		" Mil. Tg. Fr.
715	Țicu Ștefan	"	"	Bascov		" Mobil No. 3
716	Trașcă Neculae	"	"	Stoilești		idem
717	Zamfir Ion	"	"	Sămara		"
718	Constantin Florea	"	"	Stoilești		"
719	Colțea D-tru	"	"	Fedeleşoiu		"
720	Tudor C-tin	"	"	Corbi		Inf. Gănești
721	Sgârță Marin	"	"	Tigveni		Spit. Mil. Tg. Fr.
722	Ciucă Gheorghe	"	"	Pădureți		Spit. No. 3 Evac
723	Popescu Gh.	"	"	Stoilești		Sanatoriu Bisericani
724	Vălcioiu Gh.	"	"	Tutana		idem
725	Enculescu Virgil	"	"	Pitești		Spit. Gârleni
726	Iacob Mihăilă	"	"	Racovița		Spit. Tg. Frumos
727	Brătulescu N-lae.	"	"	Pitești		idem
728	Anghel Ion	"	"	Golești		"
729	Șerban Ion	"	"	Gliganu		"
730	Călin D-tru.	"	"	Dănicei		"
731	Drăghici N-lae.	"	"	Căteasca		"
732	Duminecă Toader	"	"	Groși		"
733	Stancu C-tin.	"	"	Corbi		"
734	Dulică Marin	"	"	Drăganu		"
735	Luca Gheorghe	"	"	Cepari	"	
736	Mihăiță Petre	"	"	Rociu	"	
737	Poenaru N-lae.	"	"	Runcu	"	
738	Diaconu Gh.	"	"	Cocu	"	
739	Lincă Marin	"	"	Stoilești	"	
740	Rizea Florea	"	"	Urși	"	
741	Piroiu Const.	"	"	Găvana	"	
742	Mischim Gh.	"	"	Trepteni	"	
743	Simianu Gh.	"	"	Ciofrângenii	"	
744	Stanciu Badea	"	"	Țuțulești	"	
745	Petrescu Ion	"	"	Săpunari	"	
746	Bratu Stancu	"	"	Gliganu	"	
747	Roicu Nicolae	"	"	Pădureți	"	

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
748	Constantin C-tin.	Soldat	1917	Runcu		Spit Tg. Frumos
749	Eva D-tru	"	"	Suici		idem
750	Voicea D-tru.	"	"	Richiț. sus		"
751	Pleșa Alex.	"	"	Groși		"
752	Dima Stan	"	"	Câteasca		"
753	Olaru Gheorghe	"	"	Bârsoiu		"
754	Stanca Marin	"	"	Oarja		"
755	Anca Gheorghe	"	"	Tutana		"
756	Zinca Constantin	"	"	C. de Argeș		"
757	Martin Gh.	"	"	Richițele sus		"
758	Rădulescu Marin	"	"	"		"
759	Ciuculete Alex.	"	"	Olanu		"
760	Buleașcă D-tru.	"	"	Dănicei		"
761	Bondoc Ion	"	"	Stoicieni		"
762	Cilipan Tudor	"	"	Drăganu		"
763	Stan Radu	"	"	Costești		"
764	Căldăraru C-tin.	"	"	Bercioiu		Spit. Mobil No. 3
765	Pârveu C-tin	"	"	Bălăcești		Spit. Tg. Frumos
766	Mănescu Ion	"	"	Drăganu		idem
767	Giurea Gheorghe	"	"	Milcoiu		"
768	Andrei Ion	"	"	Tutana		"
769	Linte Constantin	"	"	Bascov		"
770	Țiulete Neculae	"	"	Trepteni		"
771	Trăistăroaia David	"	"	Sălătruc		"
772	Graia Anghel	"	"	Uda de jos		"
773	Gheorghe Marin	"	"	Mareș		"
774	Pițigoi Andrei	"	"	Câneni		Spit. Bistrița 155
775	Popa Neculae	"	"	Sălătruc		idem
776	Neagu C-tin.	"	"	Bascov		Spit. Militar Tg. Fr.
777	Sima Ion	"	"	Suici		Spit. Evac. No. 4
778	Baci Ion	"	"	C. de Argeș		Lupta Mărăști
779	Mustăța Ion	"	"	Blidari		idem
780	Durdui Gh.	"	"	Groși		"
781	Stan Savu	"	"	Săpunari		"
782	Apostu C-tin	"	"	Dănicei		Sipt. Evac. No. 1
783	Lăzăroiu N-lae	"	"	Săpunari		Amb. Div. III
784	Lazăr Constantin	"	"	Măcăi		Spit. evac. No. 4
785	Ionescu Alex.	"	"	Drăganu		Lupta P. Calului
786	Viziriu Marin	"	"	Moșoia		idem
787	Costache Florea	"	"	Milcoiu		"
788	Voicu Cnstantin	"	"	Bercioiu		"

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
789	Pandelică Ion	Soldat	1917	Pitești		Lupta P. Calului
790	Oprea Gh.	"	"	Bascov		idem
791	Rădulescu Marin	"	"	Drăganu		"
792	Vișan Ion	"	"	Țuțulești		Spit. No. 220 Bacău
793	Rădulescu Ștefan	"	"	Pitești		Lupta P. Calului
794	Mirea Gheorghe	"	"	Tigveni		idem
795	Gogorici Ion	"	"	Ciofrângeni		"
796	Labă Anghel	"	"	P. Lacului		Gara Bâlca
797	Pisică Dumitru	"	"	Dărganu		Lupta Vizantea
798	Ene Moise	"	"	Ciofrângeni		Lupta Dealul Porcului
799	Cercel Nicolae	"	"	Galicea		Lupta P. Calului
800	Roșu Tudose	"	"	Rătești		Spit. No. 235 P. N.
801	Buzescu Ion	"	"	Moșoaia		Sanatoriu Bisericanii
802	Duțu Florea	"	"	Urși		Spit. 220 Bacău
803	Matache Ion	"	"	Ciofrângeni		Ambulanța Div. III
804	Jerdel Neculae	"	"	Jiblea		Spit. 8 Bacău
805	Radu Constantin	"	"	Bascov		Spit. P. N. No. 168
806	Oprea Ilie	"	"	P. Lacului		Spit. C. Roșie 257
807	Dobra Neculae	"	"	Ciomăgești		Lupta Varnița
808	Toma Barbu	"	"	Stoilești		Spit. Regina Maria
809	Luca Marin	"	"	Bascov		idem
810	Mustăță Dumitru	"	"	Blidari		Spit. Roșca No. 42
811	Cătă Tudorache	"	"	Urși		Spit. contag. No. 220
812	Pandelică N-lae	"	"	Stoilești		Spit. P. N. 31
813	Catrinescu N-lae	"	"	Cepari		idem
814	Titescu Ion	"	"	Bercioiu		Spit. Bacău 216
815	Neguț Teodor	"	"	Gliganu		" Tg. Frum os
816	Guță Ion	"	"	Stoiceni		idem
817	Trașcă Gh.	"	"	Bleici		idem
818	Iorga Gheorghe	"	"	Berislăvești		Lupta D. Bălan
819	Badea C-tin	"	"	Groși		Spit. Iași 264
820	Puiu Neculae	"	"	Tigveni		" 13 Infant. No. 422
821	Ștefan Gh.	"	"	Ciofrângeni		Spit. Bălțatești
822	Popa Florea	"	"	Bârsoiu		Spit. Bacău 220
823	Bărăgău Ilie	"	"	Hârsești		Spit. contag. No. 2
824	Nedeia Ion	"	"	Cepari		idem
825	Neculae Vasile	"	"	Pitești		Spit. 168 P. N.
826	Tache Vasile	"	"	Borlești		" Rașca No. 42
827	Matei Dumitru	"	"	Ciofrângeni		Centru Triaj Gârleni
828	Mărgineanu Cr.	"	"	Tutana		Spit. 13 Inf. 422
829	Bica Marin	"	"	L. Corbului		Lupta D. Giurgău

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
830	Ciobanu Radu	Soldat	1917	Șerboeni		Spit. Laz. Bacău
831	Tănase Ion	"	"	Milcoiu		
832	Ion Mihai	"	"	Cocu		Ambulanța Div. III
833	Anghelescu Ion	"	"	Bascovele		La domiciliu său fost dezertor
834	Groșanu D-tru	"	"	Slatioare		Spit. C. Poște fil. Iași No. 267
835	Ilie Constantin	"	"	Racovița		idem No. 227
836	Arsene Neculae	"	"	Tutana		Spit. Strunga Roman
837	Lăcureanu Ion	"	"	Ciofrângenii		" Izolare No. 270
838	Constantin Marin	Caporal	1918	Săpata sus		Spit. contag. No. 2
839	Bacu Ion	Soldat	"	Budești		Inf. Gănești
840	Drăghici Marin	"	"	Richiț. sus		idem
841	Dinu Dumitru	"	"	Oarja		"
842	Ghiță Năstase	"	"	Dăncești		"
843	Olaru Petre	"	"	Berislăvești		"
844	Burciu Radu	"	"	Fâlfani		"
845	Popa Neculae	"	"	V. Danului		"
846	Barbu Alex.	"	"	Bascov		"
847	Popescu Emilian	"	"	Săpunari		Centr. Instr. Bacău
848	Bolea Ion	"	"	Silișteni		Spit. Brâncov. 272
849	Grigorescu Radu	"	"	Găvana		" Mil. Tg. Fr.
850	Ștefan C-tin.	"	"	Racovița		Inf. Gănești
851	Tănase Alex.	"	"	Costești		idem
852	Chițescu C-tin.	"	"	Șuici		Spit. Mil. Tg. Fr.
853	Bârboiu Ion	"	"	Olanu		Inf. Gănești
854	Pescaru Ion	"	"	Sălatruc		Spit. R. E. 106
855	Safta Gheorghe	"	"	Titești		Inf. Gănești
856	Ghiță Florea	"	"	Costești		idem
857	Brizianu C-tin	"	"	Pitești		"
858	Cojocaru Florea	"	"	Giomagești		"
859	Dobrică Traian	"	"	Fedeleşoiu		Spit. Iași 263
860	Sandu Marin	"	"	Brătieni		Inf. Gănești
861	Ștefan Brandi	"	"	T-Severin	Mehed.	idem
862	Georgescu Gh.	"	"	Dănicei		"
863	Rizea Ion	"	"	Broșteni		"
864	Cireășă Marin	"	"	Dănicei		"
865	Ion Alexandru	"	"	Pădureți		"
866	Anghel Marin	"	"	Suseni		"
867	Bănică Ion	"	"	Milcoiu		"
868	Guliman Ion	"	"	Bascovele		"

No. corent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
869	Marin Ion.		1918	Racovița		Infermeria Gănești
870	Drăghici Mihai		"	Groși		idem
871	Predescu Ion		"	Sămara		Spit. Bacău
872	Grigore Nicolae		"	Pădureți		Inf. Gănești
873	Jianu D-tru		"	Cocu		idem
874	Ghencea Gh.		"	Trepteni		"
875	Marin D-tru		"	Pitești		"
876	Croitoru Gh.		"	Ciofrângenii		"
877	Sanda Constant.		"	Merișani		"
878	Popa Nicolae		"	V. Danului		"
879	Țurlescu C-tin		"	Dedulești	S	"
880	Albină Gh.		"	Lăune jos		"
881	Tomită Nicolae	T	"	Berislăvești		"
882	Barbu Grigore		"	V. Danului		"
883	Sămăreanu Tud.		"	Sămara		"
884	Creangă Ion	A	"	Ciutești		Spit. Iași 224
885	Mușulete Florea		"	Olanu		idem 264
886	Nicolae D-tru		"	Ciofrângenii	A	Infirm. Gănești
887	Despa Ion		"	Mârghia		idem
888	Stan Gheorghe		"	Suseni		"
889	Țița Nicolae		"	Vâlcele		"
890	Ivașcu Ion		"	Suseni	J	Spit. Tg. Frumos
891	Baibarac Stan		"	Moșoia		idem
892	Zdarski Anton		"	Găvana		"
893	Andrei Ilie		"	Broșteni		"
894	Dincă Florea		"	P. Lacului		"
895	Mihalache Tudor		"	Borlești		"
896	Ioniță D-tru		"	Bârsești		"
897	Crăcan Iancu		"	Fâlfani		"
898	Enișor Gheorghe		"	Olanu		"
899	Papian Filip		"	Galicea		"
900	Florea Gheorghe		"	Ionești		"
901	Stan Ion.		"	Săpata jos		"
902	Călin D-tru		"	Tutana		Spit. 424 Iași
903	Țițirigă C-tin		"	Richiț jos		idem
904	Dima Ion		"	V. Danului		idem
905	Popescu Gh.		"	Șuici		Spit. Tg. Frumos
906	Micu Vasile		"	"		idem
907	Limpezoiu Ilie		"	Lăunele jos		"
908	Popescu Toma		"	Pădureți		"
909	Sandu Drăghici		"	Tuțulești		"

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIUL decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
910	Dumitru Ristea			Bascov		Spit. Tg. Frumos
911	Prislopean C-tin			Drăganu		Idem
912	Anghel Gheorgh.			Prundu		"
913	Barbu Ștefan			Vâlcele		"
914	Schiopu Dumitru			Jiblea		"
915	Bigan C-tin			Sămara		Spit. Gârleni
916	Iordan Ion		8	Șuici		Spit. Tg. Frumos
917	Mocanu Gh.			Pădureți		Spit. Roman No. 242
918	Bobocei Florea			Fedeleşoiu		Spit. Evac. No. 4
919	Țurlea Marin	T	1	Tutana		Spit. Tr. Fr.
920	Ion Ion			Băseni		Spit. Chir. Roman
921	Petrică Ilie			Țuțulești		Spit. Tg. Fr.
922	Magraon Marin			Bârsoiu		Spit. 4 sanit.
923	Vlăsceanu Nicol.	A	9	Băiculești		Spit. Brâncov. 272
924	Neacșu Ștefan			Stoilești		Lupta D. Budiașului
925	Dumitru Ion		1	Mârghia		" Cota 464
926	Dogaru Gheorg.			Cremenari		Lupta D. Porcului
927	Draghici Mihai			Groși		idem
928	Constantin Marin			Corbi		Lazaretul 220 Bacău
929	Melchior D-tru			Richițelele		idem
930	Nițu C-tin			Suseni		Spit. Regina Maria
931	Ciucă Marin			Bleici		Spit. contag. No. 4
932	Ilie Șerban	L		Săpata jos		Lupta D. Porcului
933	Gin Ion			Bleici		Spit. contag. No. 4
934	Merluș Const.			Fedeleşoiu		Sanatoriu Bisericani
935	Marius Ion		8	Oarja		Spit. P. N. No. 168
936	Toma Gheorghe	O		Dănicei		idem No. 31
937	Loșeanu Marin			Ionești		Lazar. Bacău
938	Logofeteasa Fl.			Hârsești		Spit Bacău No. 221
939	Călinescu Nicol.			Groși		Lupta D. Bălan
940	Frântu Mihail	S		Câineni		Spit. 13 Inf.
941	Ciocândel Marin		9	Merișeani		Laz. 220 Bacău
942	Dinu Gheorghe			Hintești		Spit. No. 260 Iași
943	Șerban Nicolae			Slătioare		Spit. contag. No. 2
944	Dorobanțu Ion		1	Pleșoiu		Spit. Piatra N.
945	Radu Ion			Slătioare		Spit. Mobil No. 3
946	Grădinaru Florea			Bascov		Spit. C. Roșie fil. Iași
947	Tache Vasile			Borlești		Spit. 42 M-t Râșca
948	Const. Anghel			Ionești		Sanat. Milit. R. Acherman
949	Duță Constantin			Jiblea		Spit. Trg. Frumos
950	Pungoci Ion			Băiculești		" Sf. Spirid. Iași

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	Contingentul	DOMICILIUL decedatului		Localitatea unde a murit		
				Comuna	Județul			
951	Stanciu Oprea	T	1918	Moșoaia	S	La domiciliul său		
952	Aldescu Ion		"	Dedulești		Spit. conv. Bacău		
953	Pâcu Ion		"	Budești		Inf. Gănești		
954	Vlădoiu Ion		"	Ri-telelesus		Spit. contag. Roman		
955	Mitu Mihail		"	Titești		Spit. C. Roșie filia. Iași 267		
956	Oprea Marin		"	Albota		Spit. Chirurgic. 242 Rom.		
957	Dumitrescu C.		"	Păduroiu		Spit. Depoz. conv. jud. Bac.		
958	Nistor D-tru		"	Ude de jos		Spit. No. 220 Bacău		
959	Coman Const.		"	Ciomăgești		Spit. 221 Bacău		
960	Trică Ilie		"	Oarja		" L. Mil. 271 Iași		
961	Sălcescu Victor	"	Bascovele	Spit. No. 375				
962	Dogaru Gh. Ion	A	1919	Titești	A	Spit. Strunga 464		
963	Pleșan Gh.		"	Cocu		Inf. P. S.		
964	Gheorghe C-tin		"	Sămara		Spit. Hălăucești		
965	Ion R. Gheorgh.		"	Drăganu		"		
966	Prodan Ion		"	Sușeni		"		
967	Florea Florea		"	Drăganu		"		
968	Stăculescu Ion		"	"		Spit. Cuza Vodă Roman		
969	Tromocia Ion		"	Lăunele jos		Centr. Instr. Bacău		
970	Barbu Gheorghe		"	Albota		"		
971	Tudor Dumitru		"	Mârghia		"		
972	Stan Florea	L	"	Urși	U	"		
973	Dobrin Gh.		"	Suseni		Infir. P. Sedent.		
974	Tomescu Petre		"	Danicei		"		
975	Paraschivescu I.		"	Albota		"		
976	Popescu Const.		O	"		Uda de sus	E	"
977	Tudor Const.			"		Lăunele jos		"
978	Clenci Nicolae			"		Băiculești		"
979	Doncea Marin			"		Pădureți		"
980	Alecu Ilie			"		Mareș		"
981	Stan Dumitru			S		"		Șerboeni
982	Țicu Tănase	"			Hințești	"		
983	Catrinescu C-tin	"			Uda de jos	"		
984	Moțoc Gheor.	"			Câineni	"		
985	Dumitru Ion	"			Broșteni	"		
986	Bubulică Matei	"	Trepteni		"			
987	Fumuru Grigore	"	Galicea		"			
988	Niță Ion	"	Titești		"			
989	Martalogu Toma	"	Bârsoiu		"			
990	Dragomir Anghel	"	Mârghia		"			

No. curent	NUMELE ȘI PRNUMELE	GRADUL	CONTIGEN.	DOMICILIU decedatului		Locul unde a deceda
				Comuna	Județul	
991	Tănase Ion	A T A D L S	1919	Sămara	A R G E Ș L J U D E T U	Infirm. P. Sedent.
992	Dobrin Ion		"	Perișani		Spit. Podu Iloaei
993	Zidaru Florea		"	Dobrogost.		" Hălăucești
994	Trandafir Marin		"	Silișteni		Spit. Strun. No. 464
995	Duță Dumitru		"	Titești		Inf. Corp. P. S.
996	Diaconu Ion		"	Ciutești		Spit. Trg. Frumos
997	Biban Gheorghe		"	Silșteni		"
998	Nedelea Trand.		"	Suseni		"
999	Ion Marin		"	Silșteni		Spit. Hălăucești
1000	Neacșu Const.		"	Mărghia		Centru Sanit. Negr.
1001	Limitiion Mihai		"	Pitești		Spit. Trg. Frumos
1002	Toma Dumitru	"	Groși	" contag. 3 Rom.		
1003	Părvulescu Gh.	"	Drăganu	Amb. Div. 13-a		
1004	Chirilă Ioan	"	Cepari	Spit. No. 81 C.-Lung		
1005	Roman Dumine.	"	Fâlfani	Spit. P. Iloaei		
1006	Filimon Vasile	"	Pitești	" Strunga 464		
1007	Rizea Ion	"	Urși	Idem		
1008	Duminecă Ioan	"	Groși	Spit. No. 422		
1009	Mihai Petre	"	Hârsești	Spit. Evac. No. 13		
1010	Tudor V. Ghica	"	Tutana	" Bărăci Roman		
1011	Burtan Radu	"	Șerboeni	Spit. I. C. Brătianu Pitești		
1012	Hristea N. Hrist.	S O L D S	1920	Tutana	J U D E T U	Spit. Conv. Bacău
1013	Dinu Ion		"	Silișteni		Tr. Sanit. No. 9
1014	Iliescu Gheorghe		"	Slătioare		Spit. conv. Bacău
1015	Manea Florea		"	"		Tr. Sanit. No. 9
1016	Nedelea D-tru		"	Cocu		Infirm. Corpului
1017	Popescu Nicolae		"	Galicea		Spit. Hălăucești
1018	Vasilescu Radu		"	Pitești		idem
1019	Luca Marin		"	Groși		Spit. conv. Bacău
1020	Gheorghe Petre		"	Slătioare		Tr. Sanitar No. 11
1021	Mierlea Ion		"	Uda de sus		spit. Guza Vodă Roman
1022	Zugravu D-tru		"	Lăunele jos		Lazaretul 220 Bacău
1023	Chițan Ștefan		"	Pădureți		Infirm. Corpului
1024	Ionescu Parasc.		"	Mareș		"
1025	Stancu Ion	"	Pădureți	"		
1026	Neagoe Florea	"	Șerbănești	"		
1027	Nedelcu Gh.	"	Pădureți	"		
1028	Stănescu Gh.	"	Tutana	"		
1029	Leanca Polifron	"	Uda jos	"		
1030	Mardale Nicolae	"	Titești	"		

No. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	GRADUL	CONTINGEN.	DOMICILIU decedatului		Locul unde a decedat
				Comuna	Județul	
1031	Piuaru David	S O L D A T	I 9 2 0	Câneni	J U D E T U L A R G E Ș	Infirm. Corpului
1032	Vlăsceanu Marin			Pădureți		idem
1033	Giurcă Ion			Tutana		"
1034	Dumitrescu V.			Pădureți		"
1035	Dumitru D-tru			Uda jos		"
1036	Bădiță Florea			Martalogi		"
1037	Manea D-tru			Pitești		"
1038	Anghel Gheorg.			Groși		"
1039	Stănescu Ion			Pădureți		"
1040	Rădulescu Ion			Țuțulești		Spit. Conv. Bacău
1041	Lungu M. D-tru			Pitești		"
1042	Mihalache Florea			Suseni		"
1043	Stănescu Șerban			Martalogi		"
1044	Grigore Cristea			Pădureți		"
1045	Tudor Ion			Mareș		"
1046	Ena Ilie			Pădureți		"
1047	Matei Gheorghe			Slătioare		Spit. No. 218 Bac.
1048	Paraschivescu I.			Pitești		" Trg. Frumos
1049	Varfolea Ștefan			"		Spit. Buhoci Bacău
1050	Paraschiv Vasile			Suseni		Spit. No. 366 Bot.
1051	Olaru Ion			Bârsoiu		" Trg. Frumos
1052	Pavel Ene			Găvana		idem
1053	Marin I. Const.			Golești		Spit. Cuza Vodă Roman
1054	Mihai Ilie			Lăunele jos		" Hălăucești
1055	Beu M. Ion			Poenari		" Ml. Tg. Frumos
1056	Mihăescu Ion			Perișeani		" 264 Roman
1057	Ion Sebastian			Pitești		" Com. Stud.
1058	Nicu Marin			Urși		" Trg. Fr.
1059	Dumitru S. Ion			Mareș		Inf. Corpului

INCHEERE

Am ținut ca cu ocazia Jubileului de 50 ani de existență, să scriu istoricul acestui brav Regiment pentru ca faptele lui de vitejie să fie cunoscute de cât mai mulți.

Am întâmpinat mari dificultăți cu adunarea fotografiilor celor 20 de comandanți ai Regimentului, căci nu exista nici una în arhivele corpului; șase luni de zile de corespondență incontinuuă, a trebuit, ca să pot să le obțin dela rude sau prietenii ai foștilor comandanți.

Unele date din istoric sunt completate cu scurte memorii ale ofițerilor, cari au luat parte în luptă, ele fiind prea rezumative în istoricul corpului.

Nu am dorința decât ca acest istoric să se răspândească cât mai mult în masa populației județului Argeș, ca pururea să rămână vie în amintirea noilor generații, pildele de vitejie și de sacrificiu săvârșite în marele războiu al neamului, de Regimentul „Nostru”, de „Argeșenii noștri”.

Aduc mulțumiri: Maiorului Cerchez Traian, pentru sprijinul dat în întocmirea acestui istoric; Căpitanilor: Marinescu Ilie, Vasilescu Ion, Locotenentului Druck Victor, pentru munca depusă în completarea luptelor; iar Locotenentului Popescu Ion și Locotenentului Stoenescu Alexandru, pentru tenacitatea cu care a urmărit adunarea fotografiilor foștilor comandanți.

Grație muncii lor s'a putut alcătui volumul de față.

COLONEL PĂRĂIANU BARBU
COMANDANTUL REGIMENTULUI

26 Iunie 1927.

Biblioteca Județeană
— CLUJ —

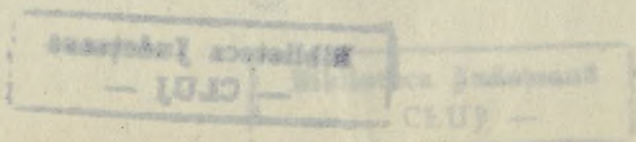
Semne prescurtate la tabloul eroilor:

- Spit. R. E. = Spitalul Regina Elisabeta
Spit. M. R. E. = Spitalul Militar Regina Elisabeta
Spit. Evac. = Spitalul Evacuare
Semi. Spit. = Semi-Spitalul
Inf. Satu nou = Infirmeria Satu-Nou
Inf. P. S. = Infirmeria Partea Sedentară
Tr. Sanitar = Tren Sanitar
Spit. P. N. = Spitalul Piatra Neamțului
Amb. Div. 3 = Ambulanța Diviziei a 3-a
Spit. Contag. No. 2 = Spitalul Contagioși No. 2
D. Porcului = Dealul Porcului
P. Calului = Poiana Calului
Lag. = Lagărul

COLONEL PĂRĂIANU BARBU
COMANDANTUL REGIMENTULUI

28 Iunie 1937.

450 lei

